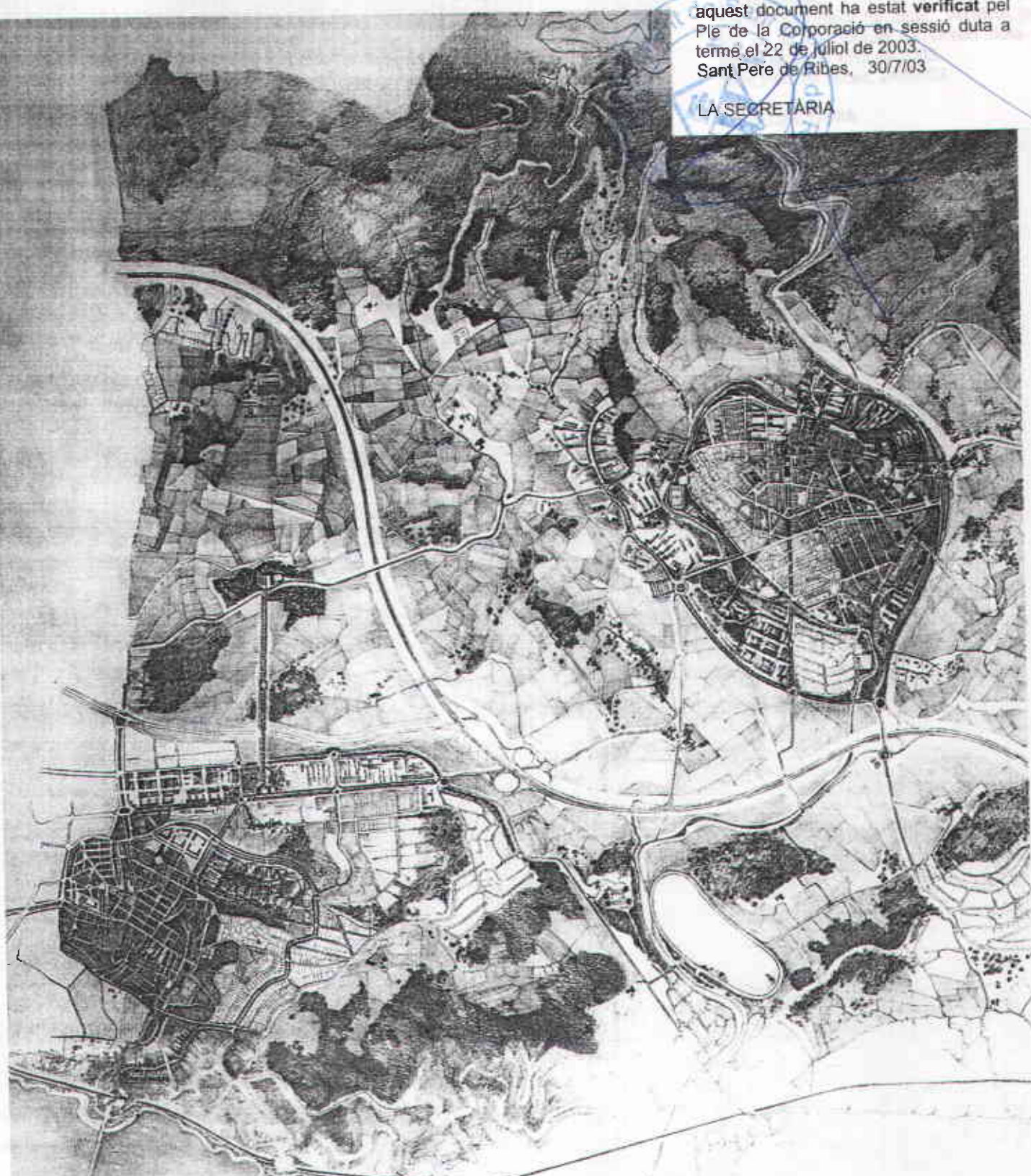

568
DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

Ajuntament de Sant Pere de Ribes

PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

TEXT REFÓS QUE INCORPORA LES PRESCRIPCIONS DE L'ACORD DE JUNTA DE GOVERN LOCALS DE BARCELONA
L'APROVACIÓ DEFINITIVA DE LA C.U.B. DE SESSIÓ 11 DE JUNY DE 2003

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Equip redactor: Estanis Roca Blanch - Doctor Arquitecte
Joan Miquel Piqué - Economista - Cap de projectes de l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona
Sisto Marín, Tere Moreno i Jaume Roca - Arquitectes

11 JUNY 2003
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de
i acordada la seva publicació a l'efecte d'executivitat en sessió de

- 2003 -

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

12 NOV. 2003

SUMARI

	pàg.
1. PREFACI	02
2. ANTECEDENTS	04
3. EL PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL	09
3.1 Contingut del Programa d'Actuació Urbanística Municipal	10
3.2 Objectius del PAUM	12
3.3 Relació de les actuacions programades i calendari d'execució	13
4. LA RESERVA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ PÚBLICA	18
5. AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA DE LES ACTUACIONS A DESENVOLUPAR	25
1 Introducció. Avaluació econòmica i financera de les actuacions	26
2 Calendari d'execució	29
6. ANÀLISI DE LA CAPACITAT D'INVERSIÓ DE L'AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES EN EL SEXENNI 2003-2008 (Document revisat i actualitzat. Octubre de 2002)	32
7. ANNEX: Esquema de finançament del PAUM segons el marc normatiu	78
8. LLISTAT DE PLÀNOLS	128
9. COMPLEMENT NORMATIU I FITXES DELS SECTORS PROGRAMATS	129
10. EPÍLEG	166

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a l'Oficina
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

1. **PREFACI**

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Els tècnics components de l'equip redactor d'aquest Programa d'Actuació Urbanística Municipal (PAUM) volem agrair l'ajut que hem rebut en tot moment dels Serveis Tècnics i Administratius Municipals de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, els quals ens han facilitat les dades necessàries per a l'elaboració del treball.

Cal fer esment especial a la tasca de col.laboració de les arquitectes municipals, Júlia González i Rosa Riba, del lletrat Esteve Redresa, així com de Montse Falguera, Neus Garcia, Rosa Ramos i Joan Jové, de l'atenció prestada per la secretària Margarita Sanz i de la interventora Consòl Civit i, en definitiva, dels membres de l'equip de Govern de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, impulsors del document.

Tanmateix s'han establert consultes puntuals i generals amb els Serveis Territorials d'Urbanisme del Departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat de Catalunya, així com amb les diferents institucions públiques amb competència directa pel que fa al document del PAUM. A tots ells, l'equip redactor vol deixar constància del seu agraïment.

2. ANTECEDENTS

La Revisió del Pla General d'Ordenació Urbanística Municipal de Sant Pere de Ribes va ser aprovada definitivament per la Comissió d'Urbanisme de Barcelona en data 18 de juliol de 2001. Una vegada donat el vist-i-plau al Text Refós es va publicar l'acord d'aprovació en el Diari Oficial de la Generalitat el dia 21 de Novembre de 2001.

Des de l'aprovació definitiva del Pla General d'Ordenació Urbana s'han anat presentant gairebé tots els Estudis de detall i llicències d'obres d'edificació dels Colls (SUPP14) així com el projecte d'Urbanització complementari del passeig Agricultura. També s'han aprovat definitivament els projectes de reparcel·lació, d'urbanització i d'edificació dels edificis institucionals de la Vinya d'en Petaca (UA2), els quals actualment estan en execució. En el sector dels Cards (SUPP 13) estan a punt d'acabar les obres d'urbanització del polígon 1.

D'altra banda s'ha aprovat el projecte d'urbanització de la perllongació de l'avinguda Onze de setembre fins el centre escolar de Can Coll (SUPP17), salvant la riera de Ribes amb un pont de 14 m d'ample.

A Can Pere de la Plana (SUPP1) s'està redactant el projecte d'urbanització del Polígon 1B i 1A, havent-se constituït les corresponents Juntes de Compensació.

En el SUPP2 Can Lloses - Can Marcer s'estan redactant els projectes de compensació i d'urbanització.

En el SUPP3 Mas Alba s'ha aprovat inicialment el projecte d'Urbanització.

A part, s'han presentat propostes d'ordenació pels sectors SUPP5 Can Mestre i SUPP6 Can Jove, les quals no s'han tramitat.

També s'han presentat peticions d'aprovació d'Estatuts, Bases d'Actuació i Juntes de Compensació pels sectors SUPP9 Mercat - Parc Central i SUPP10 Industrial Vilanoveta, les quals s'han desestimat.

L'Ajuntament ha encarregat a la UPC un estudi sobre la definició tipològica pel sector Tecnològic de Can Puig (SUPP8) i ha encarregat la redacció de l'avenç del Sector SUPP12 Centre de

Dinamització Econòmica - Parc d'Oci que porta implícit la delimitació en dos subsectors. El document de l'avent s'ha presentat així com el Pla Parcial Urbanístic del Subsector 1, i estan pendents d'aprovació inicial.

Com es pot comprovar hi ha una forta dinàmica de transformació provocada sense cap dubte per la forta pressió metropolitana tal com s'exposa àmpliament en el Capítol I de la Memòria Justificativa del Pla General d'Ordenació Urbana de Sant Pere de Ribes.

D'acord amb la Llei 2/2002, de 14 de març, d'urbanisme, la Comissió de Govern de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes va sol·licitar ofertes d'assistència tècnica per a la redacció del Programa d'Actuació Urbanística Municipal, i en sessió del dia 29 de juliol de 2002, per unanimitat dels presents, i de conformitat amb l'informe de data 26 de juliol de 2002, emès per l'arquitecta municipal Sra. Júlia González, acordà, després d'estudiar les ofertes presentades, adjudicar els treballs a Estanislau Roca, Arquitecte & Associats SCP.

Un dels objectius principals que van motivar a l'Equip de Govern per a la redacció d'un Programa d'Actuació Urbanística Municipal prové d'allò que es determina en l'apartat 10 de l'article 60 de la Llei 2/2002, de 14 de març d'urbanisme que diu:

"Els programes d'actuació urbanística municipal han de concretar i distribuir la reserva de sòl que el pla d'ordenació urbanística municipal corresponent determini en compliment del que disposa l'article 57.3, si el pla d'ordenació no ho fa".

Precisament l'article 57.3 de la Llei 2/2002 diu el que segueix:

"Els plans d'ordenació urbanística municipal han de preservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, amb caràcter general, com a mínim, el sòl corresponent al 20% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable"...

D'altra banda la Corporació Municipal va acordar suspendre la tramitació de plans urbanístics derivats residencials en els àmbits del Pla General d'Ordenació Urbana identificats com SUPP4, SUPP5, SUPP6, SUPP9 i SUPP17 tal com es pot comprovar de l'extracte de l'Acta del ple de 31 de juliol de 2002 que segueix:

1.- Suspensió tramitació de figures de planejament als efectes de procedir a l'elaboració del Programa d'Actuació Urbanística municipal

Abigail Garrido Tinta, presidenta de l'Àrea dels Serveis Territorials, presenta al Ple municipal el següent dictamen:

"Atès que en data 21 de juny d'enguany ha entrat en vigor la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, la qual als seus articles 60 i 61 regula la nova figura de planejament anomenada Programa d'Actuació Urbanística Municipal, quina aprovació per part de la Comissió Territorial de Barcelona de la Generalitat, implicaria l'exercici per part d'aquest Ajuntament, d'un grau màxim de competències urbanístiques en matèria de planejament derivat i d'instruments de política del sòl i d'habitatge.

Atès que l'apartat 2n de la disposició transitòria segona de la Llei d'Urbanisme estableix que, des de l'entrada en vigor d'aquesta llei els ajuntaments podran formular i tramitar programes d'actuació urbanística municipal, què en tot cas hauran de contenir la reserva de sòl a què es refereix l'apartat 3 de l'article 57, és a dir, hauran de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, amb caràcter general, com a mínim, el sòl corresponent al 20% del sostre que es qualifiqui per a l'ús residencial de nova implantació.

Atès que durant l'estudi d'oportunitat, elaboració i tramitació de l'expressat document, es poden presentar a tramitació figures de planejament derivat, què impediria l'efectivitat de les determinacions del futur Pla d'Actuació Urbanística Municipal, i tot tenint en compte que l'article 70 de la Llei d'Urbanisme preveu la suspensió potestativa de tramitació dels plans urbanístics derivats.

Es proposa al Ple municipal, l'adopció dels següents acords:

1r.- ACORDAR la suspensió pel termini d'un any, de la tramitació de plans urbanístics derivats als àmbits delimitats al Pla General d'Ordenació urbana d'aquest Ajuntament que es diran a

continuació, i què s'identifiquen gràficament al plànol que s'adjunta a la present proposta: SUPP 4, SUPP 5, SUPP 6, SUPP 9, SUPP 17.

2n.- PROCEDIR a la publicació del present acord als Diari Oficial de la Generalitat i al Butlletí Oficial de la Província."

I sotmesa la proposta a votació, el Ple de la corporació acorda la seva aprovació per unanimitat dels divuit membres presents dels vint-i-un que componen la corporació.

Cal dir que el present Programa d'Actuació Urbanística Municipal és coherent amb el planejament territorial i amb el planejament urbanístic de Sant Pere de Ribes ja que segueix llurs determinacions. També cal precisar que el document del Pla General d'Ordenació Urbana vigent serveix de marc referencial i d'informació el qual es veu ampliat amb els aspectes complementaris que s'incorporen.

S'han actualitzat, ajustat i concretat les dades anteriors com ara l'agenda i avaluació econòmica i financera de les actuacions a desenvolupar i l'anàlisi de la capacitat d'inversió de l'Ajuntament en el període 2003-2008 que es correspon al sexenni a que es limita el present PAUM.

3. EL PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

3.1. CONTINGUT DEL PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

L'article 60 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, especifica que el Programa d'Actuació Municipal completa, si escau, l'establiment dels criteris objectius que han de permetre decidir la conveniència o la necessitat de la delimitació i la transformació urbanística de sòl urbanitzable no delimitat, d'acord amb el que estableixen els apartats 1.d, 1.e i 7 de l'art. 58 de la Llei.

El Programa d'Actuació Urbanística Municipal és l'expressió de la política municipal de sòl i d'habitatge i conté les previsions i els compromisos assumits per al desenvolupament del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal pel que fa a la reforma i millora urbana, als equipaments i a la generació d'activitat econòmica, dins del marc del desenvolupament urbanístic sostenible.

El PAUM avalua i atén les necessitats de sòl i habitatge del municipi, en els sis anys de la seva vigència en coherència amb els plans territorials o directors que l'afecten. Així mateix determina quina iniciativa, la pública o la privada, és preferent per a la promoció del planejament urbanístic derivat.

El PAUM és el marc de referència adequat per a la concertació d'actuacions en matèria de sòl i d'habitatge entre l'Ajuntament i l'Administració de la Generalitat.

El PAUM té vigència màxima de sis anys, pot delimitar el sòl urbanitzable i modificar sectors prèviament delimitats.

A més a més, cal preveure les actuacions específiques que condueixen a la realització dels SISTEMES GENERALS i fixar els terminis en les quals han de desenvolupar-se les actuacions en sòl urbanitzable així com els terminis als quals han d'ajustar-se les actuacions previstes per completar la urbanització en sòl urbà o per realitzar operacions de millora urbana en aquest tipus de sòl.

El PAUM pot fixar terminis per a l'edificació dels solars, delimitar àrees tant per a l'exercici dels drets de tanteig i de retracte com per a l'aplicació de programes de rehabilitació d'edificis, definir sectors d'urbanització prioritària, incloure les reserves de terrenys regulables per l'art. 151 de la

Llei 2/2002 i establir mesures oportunes per a l'adequada culminació urbanística de les urbanitzacions existents.

En virtut de l'apartat 10 de l'article 60 de la Llei 2/2002, i tal com es precisa en els antecedents del present document, el PAUM ha de concretar i distribuir la reserva de sòl que el pla d'ordenació urbanística municipal corresponent determini en compliment del que disposa l'article 57.3 si el pla d'ordenació no ho fa. Precisament l'article 57.3 de la Llei 2/2002 diu el que segueix: **"Els plans d'ordenació urbanística municipal han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, amb caràcter general, com a mínim, el sòl corresponent al 20% del sostre que es qualifiqui per a ús residencial de nova implantació, tant en sòl urbà com en sòl urbanitzable"**.

Però en el cas que ens ocupa i d'acord amb la mateixa Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, en el present PAUM es tenen **només en compte aquells sectors de sòl urbanitzable que contenen previsions de sostre per a ús residencial, els quals no provenen de situacions consolidades. En concret es tracta dels sectors SUPP4, SUPP5, SUPP6, SUPP9 i SUPP17, que són els sectors als quals afecta l'acord de suspensió de llicències de tramitació dels corresponents plans urbanístics derivats, aprovada pel Ple municipal el dia 31 de juliol de 2002. També es tenen en compte els sectors derivats de desenvolupament econòmic SUPP8 Sector Tecnològic Can Puig i SUPP12 Centre de Dinamització econòmica Parc d'Oci i el sector del Pla de Millora Urbana PMU6 (abans PE6) de reconversió d'ús de Vilanoveta, en la qual a més a més es delimita una àrea per a l'exercici dels drets de tanteig i retracte en la seva part meridional.**

3.2 OBJECTIUS DEL PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL.

Com es desprèn del dictamen presentat en el Ple municipal de 31 de juliol de 2002, per la presidenta de l'àrea de Serveis Territorials la llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, legitima mitjançant la redacció i aprovació d'un Programa d'Actuació Urbanística Municipal **d'un grau màxim de competències urbanístiques en matèria de planejament derivat i d'instruments de política de sòl i d'habitatge.**

L'anterior paràgraf deixa clar un dels principals objectius, el qual en el present PAUM tal com s'ha dit en l'apartat anterior, es centra en uns sectors determinats de desenvolupament residencial en els quals no s'ha iniciat el procediment oficial de gestió i, per tant, són de més fàcil intervenció alhora de fixar la **reserva per a la construcció d'habitatges de protecció pública, com a mínim del 20% dels sostre de nova implantació que es qualifica d'ús residencial.**

Tenim doncs un doble objectiu molt directament relacionat amb la generosa i innovadora aportació de la Llei 2/2002 que l'empara.

A més dels esmentats objectius, aquest PAUM estableix com a complement normatiu, criteris mediambientalistes i condicions tècniques a tenir en compte en el planejament derivat, així com un ajustament i millora de les condicions de desenvolupament dels sectors, incidint en les fitxes normatives que s'incorporaven en el Volum IX corresponent a l'Annex Normatiu I del Pla General d'Ordenació Urbana amb una nova redacció la qual s'ha d'entendre com a substitutòria de l'anterior.

La nova redacció obeeix a una aproximació més curosa en l'ordenament, atesa la reflexió que s'ha pogut fer més en detall, tal com es pot comprovar en les ordenacions orientatives dels sectors residencials que figuren com a complement de les fitxes. També s'insisteix en aspectes vinculants derivats d'aquest major aprofundiment.

Finalment és un important objectiu d'aquest PAUM la delimitació d'una àrea per al possible exercici dels drets de tanteig i retracte. Es correspon a la part meridional del Pla de Millora Urbana de reconversió d'ús de Vilanoveta, segons s'assenyala en el **plànol n° 3 a escala 1/10.000.**

3.3. RELACIÓ D'ACTUACIONS PROGRAMADES I CALENDARI D'EXECUCIÓ.

El present document, d'acord amb allò que preveu els articles 60 i 61 de la Llei 2/2002, de 14 de març d'Urbanisme, desenvolupa i ajusta determinacions del Pla General d'Ordenació Urbana de Sant Pere de Ribes, definitivament aprovat, en aquelles matèries que li són pròpies dels sectors considerats, permetent la localització sistemàtica de les actuacions programades.

D'acord amb la mateixa disposició el present document **estableix la programació en el sexenni 2003-2008** en ordre a coordinar les actuacions i les inversions públiques i privades. No menys important que l'anterior, és la periodificació de les diferents propostes d'actuació contingudes en el pla en ordre a garantir les expectatives de dret derivades del planejament. Ara bé, es considera un sòl període de sis anys pel que fa a la programació sense especificar la prioritat d'execució ja que tots els sectors considerats conve que s'iniciïn en el sexenni, i cal precisar que en els sectors es regulen les previsions d'edificació en el període considerat.

Per tal de garantir l'aplicabilitat d'aquelles parts considerades en el Programa d'Actuació Urbanística Municipal les quals desenvolupen el PGOU, algunes de les seves propostes passen materialment a formar part de la normativa urbanística i, en conseqüència, s'ha d'entendre a tots els efectes com a vinculants. La resta del contingut d'aquest document s'ha de llegir com a una sèrie de disposicions de caràcter complementari en ordre a aportar informació sobre el desenvolupament, aclarir dubtes sobre la seva aplicació i, en general, complementar el model territorial que proposa el contingut global del pla.

En síntesi, el document presenta el següent esquema: una primera secció s'ocupa de les actuacions programades que afecten l'estructura general i orgànica del territori, una segona de les actuacions en sòl urbà i una tercera de les actuacions en sòl urbanitzable.

3.3.1 Intervencions en l'estructura general i orgànica del territori.

El present Programa d'Actuació Urbanística Municipal contempla, pel que fa a l'estructura general i orgànica del territori, les propostes d'intervenció descrites en els epígrafs següents de la present Secció.

3.3.1.1 Sistema general urbanístic de comunicacions.

En aquest àmbit es programen les següents intervencions:

- 1) - Condicionament de la C-246 al seu pas per la Plana de Vilanoveta.
Administració actuant: Generalitat de Catalunya, fons FEDER i quotes urbanístiques.
- 2) - Accés al Sector Mas Alba des del nucli de Ribes, pel sector Els Garrofers.
Administració actuant: Ajuntament i altres administracions.
- Ajustament de la secció de l'avinguda Montseny. Soterrament de línies i plantació arbrat. Contribucions especials.

3.3.1.2 Sistema general urbanístic d'Infraestructures i Serveis.

- Col·lector en alta dels nuclis Can Llorens i Mas Alba.
Administració actuant: ACA i Sectors.

3.3.1.3 Sistema ubanístic d'espais lliures.

Els sistemes inclosos en el quadre següent han de ser objecte de diferents actuacions en el decurs del sexenni en que es programa el pla.

Situació	Classe de sòl	Superfície m ²	
Conjunt de Rieres	no urbanitzable	826.050	millora i conservació
Mas d'en Serra	urbà	100.638	millora i conservació
P. I. Vilanoveta 1	urbanitzable	56.271	millora i conservació
Casc Urbà Ribes	urbà	48.830	millora i conservació
Penya Marcer	no urbanitzable	376.597	millora i conservació

L'administració actuant serà l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes en tots ells excepte la Penya Marcer que depèn de la Diputació de Barcelona i cal considerar l'aportació de l'ACA en la millora i conservació de la vegetació i marge de rieres.

3.3.1.4 Sistema general urbanístic d'equipaments.

Situació	Classe de sòl	Superfície m ²	Sistema
Cementiri	no urbanitzable	41.375	expropiació

3.3.2 Actuacions en sòl urbà.

Pla Especial de reconversió d'ús Vilanoveta. En aquest sector es fixa una àrea de tanteig i retracte coincident amb la part meridional del sector.

Administració actuant: Ajuntament de Sant Pere de Ribes.

Sistema d'actuació: Cooperació

3.3.3. Actuacions en sòl urbanitzable delimitat.

- 1) Pla parcial urbanístic SUPP4. Les Parellades - Can Giralt
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.
- 2) Pla parcial urbanístic SUPP5. Can Mestre
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.
- 3) Pla parcial urbanístic SUPP6. Can Jove
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.
- 4) Pla parcial urbanístic SUPP8. Sector Tecnològic de Can Puig.
Iniciativa preferent: Pública
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per cooperació.
- 5) Pla parcial urbanístic SUPP9. Sector mercat - Parc Central
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.
- 6) Pla parcial urbanístic SUPP12. Centre de dinamització econòmica - parc d'oci.
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.
- 7) Pla parcial urbanístic SUPP17. Can Coll.
Iniciativa preferent: Privada.
Sistema d'actuació: Reparcel.lació per Compensació bàsica.

Sempre que aquest programa d'actuació urbanística no especifiqui el contrari, els plans parcials urbanístics corresponents als sectors definits en aquest hauran d'haver iniciat la tramitació en el termini de dos anys.

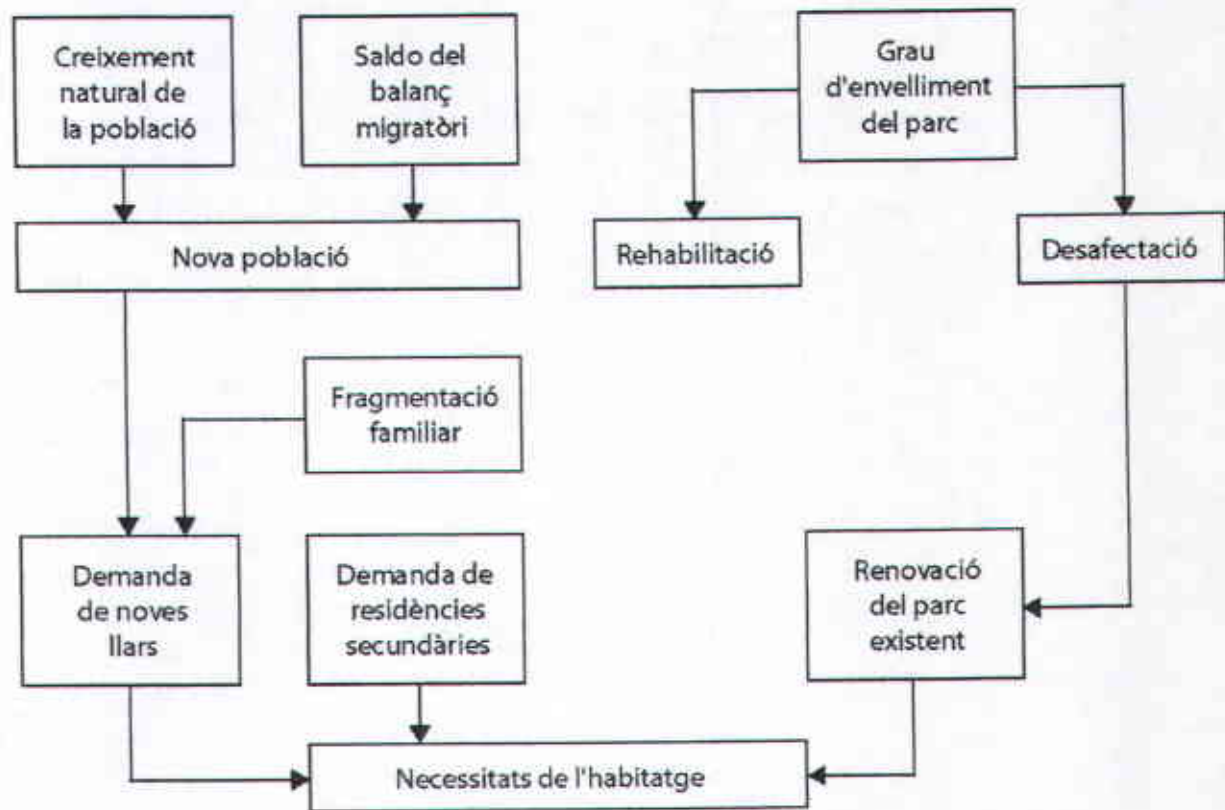
Si per causes atribuïdes a la propietat, en el termini de dos anys no s'hagués aprovat el pla parcial urbanístic corresponent, l'Ajuntament podrà aplicar al sector les mesures que preveu la Llei en cas d'incompliment de terminis d'execució del planejament.

En l'apartat 4 que segueix, es preveu un màxim del 50% de l'execució de l'edificació prevista pel que fa als sectors residencials considerats en el present PAUM.

4. LA RESERVA D'HABITATGES DE PROTECCIÓ PÚBLICA

1. Previsió del nombre d'habitatges

Als efectes de poder determinar el nombre d'habitatges per avaluar i atendre les necessitats de sòl i d'habitatge del municipi, haurem de tenir en compte:

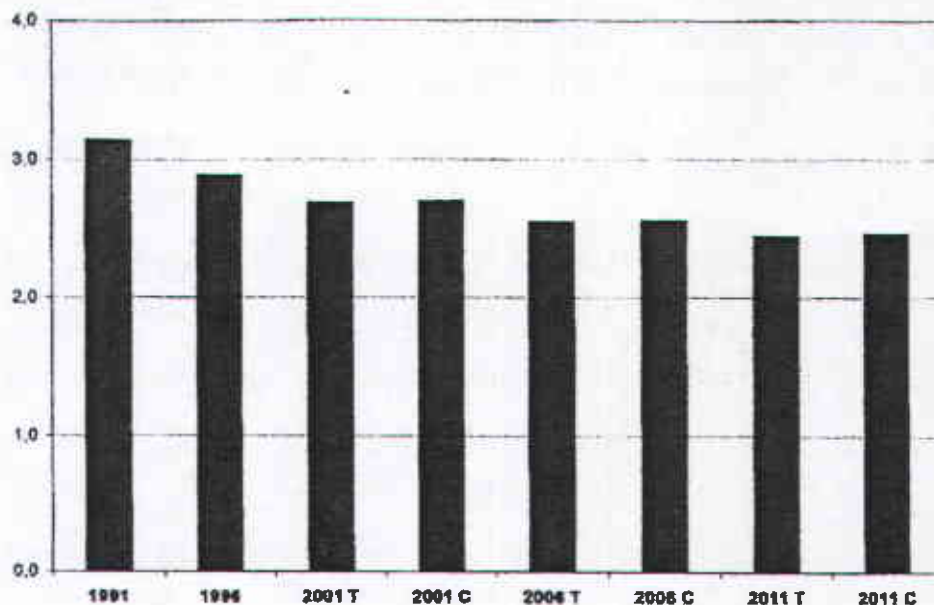

I a partir de considerar la dimensió mitjana de les llars de Barcelona (1991-2011), situada en uns 2,6 habitants/habitatge, podem establir per als pròxims 6 anys de vigència del PAUM els càlculs i previsions tenint en compte les dades que segueixen:

AJUNTAMENT
DE
SANT PERE DE RIBES
(GARRAF)EVOLUCIÓ DE LA POBLACIÓ DE DRET DES DE 1981

<u>Any ref. (1)</u>	<u>habitants</u>	<u>diferència</u>
1981 (Renovació)	10517	
1982	10698	181
1983	10901	303
1984	11035	134
1985	11499	464
1986 (Renovació)	11742	243
1987	11974	232
1988	12589	615
1989	13258	669
1990	13991	733
1991 (Renovació)	13662	-329
1992	14157	495
1993	15373	1216
1994	16518	1145
1995	17391	873
1996 (Renovació)	18695	1304
1997	19166	471
1998	20213	1047
1999	21057	844
2000	21976	919
2001	22902	926
2002	23823	921

1 Menys els anys que hi ha hagut Renovació, la data de referència correspon a l'1 de gener (Revisions anuals).

SECTORS DE SÒL URBANITZABLE

Sectors	Nom	PGOU nº habitatges potencials	PAUM	PAUM Estimació de consolidació 50%
SUPP-4	Les Parellades - Can Giralt	432	454	227
SUPP-5	Can Mestre	79	83	42
SUPP-6	Can Jove	195	205	103
SUPP-8	Sector Tecnològic Can Puig	---	---	---
SUPP-9	Sector Mercat Parc Central	1.198	1.264	632
SUPP-12	Sector Parc d'Oci	---	---	---
SUPP-17	Sector Can Coll	307	322	161
		2.211	2.328	1.165

SECTORS EN SÒL URBÀ

PMU-6	Reconversió d'ús Vilanoveta	975	487
Total SÒL URBÀ I URBANITZABLE		3.303	1.652

Total estimació de la consolidació del nombre d'habitatges en els sectors considerats en els sis anys de vigència del PAUM: 1.652 habitatges.

Això representaria un nombre d'habitatges/any de $1.652/6 = 275$ habitatges.

Tenint en compte la població de dret de Sant Pere de Ribes a data 1 de gener de 2002: 23.823 habitants.

Nombre d'habitatges per 1.000 habitants:

$275/23,823 = 11,54$ habitatges / 1.000 habitants i any

L'estimació de la previsió de la consolidació de 275 habitatges/any representa la capacitat d'acolliment per a $275 \times 2,6 = 715$ nous habitants, xifra que supera el 75% de l'augment que la població de dret ha experimentat en els darrers anys. Cal considerar que la demanda efectiva de nou habitatge està del tot coberta, tenint en compte que, a part de l'oferta dels sectors considerats en el present PAUM, hi haurà la dels altres sectors que es troben en un avançat procés d'execució, entre ells el dels Colls i els que es troben en contacte amb el parc de Garraf

1.2 Reserva per a la construcció d'habitatges de protecció pública

En aplicació de l'article 57.3 de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, els plans d'ordenació municipal han de reservar per a la construcció d'habitatges de protecció pública, amb caràcter general, com a mínim, el sòl corresponent al 20% del sostre que es qualifica per a l'ús residencial de nova implantació.

Per tant i tenint en compte els sectors escollits en el present PAUM, en sòl urbanitzable delimitat, obtenim segons el quadre adjunt Q1 el següent.

Resum:

- Habitatges de promoció privada (50% del total) = 1.286
- Habitatges de protecció pública (50% del total) = 366
- Nombre total d'habitatges: 1.652

El nombre d'habitatges de protecció pública representa el 22,15 % del total estimat (1.652 habitatges)

Tenint en compte les necessitats d'habitatge segons el nivell de renda, és de suposar que les previsions s'ajusten perfectament a la demanda efectiva d'habitatge social.

2. Previsió de llocs de treball

En el sector de sòl d'activitat econòmica, tenim en compte la seva superfície:

SUPP-8 Sector Tecnològic Can Puig	29,80 ha	50 x 29,80 = 1.490 llocs de treball
SUPP-12 Sector parc d'Oci	31,34 ha	50 x 31,34 = 1.567 llocs de treball
		Total llocs de treball 3.057

Total de nombre estimat de llocs de treball en nova activitat econòmica: 3.057

A part, hi hauria aquells altres generats en el Pla de Millora Urbana PMU6 Vilanoveta i en els sectors que no es consideren en el present Programa d'Actuació Urbanística Municipal.

QUADRE Q1: LLISTAT DE SECTORS

IDENTIFICACIÓ DEL SECTOR	RÈGIM URBANÍSTIC DEL SÒL				INICIATIVA PREFERENT	SISTEMA D'ACTUACIÓ PROPOSAT	SUPERFÍCIE (m2)	SOSTRE POTENCIAL (m2)		SOSTRE COMERCIAL (m2) (4)	EDIFICABILITAT BRUTA m2st/m2sl PAUM	Nº MÀXIM d'HABITATGES PREVISTOS A EFECTES DE NOVA IMPLANTACIÓ		% RESERVA MÍNIMA DE SOSTRE PER HHP RESPECTE EL SOSTRE POTENCIAL D'HABITATGE DE NOVA IMPLANTACIÓ	RESERVA PREVISTA PAUM PER A HABITATGE DE PROTECCIÓ PÚBLICA		HABITATGES PLURIFAMILIARS RENDA LLIURE	HABITATGES EN RENGLERA RENDA LLIURE	HABITATGES UNIFAMILIARS AGRUPATS RENDA LLIURE	ESTIMACIÓ DE LA CONSOLIDACIÓ EN EL SEXENNI 2003-2008 (50%)		
	SÒL URBÀ		SÒL URBANITZABLE					PGOU	PAUM			PGOU	PAUM		m2st	nombre				TOTAL HABITATGES RENDA LLIURE (50%)	TOTAL HABITATGES DE PROTECCIÓ PÚBLICA (50%)	TOTAL HABITATGES ESTIMACIÓ SEXENNI (50%)
	Consolidat	No Consolidat	Situació consolidada	Nova implantació																		
SUPP-4 Les Parellades-Can Giralt (1)				X	Pr	CMb	158.905	47.672	50.055	2.555	0,315	432	454	20	9.500	100	282	72	—	177	50	227
SUPP-5 Can Mestre (1)				X	Pr	CMb	49.667	9.933	10.429	—	0,21	79	83	20	2.086	17	—	66	—	33	9	42
SUPP-6 Can Jove (1)				X	Pr	CMb	194.737	38.947	39.920 (5)	—	0,205	195	205	20	4.089	50	94	61	—	78	25	103
SUPP-8 Sector Tecnològic de Can Pulg				X	Pu	CO	298.054	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
SUPP-9 Sector mercat-Parc Central (1)				X	Pr	CMb	250.700	124.316	131.617	5.875	0,525	1.198	1.264	20	25.148	261	858	145	—	501	131	632
SUPP-12 Centre de dinamització econòmica parc d'oci				X	Pr	CMb	319.075	158.340	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
SUPP-17 Can Coll (1)				X	Pr	CMb	255.823	51.165	53.723(6)	2.400	0,241	307	322	20	10.265	108	98	—	116	107	54	161
PMU-6 Reconversió d'ús Vilanoveta (2)		X			Pu	CO	163.151		127.114 (3)	30.129	Edif.Neta=1,5 i (1,1)		975	20	19.397	194	781	—	—	390	97	487
TOTAL PREVISIÓ												3.303			70.485	730	2.113	344	116	1.286	366	1.652

- (1) Indicació dels sectors on en el PAUM s'incrementa el sostre potencial per habitatges i/o el nombre màxim d'habitatges i que coincideixen amb els sectors residencials que es tenen en compte en el present PAUM.
- (2) En aquest sector la part septentrional a la Ronda Ibèrica es manté industrial en 1a i 2a categoria i la resta es suposa de reconversió d'ús.
- (3) Aquest sostre que correspon exclusivament a la zona de reconversió d'ús és orientatiu i es concretarà en el PMU.
- (4) En cas que s'incrementi el sostre comercial no es modificarà ni el nombre mínim d'habitatges de HPP ni el seu sostre mínim.
- (5) Hi ha inclosos 19.474 m2 de sostre socio-sanitari i comercial, absorbint aquest últim un màxim de 2.500 m2 st.
- (6) A part hi ha 8.000 m2 de sostre hotelier i serveis complementaris.

5. **L'AGENDA I AVALUACIÓ ECONÒMICA I FINANCERA DE LES
ACTUACIONS A DESENVOLUPAR.**

1. INTRODUCCIÓ. AVALUACIÓ ECONÒMICA DE LES PARTIDES PREVISTES

D'acord amb l'article 61.1.d, de la Llei 2/2002, d'urbanisme, l'avaluació econòmica i financera que es programa en el sexenni 2003-2008, forma part de la documentació pròpia del Programa d'Actuació Urbanística Municipal.

L'objectiu principal del present document consisteix a avaluar la viabilitat econòmica i financera del Programa d'Actuació Urbanística Municipal. En ordre a això, examinem d'una part, la viabilitat econòmica de les actuacions programades, el desenvolupament de les quals correspon als agents privats. Per altra part, avaluem la viabilitat de les actuacions, l'execució de les quals correspon a les administracions públiques, per a la qual cosa s'examina la capacitat financera de l'Administració actuant, la forma i la magnitud de la participació d'altres administracions en algunes de les actuacions programades, i el cost de l'execució d'aquestes actuacions.

El cost de les actuacions en obra d'urbanització s'ha avaluat mitjançant preus d'aplicació derivats de la mitjana d'obres d'execució de la comarca i prenent com a referència el mètode MSV¹ i en aquells casos en què es compta amb pressupostos concrets, s'ha tingut en compte directament.

En l'apartat 7 s'incorpora el marc normatiu relatiu al finançament de les diferents actuacions programades pel PAUM.

¹E. Alabern et alia, *Avaluació del cost de les obres d'urbanització pel mètode MSV* (Barcelona: Generalitat de Catalunya, 1987).

1.1 Avaluació econòmica de les intervencions en l'estructura general i orgànica del territori que es consideren en el present PAUM.

El PAUM programa les intervencions en l'estructura general i orgànica del territori que la taula I quantifica i estableix el sistema de finançament.

	Inversió (milers €)	Finançament	Calendari
1.1.1 Sistema urbanístic general de comunicacions			
- Condicionament de la C-246 al seu pas per la Plana de Vilanoveta.	3.606	Generalitat de Catalunya, fons FEDER i quotes urbanístiques	2004-06
- Accés al sector Mas Alba des del nucli de Ribes pel sector Els Garrofers.	2.254	Ajuntament i altres administracions	2007-08
- Ajustament de la secció de l'avinguda Montseny. Soterrament de línies i arbrat.	3.051	Contribucions especials	2007-08
1.1.2 Sistema urbanístic general d'Infraestructures i serveis			
- Col·lector en alta dels nuclis de Can Lloses i Mas Alba	967,6	ACA/Sector	2004-05
1.1.3 Sistema urbanístic general d'espais lliures			
- Millora i conservació vegetació marges rieres.	992,9	Ajuntament/ACA	2004-08
- Millora espais lliures Mas d'en Serra.	120	Ajuntament	2005-06
- Millora espais lliures Vilanoveta 1.	67,3	Ajuntament	2004-06
- Millora espais lliures Casc Urbà Ribes.	150,2	Ajuntament	2005-08
- Millora espais lliures Penya Marcer.	453,2	Diputació de Barcelona	2008

1.1.4 Sistema urbanístic general d'equipaments

- Cementiri (adquisició de sòls i construcció 1a fase).	1.202	Ajuntament	2006-07
- Piscina coberta.	3.929	Ajuntament/Generalitat de Catalunya/Concessionària	2003-04
- Mercats municipals Ribes - Les Roquetes.	2.344	Ajuntament/concessionaris	2006-07
- Noves dependències municipals a Les Roquetes, espai públic i aparcament	6.105,5	Ajuntament/Diputació/Generalitat	2003-04
- Nou centre d'assistència primària a Ribes.	1.202	Generalitat de Catalunya	2004-05
- Nou CEIP Ribes (Les Parellades)	3.005	Generalitat de Catalunya	2003-06
- Nou CEIP a les Roquetes (Parc Central)	3.005	Generalitat de Catalunya	2003-06
 Total intervencions sistemes urbanistics	 32.454,70 €		

Participació municipal 11.203,72 que representa un 0,09% de la capacitat d'inversió de l'Ajuntament en el sexenni 2003-2008.

El càlcul per obtenir el 10% de l'aprofitament urbanístic es realitzarà d'acord amb la legislació vigent i s'obtindrà en el desenvolupament del planejament derivat corresponent.

2. CALENDARI D'EXECUCIÓ DELS SECTORS

2.1 PLANEJAMENT I OBRES

	Presentació Planejament derivat	Projecte de reparcel·lació	Termini obligatori per l'execució de les obres d'urbanització	
			Inici de les obres	Finalització de les obres
SUPP 4 Les Parellades - Can Giralt	2004	2005	2005	2007
SUPP 5 Can Mestre	2003/04	2004	2004	2005
SUPP 6 Can Jove	2004	2005	2005	2006
SUPP 8 Sector Tecnològic - Can Puig	2004	2004	2005	2007
SUPP 9 Sector Mercat - Parc Central	2003	2004	2004	2005/06
SUPP 12 Centre de dinamització econòmica parc d'oci	Sector 1	2003	2003	2004
	Sector 2	2005	2005	2007
SUPP 17 Can Coll	2004	2005	2006	2008
PMU 6 Sector de reconversió Vilanoveta	2003	---	2004*	2005*

NOTA: Si en dos anys a comptar des de la publicació de l'acord d'aprovació definitiva del PAUM, no s'ha presentat la documentació per a l'aprovació inicial del planejament derivat, l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes podrà procedir al canvi de sistema d'actuació, passant a reparcel·lació per cooperació.

* Obres comunes tant per l'escenari de reconversió d'ús com per l'escenari de manteniment.

CALENDARI D'EXECUCIÓ DELS SECTORS

2.2 EDIFICACIÓ

	Estimació del nombre d'habitatges de renda lliure acabats						Estimació del nombre d'habitatges de protecció pública acabats					
	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2003	2004	2005	2006	2007	2008
SUPP 4 Les Parellades - Can Giralt	—	—	—	—	80	97	—	—	—	—	26	24
SUPP 5 Can Mestre	—	—	—	—	20	13	—	—	—	—	9	—
SUPP 6 Can Jove	—	—	—	—	40	38	—	—	—	—	10	15
SUPP 8 Sector Tecnològic - Can Puig	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
SUPP 9 Sector Mercat - Parc Central	—	—	—	150	150	201	—	—	—	40	40	51
SUPP 12 Centre de dinamització econòmica parc d'oci	Sector 1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
	Sector 2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
SUPP 17 Can Coll	—	—	—	—	50	57	—	—	—	—	25	29
PMU 6 Sector de reconversió Vilanoveta*	—	—	—	120*	120*	150*	—	—	—	30*	30*	37*
				270	460	556				70	140	156

* Atès que la reconversió d'ús és difícil de preveure en aquest Pla de Millora Urbana ja que depèn de la iniciativa lliure dels diferents polígons, les dades de previsió d'estimació del nombre d'habitatges s'han de prendre també com a estimatives.

QUADRE Q2 . HIPÒTESI DE DISTRIBUCIÓ DEL SOSTRE RESIDENCIAL

SECTOR	Qualificació urbanística		%	M2 sostre Residencial/ Sector	M2 sostre Altres/Sector	M2 sostre Totals/Sector	Hipòtesi de distribució m2 sostre Residencial
SUPP 4. Les Parellades-Can Giralte	16.2	H. Renglera	20				9.500
		Plurifamiliar	60				28.500
		20 % sostre HPP	20	47.500			9.500
		comercial	-		2.555	50.055	
SUPP 5. Can Mestre	16.3	H. Renglera	80				8.343,2
		20 % sostre HPP	20	10.429	0	10.429	2.085,8
SUPP 6. Can Jove	16.3	Unifamiliar	40*				8.178,4
		Plurifamiliar	40*				8.178,4
		20 % sostre HPP	20	20.446			4.089,2
		(Socio-Sanitari)	-		19.474	39.920	
SUPP 9. Mercat parc Central	16.1	H. Renglera o agrupat	18				22.634
		Plurifamiliar	62				77.960
		20 % sostre HPP	20	125.742			25.148
		comercial	-		5.875	131.617	
SUPP 17. Can Coll	16.3	Unifamiliar o agrupat	58				29.767
		Plurifamiliar	22				11.291
		20 % sostre HPP	20	51.323			10.265
		(Hoteler i comercial)	-		8.000 + 2.400	61.723	
PMU 6. Sector de reconversió Vilanoveta (Sup. Netes)	13.1 i 13.2	Plurifamiliar	80				77.588
		20 % sostre HPP	20	96.985			19.397
		Terciari, comercial i ind. (1ª i 2ª c.)	-		30.129		
		Indústria 1ª i 2ª c.	-		19.297	146.411	

* El Pla Parcial urbanístic podrà acabar de definir la grandària dels habitatges no protegits, tot mantenint el seu nombre màxim fixats en el Quadre Q1, pels unifamiliars i pels plurifamiliars.

**6. ANÀLISI DE LA CAPACITAT D'INVERSIÓ DE L'AJUNTAMENT
DE SANT PERE DE RIBES EN EL PERÍODE 2003-2008
(Document revisat i actualitzat octubre de 2002)**

**6. ANÀLISI DE LA CAPACITAT D'INVERSIÓ DE L'AJUNTAMENT
DE SANT PERE DE RIBES EN EL PERÍODE 2003-2008
(Document revisat i actualitzat octubre de 2002)**

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Sumari

Nota preliminar

Introducció

0. La normativa reguladora de les Hisendes Locals

0.1. La Hisenda Local

0.2. El pressupost municipal

1. El pressupost dels Ajuntaments a Espanya

1.1. L'Administració Local en el conjunt de les Administracions Públiques

1.2. L'estructura pressupostària dels Ajuntaments

1.2.1. Recursos i aplicacions

1.2.2. Situació financera

1.2.3. Despeses d'inversió

2. L'estructura pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes i la seva evolució en el període 1990-2001

2.1. El volum d'ingressos i despeses durant el període 1990-2001

2.2. L'estructura dels ingressos

2.2.1. Evolució del pressupost d'ingressos

2.2.2. El grau de realització dels ingressos

2.2.3. Previsions per al període 2003-2008

2.3. L'estructura de les despeses

2.3.1. Evolució del pressupost de despeses

2.3.2. Les despeses de funcionament

2.3.3. La càrrega financera

2.3.4. Les inversions

2.3.5. El grau de realització de les despeses

2.3.6. Previsions per al període 2003-2008

2.4. Diagnòstic de la situació econòmica i financera

3. La capacitat d'inversió pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes en el període 2003-2008

Nota preliminar

El present document és una revisió de l'anàlisi duta a terme en els marc dels treballs de revisió del Pla General d'Ordenació Urbana de Sant Pere de Ribes, realitzats al llarg de l'any 2000, que incorpora les dades corresponents a la liquidació dels pressupostos dels exercicis de 1999, 2000, i 2001, els quals no havien pogut ser tractats en la primera elaboració d'aquesta anàlisi.

Per tant, i en base a la nova documentació, al llarg d'aquest document es realitzen noves interpretacions de les dades pressupostàries, a la vegada que s'amplia la sèrie temporal de referència, per tal de determinar de nou, de la manera més acurada i actualitzada possible, la capacitat d'inversió de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes al llarg del pròxim sexenni.

En aquesta ocasió s'han simplificat algunes de les hipòtesis i els continguts, tot tenint en compte que el document elaborat l'any 2000 ha de poder ser consultat com a complement de la present anàlisi. No obstant això, els resultats d'aquesta edició són, com a causa dels canvis ocorreguts al llarg dels dos darrers anys, significativament diferents, tot i que cal esmentar que la metodologia d'estimació aplicada ha estat fonamentalment la mateixa; pel que fa a les estimacions, s'ha de considerar les que es presenten en aquest document substitueixen les anteriors.

Finalment, cal agrair de nou el suport i les aportacions dels equips tècnics i polítics de l'Ajuntament.

Introducció

En elaborar el programa de finançament per a projectes d'inversió importants, com és el cas d'aquells que es duen a terme en la implementació d'un pla urbanístic, cal tenir en compte quins seran els principals agents implicats en aquest finançament.

El propi Ajuntament, mitjançant els recursos que té a la seva disposició, haurà de ser el màxim responsable de l'obtenció i gestió dels fons necessaris per a fer front al gran nombre d'actuacions que aquest tipus de projectes generen, podent considerar la possibilitat de rebre ajuts d'altres organismes, o finançar part d'aquests projectes mitjançant contribucions especials, càrregues d'urbanització, recursos patrimonials, etc. Així mateix, l'Ajuntament pot recórrer a la col·laboració amb la iniciativa privada, o concertar les operacions de crèdit necessàries per completar el finançament d'aquests projectes.

En qualsevol cas, no obstant això, l'Ajuntament hauria de tenir la certesa que, en el futur, si li manqués alguna d'aquestes vies de finançament, els recursos generats pel propi municipi podrien fer front, sense dificultats insalvables, a les despeses generades per totes les operacions.

L'objectiu principal del present document, que s'estructura en tres capítols d'anàlisi i un capítol introductori, és la determinació d'aquesta capacitat d'assumir els projectes d'inversió, a partir de les previsions dels recursos ordinaris de l'ens local en exercicis futurs.

Per començar, en el capítol introductori ens ocuparem de les principals característiques de la Hisenda Local que s'extreuen de l'observació de la Legislació vigent, així com de l'estructura del pressupost dels Ajuntaments. Amb aquesta breu visió de conjunt és pretén que el lector conegui el marc legal bàsic en relació als drets i obligacions dels responsables de les finances locals a l'hora d'obtenir i aplicar recursos.

El primer capítol analitza el paper de l'Administració Local en el conjunt del sector públic i l'estructura pressupostària dels municipis espanyols. Haurà de servir, així mateix, com a referència al llarg de tot l'anàlisi, com a element de contrast.

El segon capítol és dedicat a l'estudi de l'estructura pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, tant en relació amb els ingressos com amb les despeses. Finalment, l'anàlisi conclourà, en el tercer i últim capítol, amb l'estimació de la capacitat d'inversió pressupostària del municipi en els propers anys.

Finalment, volem agrair a l'Ajuntament la seva col·laboració i la seva disponibilitat al llarg de tot l'anàlisi, i en particular les aportacions realitzades per la Sra. Remei Gómez, Regidora d'Hisenda, i la Sra. Consol Civit, interventora de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes.

0. La normativa reguladora de les Hisendes Locals

Un breu repàs a través de la legislació espanyola en matèria d'Hisendes Locals, per a tenir una visió general de l'organització de les finances dels Ajuntaments i quines són les característiques tècniques més rellevants del pressupost municipal.

0.1. La Hisenda Local²

A continuació s'exposa l'evolució de les principals figures legislatives que han regulat la Hisenda Local i el seu sistema tributari.

En primer lloc, cal fer una referència a l'Estatut Municipal de 8 de març de 1924, que realitza profundes transformacions respecte a la situació anterior i posa les bases d'un nou sistema tributari, el qual ja reflecteix, no obstant això, dos dels problemes que la Hisenda Municipal ha anat mantenint durant diverses dècades: la insuficiència de recursos i la carència d'una infraestructura administrativa.

Anys més tard s'aprova la Ley de Bases de 17 de julio de 1945, disposició que, tot i ser important, no modificaria substancialment els principis i caràcters del sistema tributari local.

Posteriorment s'aprova, al 1953, la Ley de Bases de 3 de diciembre (i el Decreto de 18 de noviembre de 1953), que estableix com a normes més destacades, la discriminació municipal en matèria de subvencions (no en els tributs), el manament abstracte d'efectuar una revisió de bases imposables i tipus de gravamen i, finalment, el reforç de la tributació pròpia.

En virtut del Decreto de 24 de junio de 1955 és va aprovar el text refós de les dues lleis de bases anteriors. Les característiques més importants d'aquesta figura, que va ser fins fa relativament pocs anys el marc legal fonamental de les Entitats Locals, són les següents:³:

- Falta de reconeixement de l'autonomia municipal.
- Un acusat presidencialisme.
- Una hisenda municipal insuficient quant als recursos amb què comptava, i a més, amb figures tributàries inadequades i obsoletes.

Les successives modificacions introduïdes (la Ley de 24 de diciembre de 1962 i la Ley de 23 de julio de 1966) no van ser prou adequades per a dotar als Ajuntaments de la capacitat necessària per a fer front als increments en la demanda de bens i serveis. Així, la primera d'aquestes lleis va rebaixar significativament els ingressos municipals en eliminar la imposició d'usos i consums, que en canvi va ser compensada per la creació del Fondo

² El marc jurídic que regula les Hisendes Locals a Espanya ha variat substancialment al llarg del segle XX. No és el propòsit d'aquest apartat tractar exhaustivament tota aquesta evolució, ja que això excediria els objectius i la capacitat dels autors, sinó recollir, a grans trets, tant els canvis que s'han produït com el marc normatiu actual. Per aquest motiu s'han consultat diverses fonts que poden ser excel·lents referències per aprofundir en aquest aspecte

i poder conèixer, amb el màxim nivell d'actualització, els canvis que regularment es van produint en aquest camp. D'entre aquestes referències, destaquen la publicació actualitzada periòdicament *Haciendas Locales* (CISS) i el servei en línia de bases de dades legislatives <http://noticias.juridicas.com> pel que fa referència a l'actualització de la vigent Ley Reguladora de las Haciendas Locales; d'altra banda, nombrosos autors han comentat l'evolució normativa reguladora en matèria d'Hisenda Local (vegeu, entre d'altres, Calvo, R., 1975, o CEUMT, 1983).

³ Tal i com s'explica en CEUMT (1983).

Nacional de las Haciendas Municipales; amb la segona llei, la de 1966, és produeixen dos canvis importants, la creació de l'Impost Municipal de Circulació i la reorganització de l'esmentat Fondo Nacional de las Haciendas Municipales. Això va suposar, d'una banda, l'augment de la participació de la imposició indirecta i, d'altra banda, la participació dels ingressos estatals, la qual cosa va representar una millora en l'estructura pressupostària.

La necessitat d'afrontar una nova normativa, adequada als canvis en la realitat local, té com a resultat la Ley de 19 de noviembre de 1975, Ley de Bases del Estatuto de Régimen Local, que suposava una renovació de la regulació de les Corporacions Locals, tant des del punt de vista administratiu com des del punt de vista econòmic i financer. Aquestes Bases, a causa de la necessitat de corregir les necessitats pressupostàries dels ajuntaments, van ser articulades pel Decreto de 6 de octubre de 1977, que va regular, a més, com a aspectes més importants, les mancomunitats i les agrupacions de municipis. Aquest és l'origen de les anomenades Normas Provisionales, que van estar vigents, amb alguns canvis, fins l'aprovació definitiva de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, el 1988. Aquestes Normas Provisionales són significativament importants pe a l'estructura pressupostària dels Ajuntaments, ja que introdueixen millores notables respecte la legislació anterior, sobretot relacionades amb el reconeixement dels principis de descentralització i autonomia financera.

En aquest sentit, el Real Decreto Ley de 20 de julio de 1979 sobre mesures urgents de finançament de les Corporacions Locals va ser també una figura important dins de la reforma del sistema tributari local. En conjunt, aquest Real Decreto va augmentar la pressió fiscal local, encara que no va representar una major participació en certs impostos estatals més adequats..

Tot i així, la salut econòmica de les Hisendes Locals no era encara prou bona, per la qual cosa s'aprova la Ley 24/83, de 21 de diciembre, sobre mesures urgents de sanejament i regulació dels Hisendes Locals. Com a aspectes més destacats, en virtut d'aquesta figura l'Estat assumeix el dèficit acumulat pels Ajuntaments fins el 31 de desembre de 1982 i, a més, s'estableixen dues fonts d'ingressos addicionals que haurà de decidir cada Ajuntament: d'una banda, la implantació d'un recàrrec sobre l'IRPF, d'altra banda, la fixació lliure del tipus impositiu de la Contribució Territorial Urbana i de la Rústica i Pecuària. En la pràctica, excepte algunes grans ciutats, la majoria dels municipis espanyols no han fet ús d'aquestes potestats a causa del seu risc polític.

El 1985 s'aprova la Ley 7/85, de 2 de abril, Reguladora de las Bases de Règim Local, que emmarca el règim jurídic i polític de les Corporacions Locals dins del conjunt del Sector Públic.

Finalment, el 28 de desembre de 1988 es va aprovar la Ley 39/1988, Reguladora de las Haciendas Locales, actualment vigent. Per tal de garantir el principi de suficiència financera de les Entitats Locals, aquesta llei establiria un nou sistema de recursos per a les Hisendes Locals, més adequat a les seves necessitats que en casos anteriors, a la vegada que segueix una nova ordenació del règim pressupostari i de la despesa pública dels Ens Locals. D'aquesta manera, és va establir que les figures tributàries amb les quals comptarien els municipis serien les següents:

Impost sobre Béns Immobles. La implantació d'aquest impost suposa la supressió de la Contribució Territorial Rústica i Pecuària, la Contribució Territorial Urbana i l'Impost Municipal sobre Solars. La base imposable d'aquest impost és el valor dels béns immobles, igual al valor cadastral del sòl i les construccions, sense que aquest pugui excedir el valor de mercat. La quota de l'impost serà el resultat d'aplicar el tipus de

gravamen, 0,3% per als bens de naturalesa rústica, 0,4% per als de naturalesa urbana, a la base liquidable. No obstant això, els Ajuntaments podran incrementar els tipus de gravamen fins a certs límits fixats, que en el cas dels municipis d'entre 5.001 i 20.000 habitants són el 0,75 i el 0,95 respectivament per als immobles rústics i urbans.

Impost sobre Activitats Econòmiques. L'entrada en vigor d'aquest impost determina la supressió de les Llicències Fiscals d'Activitats Comercials i Industrials i de Professionals i Artistes, així com de l'Impost Municipal sobre la Radicació. La quota tributària serà la resultant d'aplicar a les tarifes de l'impost el coeficient i l'índex acordats per l'Ajuntament. En els Ajuntaments amb població d'entre 5.001 i 20.000 habitants, aquest coeficient podrà arribar a 1,6. A més, l'Ajuntament podria aplicar una escala addicional d'índexs (entre 0,5 i 2), que ponderi la situació física de l'establiment dins del terme municipal.

Impost sobre Vehícles de Tracció Mecànica. Amb aquest tribut es suprimeix l'Impost Municipal sobre Circulació de Vehícles. Existeix un quadre de tarifes segons la potència i tipus de vehicle (turismes, autobusos, camions, tractors, etc.) Els Ajuntaments podran incrementar les quotes fixades mitjançant l'aplicació sobre les mateixes d'un coeficient que en el cas dels municipis d'entre 5.001 i 20.000 habitants pot arribar a l'1,7.

Impost sobre Construccions, Instal·lacions i Obres. Aquest impost substitueix les llicències d'obres i instal·lacions. La base imposable de l'impost està constituïda pel cost real i efectiu de la construcció, instal·lació o obra, del qual no formen part, en cap cas, l'Impost sobre el Valor Afegit i d'altres impostos anàlegs propis de règims especials, ni tampoc les taxes, preus públics i restants prestacions patrimonials de caràcter públic local relacionades amb les esmentades construccions, instal·lacions o obres. La quota d'aquest impost serà el resultat d'aplicar a la base imposable el tipus de gravamen, que serà fixat per l'Ajuntament, no podent excedir, en els municipis d'entre 5.001 i 20.000 habitants, el 2,8%.

Impost Municipal sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana. La base imposable d'aquest impost està constituïda per l'increment real del valor dels terrenys de naturalesa urbana. Per a determinar l'import d'aquest increment, s'aplicarà sobre el valor del terreny en el moment de la meritació el percentatge que resulti en base a un quadre establert. La quota d'aquest impost serà el resultat d'aplicar a la base imposable els tipus corresponents de l'escala de gravamen, sense que el tipus impositiu pugui ser superior, en els municipis entre 5.001 i 20.000 habitants, al 27%.

Una tasca important en la qual els Ajuntaments poden trobar un recolzament adequat als seus requisits recaptatoris és la revisió cadastral ja que, sens dubte, a través d'aquesta revisió es podrà aconseguir una distribució més justa de la pressió fiscal local i es podrà disposar d'un cadastre actualitzat, amb una valoració el més aproximada possible a la realitat econòmica de cada municipi. La correcta realització d'aquesta actualització, juntament amb la potestat municipal de fixar el tipus de gravamen, pot suposar una important font d'ingressos, ajustable a més en el temps.

Pel que fa a l'Impost sobre Activitats Econòmiques, que va entrar en vigor a partir de l'1 de gener de 1992, probablement suposarà, a mig termini, un increment important de la recaptació municipal en relació a les anteriors Llicències Fiscals.

Al mateix temps han quedat abolits l'Impost Municipal sobre Despeses Sumptuàries (que queda derogat amb l'entrada en vigor de l'IVA) i l'Impost Municipal sobre la Publicitat. La pèrdua d'ingressos per concepte de la primera figura haurà de ser compensada per

l'Administració Central, ja sigui a través d'un augment equivalent del Fondo Nacional de Cooperación Municipal, o mitjançant aportacions directes a cada Entitat Local en funció dels valors liquidats en anys anteriors.

Queden derogades, per la seva banda, totes aquelles taxes que afecten a la propietat immoble, i en el cas de determinades prestacions de serveis per part del municipi, la tarifa a aplicar tindrà consideració de preu en lloc de taxa, la qual cosa agilitza considerablement el procés d'aprovació. En concret, segons el text de la Llei, el fet imposable de les taxes és la prestació d'un servei públic o la realització d'una activitat administrativa de competència local que es refereixin, afectin o beneficiïn de manera particular als subjectes passius, quan, en tot cas, concorreguessin les següents circumstàncies: que siguin de sol·licitud o recepció obligatòria, que no siguin susceptibles de ser prestades per la iniciativa privada (per tractar-se de serveis o activitats que impliquin manifestació o exercici de la autoritat), o bé que es tracti de serveis públics en els quals estigui declarada la reserva en favor de les Entitats Locals d'acord amb la normativa vigent. A més, segons la Ley 39/88, les Entitats Locals no podran exigir taxa pels serveis de provisió d'aigua en fonts públiques, enllumenat públic, vigilància pública en general, protecció civil, neteja i ensenyament obligatori. Finalment, la quota tributària queda fixada segons disposin les ordenances fiscals, i la seva quantia màxima no pot superar el cost de prestació del servei.

En definitiva, ens trobem davant un nou sistema impositiu local, la simplicitat del qual redundarà en benefici de les Administracions Locals, i també davant una llei que pretén afrontar la difícil situació financera i pressupostària de les Hisendes Locals.

Posteriorment a l'aprovació de la Ley 39/88, aquesta ha experimentat diverses modificacions en relació a aspectes puntuals vinculats amb la Hisenda Municipal⁴. Així i tot, els criteris generals segueixen essent fonamentalment els mateixos.

⁴ Pot consultar-se una versió actualitzada de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales en diverses publicacions, o també a l'anteriorment citat sistema on-line: <http://noticias.juridicas.com>

0.2. El pressupost municipal

Fins la reforma impulsada per la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, el pressupost de les Entitats Locals havia estat subjecte a diverses normes de configuració, l'evolució de les qual es presenta a continuació de forma resumida. Per realitzar aquesta aproximació s'ha pres com a base l'exhaustiu anàlisi que el professor López Hernández fa en el seu llibre "La contabilidad pública en el subsector de la Administración Local" (LÓPEZ, 1996).

Per a l'anàlisi de l'evolució de l'estructura pressupostària dels Ens Locals amb anterioritat a la Ley 39/88 es diferenciaren dos períodes: el primer entre 1924 i 1979, i el segon entre 1979 i 1988.

Els models pressupostaris del primer període es basen en el reglament de la Hisenda Municipal, contingut en el Real Decreto de 23 de agosto de 1924, on es va establir un model oficial de pressupost de despeses i ingressos per als municipis, que havia estat elaborat tenint en compte la reforma de la Hisenda realitzada per l'Estatuto Municipal de 8 de marzo de 1924. L'estructura formal del pressupost, vigent fins a 1958, era la que es mostrarà a continuació. Primer es relacionen les despeses de caràcter permanent i després les de caràcter temporal, tractant-se d'una classificació eminentment funcional, amb alguns criteris econòmics, com passa en el capítol 6 (personal i material d'oficina), en consonància amb el que s'havia establert per a l'Estat a la Ley de Administración y Contabilidad de 1911. Pel que fa als ingressos, la classificació s'adapta a les característiques que presentava la Hisenda Local, tot seguint els ingressos reals que la composaven.

Estat de despeses

Capítol 1	Obligacions generals Operacions de crèdit Municipal Contingents Altres obligacions dels restants capítols
Capítol 2	Representació Municipal
Capítol 3	Vigilància i Seguretat
Capítol 4	Policia Urbana i Rural
Capítol 5	Recaptació
Capítol 6	Personal i material d'oficines
Capítol 7	Salubritat i Higiene
Capítol 8	Beneficència
Capítol 9	Assistència Social
Capítol 10	Instrucció Pública
Capítol 11	Obres Públiques
Capítol 12	Muntanyes
Capítol 13	Foment dels interessos comunals
Capítol 14	Mancomunitats
Capítol 15	Entitats Menors
Capítol 16	Agrupació Forçosa de Municipis
Capítol 17	Imprevistos
Capítol 18	Resultes

FONT: LÓPEZ, A.M. (1996).

Estat d'ingressos

Capítol 1	Rendes
Capítol 2	Aprofitament de béns comuns
Capítol 3	Subvencions
Capítol 4	Serveis Municipalitzats
Capítol 6	Arbitris amb fins no fiscals
Capítol 7	Contribucions especials
Capítol 8	Drets i Taxes
Capítol 9	Quotes, recàrreges i participacions en tributs nacionals
Capítol 10	Imposició municipal
	Repartiment general
	Altres imposicions
Capítol 11	Multes
Capítol 12	Mancomunitats
Capítol 13	Ertitats Menors
Capítol 14	Agrupació Forposa de Municipis
Capítol 15	Resultes

FONT: LÓPEZ, A.M. (1996).

Amb aquesta estructura s'elaboraren els pressupostos de 1924 a 1945, moment en el qual s'aborda una nova reforma de la Hisenda Local. En aquest darrer any, amb data 7 de juliol, s'aprova a les Corts la Ley de Bases de Régimen Local, que es desenvolupa, pel que fa a la Hisenda Local, pel Decreto de 25 de enero de l'any següent. Tot i haver modificat partides d'ingressos (capítol 10) no es va realitzar una paral·lela modificació de l'estructura formal dels pressupostos.

A la Ley de Régimen Local de 16 de diciembre de 1950, s'admet la situació de manca d'harmonia en la normativa pressupostària i comptable, a la vegada que s'expressa la necessitat d'una modificació. Tot i això, el Reglamento de Hacienda Local de 4 de agosto de 1952 no inclou cap disposició sobre aquesta matèria. Tampoc a la Ley de Bases de 3 de diciembre de 1953 ni al Decreto de 18 de diciembre de 1953, que desenvolupa l'anterior, es fa referència a una nova ordenació de l'estructura formal dels pressupostos.

És a la Orden del Ministerio de Gobernación de 9 de agosto de 1958 on s'aprova una nova estructura dels pressupostos dels Ens Locals, que respon a la classificació següent:

Estat de despeses

Capítol 1	Personal actiu
Capítol 2	Material i diversos
Capítol 3	Classes passives
Capítol 4	Deute
Capítol 5	Subvencions i participacions
Capítol 6	Extraordinària i de capital
Capítol 7	Reintegració i imprevistos
Capítol 8	Resultes

FONT: LÓPEZ, A.M. (1996)

Estat d'ingressos

Capítol 1	Impostos Directes
Capítol 2	Impostos Indirectes
Capítol 3	Taxes i altres Ingressos
Capítol 4	Subvencions i participacions en ingressos
Capítol 5	Ingressos patrimonials
Capítol 6	Extraordinària i de capital
Capítol 7	Eventuals i imprevistos
Capítol 8	Resultes

FUENTE: LÓPEZ, A.M. (1996)

Aquests models vigents entre 1924 i 1979 tenien, de nou segons l'anàlisi del professor López, tres característiques principals:

1. El model pressupostari estava dissenyat com un instrument més al servei de la normativa legal i del control formal de la gestió econòmica i financera, tot exigint

- una clara subordinació dels principis de gestió econòmica i financera als de legalitat i control formal.
2. Hi havia una clara descoordinació i disfunció entre el desenvolupament i modificació de la Hisenda Local i la seva traslació als esquemes pressupostaris i comptables.
 3. Trencament del principi d'unitat pressupostària, ja que existien diversos tipus de pressupostos per a recollir l'activitat econòmica i financera de les Entitats Locals (pressupost ordinari, extraordinari i especial), a la qual cosa calia afegir una manca de normes de consolidació.

A partir de l'entrada en vigor de la Constitució de 1978, les Entitats Locals experimenten una sèrie de modificacions que afecten també al model pressupostari existent fins llavors. En matèria estrictament pressupostària, la primera innovació són les disposicions contingudes al Real Decreto Ley 11/1979, de 20 de julio, sobre medidas urgentes de financiación de las Corporaciones Locales. En aquesta norma es determina l'adaptació paulatina de les estructures pressupostàries de l'Estat a les Hisendes Locals, s'autoritza la realització de despeses de caràcter plurianual, i s'estableix una regulació sobre modificació de crèdits. En aquest sentit, l'adaptació es realitza en virtut de la Orden Ministerial de 14 de noviembre de 1979, vinculant per a les Corporacions Locals a partir de l'exercici de 1980.

Aquesta estructura s'ajustava a una doble classificació, econòmica i funcional, de forma que la partida pressupostària resulta de la conjunció d'ambdues classificacions. Així mateix, també es fa referència a l'estructura orgànica i a l'econòmico-funcional simplificada. La classificació econòmica recull les despeses i els ingressos segons la naturalesa econòmica dels mateixos, ordenada en capítols, articles i conceptes, establint una clara distinció entre resultes, operacions corrents i operacions de capital, tal com es pot veure a continuació:

Despeses

Cap. 0	Resultes
A) Operacions corrents	
Cap. 1	Remuneracions de personal
Cap. 2	Compra de béns i serveis
Cap. 3	Interessos
Cap. 4	Transferències corrents
B) Operacions de capital	
Cap. 6	Inversions reals
Cap. 7	Transferències de capital
Cap. 8	Variació d'actius financers
Cap. 9	Variació de passius financers

FONT: LÓPEZ, A.M. (1996).

Ingressos

Cap. 0	Resultes
A) Operacions corrents	
Cap. 1	Impostos directes
Cap. 2	Impostos indirectes
Cap. 3	Taxes i altres ingressos
Cap. 4	Transferències corrents
Cap. 5	Ingressos patrimonials
B) Operacions de capital	
Cap. 6	Alienació d'inversions reals
Cap. 7	Transferències de capital
Cap. 8	Variació d'actius financers
Cap. 9	Variació de passius financers

FONT: LÓPEZ, A.M. (1996).

Per la seva banda, la classificació funcional agrupa les despeses segons la naturalesa de les funcions a realitzar, tot distingint activitats de caràcter general, activitats socials i per a la comunitat, activitats econòmiques i activitats no classificades.

Tant en el cas de la classificació econòmica com en el cas de la classificació funcional, la

Orden anomenada estableix un model simplificat de pressupostos, obligatori per als Ajuntaments de fins a 5.000 habitants, Entitats Locals Menors i Mancomunitats i Agrupacions quan no excedeixin el límit anterior, respectant la classificació econòmica i reduint la funcional a un sol dígit.

Per altra banda, el Real Decreto Ley 40/81 de 16 de enero, va disposar que les Corporacions Locals elaboressin anualment un pressupost ordinari, que contingüés tots els ingressos i despeses d'aquesta naturalesa, i un pressupost d'inversió, que podria finançar-se en tot o en part amb les aportacions de l'anterior. Es redueix així l'esquema pressupostari local a solament dos tipus de pressupostos.

Posteriorment, la Ley 40/81 eximeix a les Corporacions Locals d'elaborar el pressupost d'inversió, amb la qual cosa ja es podia reduir l'esquema pressupostari a un pressupost únic que recollís totes les operacions. Finalment, la Ley 7/85 de Bases de Régimen Local estableix els principis fonamentals del model pressupostari local: l'obligació d'elaborar un pressupost únic, i l'obligació de que sigui l'Administració de l'Estat la que elabori l'estructura dels mateixos. Amb totes aquestes reformes es pretenien dos objectius essencials: simplificar i uniformitzar.

En aquest context, la normativa que es despenia de la Ley de Bases en el que fa referència a l'activitat financera dels Ens Locals s'introdueix amb la Ley 39/88, de 28 de diciembre, reguladora de les hisendes locals (LRHL), trencant d'aquesta manera amb la normativa pressupostària anterior, i en especial, amb la del Reglamento de Haciendas Locales de 4 de agosto de 1952. No obstant això, és la Orden del Ministerio de Economía y Hacienda de 20 de septiembre de 1989, la que, en concret i seguint els preceptes de l'article 148.1 de la LRHL, estableix la normativa pressupostària actualment vigent per als Ens Locals i els seus Organismes Autònoms.

L'estructura pressupostària de despeses que es deriva d'aquesta Orden es basa, en primer lloc, en tres criteris de classificació: per funcions, per categories econòmiques i, opcionalment, per unitats orgàniques. La primera classificació, la funcional, ordena les despeses segons la finalitat i els objectius que amb elles es pretén aconseguir, tot diferenciant diversos nivells d'agregació: grup de funció, funció, subfunció, programa i subprograma. La classificació funcional a nivell de grup de funció és, d'acord amb l'article 148.3 de la LRHL, la mateixa que utilitza l'Administració de l'Estat, en la qual es diferencien els següents:

1. Serveis de caràcter general
2. Protecció Civil i Seguretat Ciutadana
3. Seguretat, Protecció i Promoció Social
4. Producció de Bens Públics de Caràcter Social
5. Producció de Bens de Caràcter Econòmic
6. Regulació Econòmica de Caràcter General
7. Regulació Econòmica de Sectors Productius
8. Transferència a Administracions Públiques
10. Endeutament Públic

La segona classificació, l'econòmica, ens indica l'objecte de la despesa, és a dir en què s'està

gastant, i distingeix, segons el seu nivell d'agregació, capítols, articles, conceptes, subconceptes i partides. L'esquema de classificació econòmica per capítols és el següent:

A) Operacions Corrents

- Cap. 1. Despeses de personal
- Cap. 2. Despeses en béns corrents i serveis
- Cap. 3. Despeses financeres
- Cap. 4. Transferències corrents

B) Operacions de Capital

- Cap. 6. Inversions reals
- Cap. 7. Transferències de capital
- Cap. 8. Actius financers
- Cap. 9. Passius financers

Igual que passava en la classificació funcional, es respecta l'establert en l'article 148 de la LRHL, segons el qual els nivells de capítol i article hauran de ser (amb algunes petites diferències en referència a despeses militars) els mateixos que en l'Administració de l'Estat.

A més, d'acord amb l'article 2 de la Orden 20.9.89, els Ens Locals podran utilitzar la classificació orgànica, que ordenarà les despeses en funció de la seva pròpia estructura, identificant, d'aquesta manera, l'òrgan que està realitzant la despesa. Com abans ja s'ha dit, la presentació del pressupost segons les dues primeres classificacions, la funcional i l'econòmica, és obligatòria pe a tots els Ens Locals, la qual cosa no succeeix en el cas de la classificació orgànica.

A l'altra banda del pressupost, la classificació econòmica també és obligatòria per als ingressos de l'Ens Local, mentre que la classificació orgànica és opcional. En aquest cas la classificació per funcions no s'utilitza. Per tant, els ingressos han d'organitzar-se obligatòriament segons l'estructura següent:

A) Operacions Corrents

- Cap. 1. Impostos directes
- Cap. 2. Impostos indirectes
- Cap. 3. Taxes i altres ingressos
- Cap. 4. Transferències corrents
- Cap. 5. Ingressos patrimonials

B) Operacions de capital

- Cap. 6. Alienació d'inversions reals
- Cap. 7. Transferències de capital

Cap. 8. Actius financers

Cap. 9. Passius financers

Cal esmentar que l'estructura per conceptes i subconceptes és oberta, per la qual cosa es podran crear els que es considerin necessaris. Igualment, cal assenyalar la possibilitat que tenen les Entitats Locals menors de 5.000 habitants de simplificar a nivell d'article la presentació i execució del pressupost d'ingressos, tal i com succeeix també en el cas de les despeses.

Aquesta és, doncs, l'estructura a la qual s'han d'ajustar actualment els pressupostos dels Ens Locals espanyols, que han de complir, a més, amb els principis d'annualitat, unitat, universalitat, equilibri, autonomia, publicitat i no afectació. En resum, cada una de les tres classificacions que hem vist estructura les finances municipals en funció de diversos criteris. La classificació econòmica distingeix la naturalesa de l'ingrés o de la despesa; la classificació funcional té en compte la destinació dels fluxos i, finalment, la classificació orgànica es refereix al poder que ordena aquests fluxos. En el present document, donada la importància de reconèixer la naturalesa dels fluxos, es prendrà com a base d'anàlisi la classificació econòmica.

1. El pressupost dels Ajuntaments a Espanya

Es realitza una anàlisi de les dades globals corresponents a la liquidació dels pressupostos dels municipis espanyols l'any 1999. Aquesta anàlisi s'ha considerat important perquè ofereix una visió de conjunt que serà molt útil com a element de comparació en realitzar l'anàlisi de la situació de les finances municipals de Sant Pere de Ribes. A mode d'introducció, en el primer apartat es mostra a grans trets el paper de l'Administració Local en el conjunt de la despesa de les Administracions Públiques.

1.1. L'Administració Local en el conjunt de les Administracions Públiques

L'Administració Local realitza poc més d'una desena part del conjunt de la despesa del sector públic, però porta a terme gairebé el 40% de la inversió.

La participació de les Corporacions Locals en el conjunt de la despesa pública s'ha mantingut relativament estable des de principis dels anys 80, i actualment suposa tan sols una petita part del total de la despesa pública a Espanya. Així, el conjunt de les Administracions Públiques va gastar el 1998 més de 33 bilions de pessetes; d'aquests, l'Administració Central va gastar 20,2 bilions, 8,4 bilions les Comunitats Autònomes i només 4,4 bilions les Corporacions Locals. Per tant, la despesa realitzada per l'Administració Local suposava el 1998 un 13,3% de la despesa no financera consolidada de les Administracions Públiques (una mica més que en anys anteriors), enfront del 61,1% de l'Administració Central i el 25,5% realitzat per les Comunitats Autònomes. Aquestes dades és mostren a continuació a la taula 1.

**TAULA 1: Evolució de la despesa pública a Espanya per nivells de Govern
1992-1998**

Bilions de pessetes	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Administració Central	15,0	15,9	17,5	18,8	18,5	19,0	20,1
Comunitats Autònomes	5,2	5,7	6,3	6,7	7,3	8,0	8,4
Corporacions Locals	3,1	3,2	3,4	3,4	3,7	4,1	4,6
Total consolidat	23,4	24,8	27,2	29,0	29,5	31,1	33,0
Percentatge	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998
Administració Central	64,3%	64,2%	64,5%	65,0%	62,6%	61,2%	60,7%
Comunitats Autònomes	22,4%	22,8%	23,1%	23,1%	24,7%	25,7%	25,5%
Corporacions Locals	13,4%	13,1%	12,3%	11,9%	12,7%	13,0%	13,8%
Total consolidat	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

FONT: Ministerio de Administraciones Públicas

Hem d'assenyalar que aquest pes específic relativament reduït de les Corporacions Locals

sobre el total de despesa de les Administracions Públiques és un tret característic del sistema públic espanyol, enfront de les diverses situacions que es produeixen a nivell internacional. En general, en aquells països on, com a Espanya, existeixen tres nivells de govern (nacional, regional i local), la importància relativa del sector públic local es troba entre el 17% (de països com Àustria i Alemanya) i el 24% (Estats Units). Aquestes diferències es produeixen bàsicament perquè en aquests països els governs locals tenen competències en matèria d'educació.

Ara bé, aquest menor grau de competències de l'Administració Local espanyola també fa possible que aquesta pugui dedicar una part més gran dels seus recursos als capítols d'inversions, i en aquest sentit cal destacar que el pes de l'Administració Local és significativament més important si ens referim a les despeses d'inversió. Així ho mostra la taula 2, on es comprova que les Corporacions Locals varen invertir, segons les estimacions realitzades pel Ministerio de Administraciones Públicas per a 1999, més d'1,5 bilions de pessetes –un 43% del total d'inversions reals dutes a terme pel sector públic–, la gran majoria de les quals (prop del 86%) varen ser realitzades pels Ajuntaments. Si es té en compte, a més, que el pes relatiu de l'Administració Local en aquest camp ha augmentat més de quinze punts percentuals des del 28,4% de 1995 –assolint un nivell superior al de les Comunitats Autònomes (32%) i l'Administració Central (25%)–, es comprova que és en les despeses d'inversió on l'Administració Local, i en especial els municipis, prenen un major protagonisme dins de la despesa pública. Finalment, cal assenyalar que a Catalunya aquesta situació és encara més acusada, ja que el percentatge d'inversió realitzada per les Corporacions Locals a la nostra Comunitat és superior al 50%⁶.

TAULA 2 y FIGURA 1: Inversió pública real per agents de les Administracions Públiques, 1999 (e)

	CC.LL.		CC.AA.	Estat (1)	TOTAL
	Ajuntament	Diputació			
Catalunya	173,8	9,7	108,8	42,1	334,4
Total AA.PP.	1.342,9	227,5	1.159,4	891,2	3.621,0

NOTA: Valors en milers de milions de pessetes

(e): Estimació

(1): No inclou despeses de defensa

FONT: Ministerio de Administraciones Públicas

⁶ En aquest cas, el pes relatiu de la inversió realitzada per l'Administració Central pot estar infravalorat, degut a que un important volum d'aquestes inversions no pot ser territorialitzat.

1.2. L'estructura pressupostària dels Ajuntaments

1.2.1. Recursos i aplicacions

El finançament del conjunt dels municipis espanyols, i també dels municipis catalans, es basa en els impostos directes (entre el 30 i el 36% del total d'ingressos) i les transferències corrents (entre el 25 i el 28%). Per contra, les despeses dels Ajuntaments es destinen majoritàriament al seu funcionament habitual (entre el 55 i el 60% de les despeses). Els municipis espanyols entre 20.000 i 50.000 habitants tenen, al seu torn, una estructura força semblant a la del conjunt dels municipis espanyols, tot i que amb un cert biaix positiu pel que fa a les despeses de funcionament.

Els ingressos dels ajuntaments espanyols provenen de dues fonts bàsiques: els impostos i taxes que ells mateixos gestionen, i les transferències que reben d'altres Administracions. Les dades de la taula 3, corresponents a la liquidació dels pressupostos municipals de 1999⁷, mostren que, en conjunt, els impostos directes, els impostos indirectes, les taxes i les transferències corrents (procedents majoritàriament de l'Estat) sumen més del 80% dels ingressos dels municipis. El capítol més important és el corresponent als impostos directes (on destaquen l'Impost sobre Béns Immobles i l'Impost sobre Activitats Econòmiques), els quals suposen gairebé el 30% del total d'ingressos municipals i més del 36% dels ingressos corrents.

L'endeutament (Capítol 9, passius financers) no arriba al 10% del total de drets reconeguts nets, amb la qual cosa pot ser considerat, en aquest cas, una font relativament poc important del finançament municipal. No obstant això, cal assenyalar també que en la majoria de països europeus, els governs locals, gràcies a un sistema tributari local més equilibrat, no solen recórrer a aquesta via de finançament⁸.

D'altra banda, les despeses municipals s'estructuren en tres blocs bàsics: les despeses corrents (capítols 1, 2 i 4 del pressupost), la càrrega financera (capítols 3 i 9) i les despeses d'inversió (capítols 6, 7 i 8). D'aquests tres blocs, el primer és normalment el més important, ja que inclou, entre d'altres, les anomenades despeses de funcionament (despeses de personal, béns i serveis), que són la principal font de despeses per als Ajuntaments, tot representant, en concret, gairebé el 60% del total d'obligacions reconegudes. L'any 1999, les despeses corrents dels Ajuntaments espanyols varen suposar dues terceres parts del total de despesa. La càrrega financera, al seu torn, representava al voltant del 10% del total d'obligacions reconegudes, mentre que les inversions suposaven la resta de les magnituds pressupostades, al voltant del 25%. Més endavant es tractarà amb més detall el capítol d'inversions.

A Catalunya, prop del 88% del finançament dels Ajuntaments depèn dels seus propis ingressos i de les transferències (condicionades i no condicionades) que es reben d'altres Organismes Públics, percentatge que és lleugerament superior al que s'observa en el conjunt dels municipis espanyols (86%). L'estructura del pressupost dels municipis catalans reflecteix

⁷ De l'Administració General, sense incloure els Organismes Autònoms

⁸ Per a una major informació sobre l'estructura de finançament dels Governos Locals a nivell internacional es pot consultar, entre d'altres, BOSCH, N. (1999).

que els ingressos propis dels Ajuntaments, és a dir la suma dels capítols 1, 2 i 3 del pressupost municipal (corresponents a impostos directes, indirectes i taxes), suposaven el 1999 més del 55% del total d'ingressos (figura 2), mentre que les transferències corrents representaven una mica més del 25%. Cal destacar també que l'endeutament és, en general, un recurs lleugerament més important que en el cas anterior, ja que suposa al voltant del 9% sobre el total d'ingressos. La diferència més significativa respecte al conjunt dels municipis espanyols es troba en el major pes dels impostos directes (36% enfront del 29%).

TAULA 3: Liquidació del pressupost dels Ajuntaments espanyols, 1999

Ingressos	Espanya		Catalunya		Municipis espanyols de 10.001 a 20.000 hab.		Municipis espanyols de 20.001 a 50.000 hab	
	Drets reconeguts	%	Drets reconeguts	%	Drets reconeguts	%	Drets reconeguts	%
Cap. 1: Impostos directes	1.282.999	29,1%	294.784	36,2%	138.689	27,1%	170.422	30,7%
Cap. 2: Impostos indirectes	155.817	3,5%	20.366	2,5%	22.594	4,4%	27.862	5,0%
Cap. 3: Taxes i altres ingressos	735.647	16,7%	154.890	19,0%	111.733	21,9%	101.848	18,4%
Cap. 4: Transferències corrents	1.257.037	28,5%	214.813	26,3%	122.266	23,9%	144.177	26,0%
Cap. 5: Ingressos patrimonials	88.569	2,0%	12.731	1,6%	8.883	1,7%	11.827	2,1%
Cap. 6: Alienació d'inversions	173.393	3,9%	11.839	1,5%	17.710	3,5%	29.150	5,3%
Cap. 7: Transferències de capital	365.930	8,3%	30.320	3,7%	45.118	8,8%	33.756	6,1%
Cap. 8: Actius financers	12.956	0,3%	801	0,1%	880	0,2%	1.691	0,3%
Cap. 9: Passius financers	341.468	7,7%	74.816	9,2%	43.350	8,5%	33.898	6,1%
TOTAL INGRESSOS	4.413.816	100%	815.360	100%	511.223	100%	554.631	100%

Despeses	Espanya		Catalunya		Municipis espanyols de 10.001 a 20.000 hab.		Municipis espanyols de 20.001 a 50.000 hab	
	Obligacions reconegudes	%	Obligacions reconegudes	%	Obligacions reconegudes	%	Obligacions reconegudes	%
Cap. 1: Despeses de personal	1.372.328	31,3%	246.945	30,4%	165.652	32,3%	197.871	36,0%
Cap. 2: Compres de béns i serveis	1.153.188	26,3%	212.077	26,1%	131.525	25,7%	149.164	27,1%
Cap. 3: Interessos	175.947	4,0%	44.886	5,5%	15.417	3,0%	20.271	3,7%
Cap. 4: Transferències corrents	270.394	6,2%	62.017	7,6%	22.242	4,3%	33.151	6,0%
Cap. 6: Inversions reals	1.070.584	24,4%	161.464	19,9%	146.371	28,6%	114.680	20,9%
Cap. 7: Transferències de capital	95.408	2,2%	23.684	2,9%	5.122	1,0%	4.890	0,9%
Cap. 8: Variació d'actius financers	16.352	0,4%	1.857	0,2%	718	0,1%	1.494	0,3%
Cap. 9: Variació passius financers	231.905	5,3%	58.073	7,2%	25.107	4,9%	28.310	5,1%
TOTAL DESPESES	4.386.104	100%	811.003	100%	512.154	100%	549.831	100%

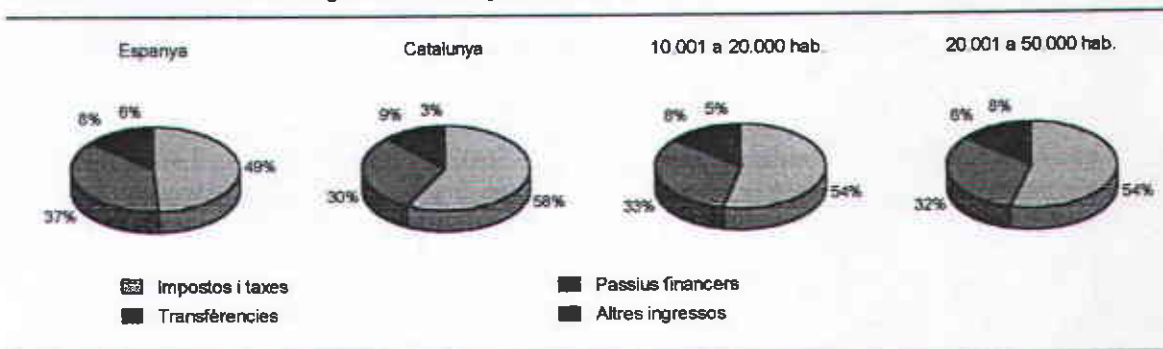
FONT: Dirección General de Coordinación de las Haciendas Territoriales.

Com a contrapartida, les despeses més importants dels Ajuntaments catalans són les corresponents al seu funcionament habitual, suposant més del 55%, lleugerament per sota la mitjana dels municipis espanyols. D'altra banda, com es pot veure a la figura 3, la càrrega financera (la suma dels capítols 3 i 9, despeses financeres i passius financers respectivament) té també una importància significativa (13%) sobre el total del pressupost.

Finalment, cal fer referència als municipis espanyols similars a Sant Pere de Ribes quant al seu volum de població. En principi, d'acord amb les dades del Cens de 2001, recentment publicades (segons les quals el municipi tenia 23.134 habitants), la comparació hauria de ser amb els municipis entre 20.001 i 50.000 habitants, però donat que Sant Pere de Ribes ha guanyat població de manera molt intensa al llarg dels darrers anys (fins a superar, com deiem, el llindar els 20.000 residents), es fa necessari tenir també en compte els pressupostos dels municipis del tram inferior, els compresos entre 10.001 i 20.000 habitants. Tot i que la comparació amb aquests dos trams pot presentar alguns inconvenients (de fet, estem

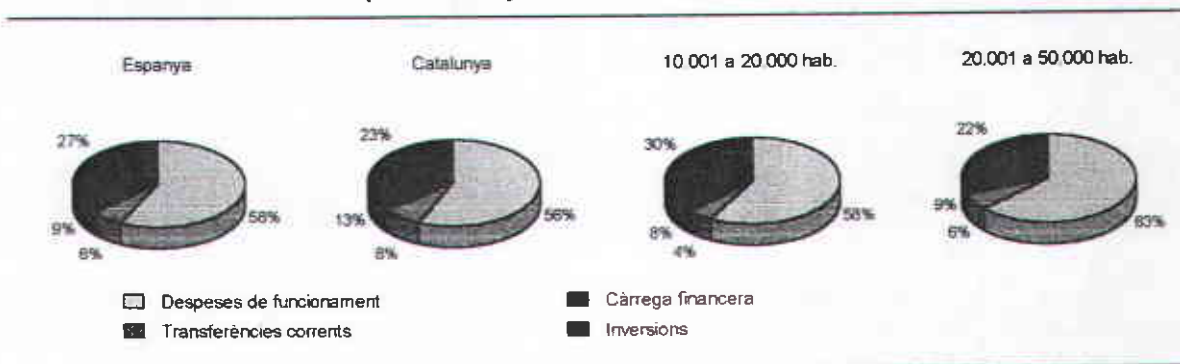
comparant Sant Pere de Ribes amb municipis que, per la seva dimensió, segurament tenen estructures pressupostaries força diferents, com per exemple Vilanova i la Geltrú, Vilafranca del Penedès o Granollers), s'ha preferit prendre les dues referències per poder tenir una informació més completa.

FIGURA 2: Estructura dels ingressos dels Ajuntaments 1999

Els municipis entre 10.001 i 50.000 habitants presenten en els dos trams esmentats pautes d'ingressos molt similars, amb una diferència bàsica respecte la mitjana espanyola: el major pes relatiu de les fonts pròpies (capítols 1 a 3 del pressupost). Pel que fa les despeses, els municipis de 10.000 a 20.000 habitants mostren una estructura molt similar a la mitjana espanyola, mentre que en els de 20.000 a 50.000 habitants el pes relatiu de les despeses de funcionament és significativament superior, amb la contrapartida d'un menor nivell relatiu d'inversió.

FIGURA 3: Estructura de les despeses dels Ajuntaments 1999

1.2.2. Situació financera

Els Ajuntaments de municipis entre 10.001 i 50.000 habitants acostumen a tenir una situació financera sanejada. Els nivells d'estalvi net d'aquests municipis es situaren, el 1999, entre el 6 i el 10% mentre que el nivell de càrrega financera es trobava, al seu torn, al voltant del 10%, el qual era lleugerament inferior al 12% que s'observa a nivell nacional.

Ens referirem a dos dels indicadors més comunament utilitzats per a avaluar la salut financera del pressupost municipal: l'estalvi net i el nivell de càrrega financera. En el primer cas, es defineix com estalvi brut la diferència entre els ingressos corrents (capítols 1 al 5 del pressupost d'ingressos⁹) i les despeses corrents de l'últim exercici liquidat¹⁰, per arribar a l'estalvi net com la diferència entre l'estalvi brut i les amortitzacions. En el segon cas, la càrrega financera, de la qual ja s'ha fet referència, és "la suma de les anualitats corrents d'amortització de les operacions de crèdit concertades o avalades, excepte les operacions de tresoreria"¹¹. Normalment, aquest sumatori es calcula de manera simplificada com l'agregació dels capítols 3 i 9 del pressupost municipal de despeses, i s'expressa, tal com succeeix també amb l'estalvi net, com a percentatge respecte els ingressos corrents de l'últim exercici liquidat.

TAULA 4: Indicadors de la situació financera dels Ajuntaments, 1999

	Nacional	Catalunya	Municipis de 10.001 a 20.000 hab.	Municipis de 20.001 a 50.000 hab.
Estalvi net	8,99%	10,55%	10,94%	6,00%
Nivell d'endeutament	11,59%	14,76%	10,03%	10,65%

FONT: Elaboració pròpia a partir de la TAULA 3.

El 1999, la situació dels municipis espanyols era relativament bona, tant pel que fa a l'estalvi net com quant al seu nivell de càrrega financera, i així, com es comprova a la taula 4, mentre el primer es situava en valors positius al voltant del 9%, el segon arribava prop del 12%. En el conjunt de municipis catalans es produeix una situació lleugerament diferent, tant pel que fa a l'estalvi net (superior en aquest cas al 10,5%) com pel que fa al nivell d'endeutament (que arriba prop del 15%, més de tres punts per sobre de la mitjana espanyola).

La situació als municipis similars a Sant Pere de Ribes per la seva grandària poblacional és molt semblant a la del conjunt de municipis espanyols, i en aquest sentit, cal destacar també que els valors d'estalvi net i nivell d'endeutament dels municipis entre 10.001 i 20.000 habitants i els municipis entre 20.001 i 50.000 habitants són, com es pot veure a la taula 4, favorables, tot i que bastant superiors en el cas dels municipis més petits. S'ha de fer referència, tot i així, al relativament menor nivell d'endeutament dels municipis de tots dos trams respecte al conjunt dels municipis espanyols, la qual cosa implica un volum de càrrega financera menor i per tant una millora en la taxa d'estalvi.

9S'entén per ingressos corrents l'agrupació dels capítols 1 al 5 del pressupost d'ingressos. No obstant això, s'han d'excloure del càlcul de l'estalvi brut els ingressos procedents d'operacions que, tot i estar classificades presupostàriament en els capítols del 1 al 5 de la classificació econòmica, es produeixen d'una manera discontinua o irregular, com són, entre els casos més destacats, les contribucions especials i les quotes urbanístiques. En aquest cas, donada la impossibilitat de desglossar el capítol 3 del pressupost d'ingressos, s'aproximarà el càlcul sense descomptar aquests conceptes.

10 Normalment, a efectes del càlcul de l'estalvi brut, tant la comptabilitat pressupostària com el dret pressupostari o la doctrina financera, consideren despeses corrents l'agrupació dels capítols 1 al 4 del pressupost de despeses de l'Ajuntament. No obstant això, el concepte legal d'estalvi brut, que recullen els paràgrafs tercer i cinquè de l'article 50.5 de la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, exclou de les despeses corrents el capítol 3 (despeses financeres). En aquest cas s'utilitza la primera definició.

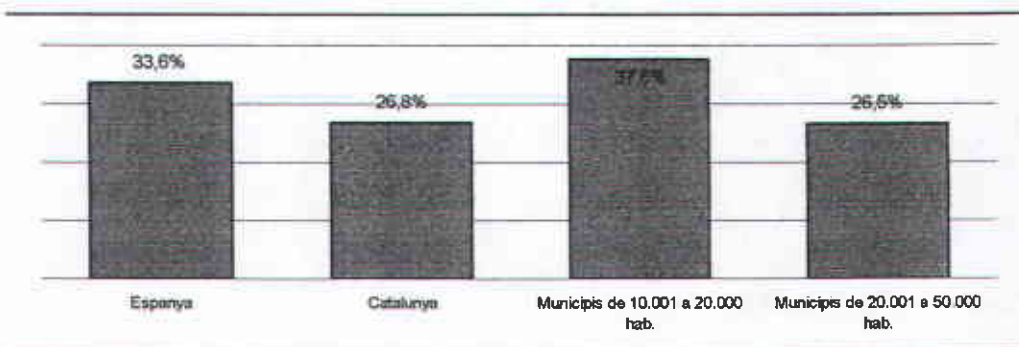
11 Article 54.4 de la Ley 39/1988, de 28 de diciembre de 1988, reguladora de las Haciendas Locales.

1.2.3. Despeses d'inversió

En general, tant el conjunt dels municipis espanyols com els Ajuntaments catalans i els compresos entre 10.000 i 20.000 habitants dediquen a la inversió entre el 20% i el 30% de les seves despeses.

Com ja s'ha comentat anteriorment, si bé l'Administració Local realitza tan sols el 14% de la despesa total consolidada de les Administracions Públiques, el seu protagonisme en les despeses d'inversió és molt més significatiu, tot situant-se al voltant del 40%, i fins i tot més del 50% en el cas de Catalunya. En aquest apartat s'analitza el volum d'inversió que realitzen els Ajuntaments espanyols, des del punt de vista de la seva relació amb les despeses totals i, d'altra banda, des del punt de vista de l'esforç inversor, que serà mesurat en relació als ingressos corrents.

FIGURA 4: Esforç inversor dels Ajuntaments, 1999

NOTA: Despeses d'inversió com a percentatge dels ingressos corrents

¿Quin és el pes que les despeses d'inversió tenen sobre el conjunt de despeses municipals? Tal com mostrava la figura 3, els municipis espanyols dediquen a inversió una mitjana del 27% del seu pressupost de despeses, tenint en compte inversions reals (Capítol 6), transferències de capital (Capítol 7) i adquisició d'actius financers (Capítol 8). En els municipis catalans s'inverteix, també per terme mig, una part lleugerament menor del pressupost. Els municipis de 10.001 a 20.000 habitants tenen nivells d'inversió fins i tot superiors a la mitjana espanyola, mentre que els de 20.000 a 50.000 habitants es troben en nivells menors (del 22%) similars a la mitjana de Catalunya.

D'altra banda, des del punt de vista dels ingressos, les diferències són, de nou, bastant significatives, i així, tal com mostra la figura 4, tant els Ajuntaments espanyols com els compresos entre 10.001 i 20.000 habitants dediquen a inversió l'equivalent a, aproximadament, el 35% dels seus ingressos corrents; per contra, els municipis catalans i els compresos entre 20.000 i 50.000 habitants, se situen en valors al voltant del 26%.

2. L'estructura pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes i la seva evolució en el període 1990-2001

El pressupost estructura de manera conjunta tant les obligacions que pot reconèixer l'entitat i els seus organismes autònoms, com els drets que està previst liquidar durant l'exercici. En un i altre cas, l'anàlisi dels canvis en l'estructura pressupostària de l'Ajuntament ens permetrà avaluar els principals potencials i amenaces, a la vegada que serà la base per a la previsió del possible comportament futur de les principals partides d'ingressos i despeses.

2.1. El volum d'ingressos i despeses durant el període 1990-2001

Entre 1990 i 2001, el pressupost de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes creix significativament, a causa de majors ingressos per impostos directes i majors despeses de personal. D'altra banda, però, també cal destacar que es produeix un procés d'acumulació de drets pendents de cobrament.

La primera característica que destaca en observar l'evolució del volum d'ingressos i despeses de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes és el seu apreciable creixement, sobretot en el cas dels ingressos: durant aquest període, segons les dades corresponents a la liquidació del pressupost, els ingressos del municipi s'han doblat al llarg de la darrera dècada (tot passant de 1.208 milions de pessetes el 1990 a 2.387 l'any 2000), mentre que l'increment de les despeses ha estat menys intens, havent arribat tot just al 58% (de 1.183 a 1.875 milions de pessetes).

Ara bé, cal esmentar que, tal com s'observa a les taules 5 i 6, el creixement sostingut tant dels ingressos com de les despeses es produeix a partir de 1995, ja que durant el període 1990-1994 l'evolució és força inestable, tot combinant variacions negatives molt importants, que arriben a prop del 40% en el cas dels ingressos, amb variacions positives no menys significatives, que en algun cas superen el 80% entre dos anys consecutius. I també cal destacar que, to i que la tendència a partir de 1995 és clarament expansiva, la inestabilitat segueix essent significativa¹².

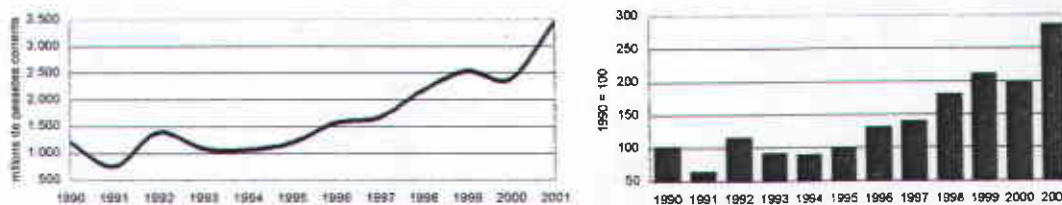
Si expressem les mateixes dades en pessetes constants de 2001, l'increment dels ingressos és menys intens, però igualment apreciable, i així, com reflecteix la taula 5, els ingressos de 2000 eren, en termes reals, un 42% més elevats que els de 1990. En el cas de les despeses, però, l'efecte de l'increment del nivell de preus és molt més significatiu, ja que, si descomptem els efectes de la inflació, l'Ajuntament gastava l'any 2000 un 15% més que el 1990 (vegeu la taula 6).

¹² De fet, l'increment dels ingressos al 1998 respon, en bona mesura, a l'augment dels ingressos per contribucions especials, a causa d'actuacions urbanístiques importants dutes a terme al municipi durant els anys 1998 i 1999. Un increment d'aquestes característiques es torna a produir l'any 2001 a causa d'una situació similar.

TAULA i FIGURA 5: Ingressos de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

Any	Milions de pessetes corrents			Milions de pessetes constants de 2001		
	Pressupost ordinari liquidat*	Variació interanual	Índex de variació 1990=100	Pressupost ordinari liquidat*	Variació interanual	Índex de variació 1990=100
1990	1.208,18	-	100,00	1.743,41	-	100,00
1991	753,21	-37,66%	62,34	1.037,93	-40,47%	59,53
1992	1.384,04	83,75%	114,56	1.831,08	76,42%	105,03
1993	1.087,54	-21,42%	90,01	1.381,18	-24,57%	79,22
1994	1.064,50	-2,12%	88,11	1.299,75	-5,90%	74,55
1995	1.191,56	11,94%	98,62	1.403,66	7,99%	80,51
1996	1.562,54	31,13%	129,33	1.773,48	26,35%	101,73
1997	1.669,79	6,86%	138,21	1.841,77	3,85%	105,64
1998	2.172,85	30,13%	179,84	2.353,20	27,77%	134,98
1999	2.531,73	16,52%	209,55	2.706,42	15,01%	155,24
2000	2.387,28	-5,71%	197,59	2.482,77	-8,26%	142,41
2001	3.435,17	43,89%	284,33	3.435,17	38,36%	197,04

Evolució del volum d'ingrés

*: Les dades no inclouen els resultats d'exercicis anteriors.
FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes i elaboració pròpia.

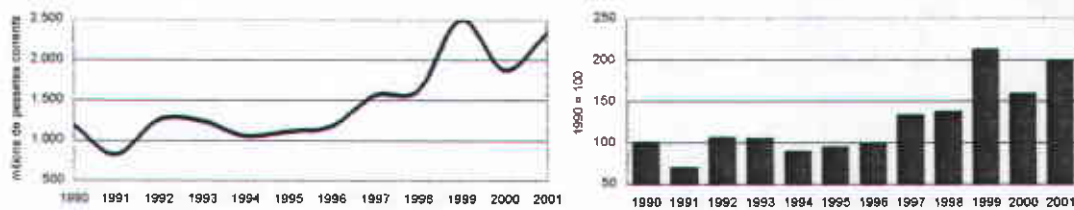
Cal assenyalar igualment que les fortes fluctuacions dels ingressos i les despeses durant el període 1990-1994 provocaren apreciables desequilibris pressupostaris, i així, tot i que el pressupost no ha patit grans tensions, les liquidacions de 1991 i, sobretot, la de 1993, varen presentar resultat negatiu (definit com la diferència entre ingressos i despeses totals), que en aquest últim cas s'acostà als 150 milions de pessetes, prop d'un 15% dels ingressos liquidats aquell any. D'altra banda, però, destaca que a partir de llavors, la diferència entre els ingressos i les despeses municipals ha estat positiva i progressivament més gran, i en aquest sentit, l'exercici de 1998 presentà un resultat pressupostari positiu superior als 550 milions de pessetes, un excedent equivalent al 25% dels ingressos de l'exercici. En aquest mateix sentit, els darrers exercicis analitzats presenten també valors favorables.

Ens trobem, doncs, encara que amb certs matisos que s'abordaran amb més detall en apartats posteriors, davant d'una situació d'expansió de les principals magnituds econòmiques del municipi. Però ¿quines són les partides pressupostàries que més han crescut? Per la banda dels ingressos, destaca l'evolució dels impostos directes (fonamentalment l'IBI), que creixen de manera sostinguda al llarg de tot el període, i els increments que, sobretot a partir de l'any 1998, experimenten tant el capítol de taxes i altres ingressos com el de transferències corrents. En el cas dels impostos directes, aquest increment continuat és degut principalment, com dèiem, a la major recaptació per IBI.

TAULA i FIGURA 6: Despeses de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

Any	Milers de pessetes corrents			Milers de pessetes constants de 2001		
	Pressupost ordinari liquidat*	Variació interanual	Índex de variació 1990=100	Pressupost ordinari liquidat*	Variació interanual	Índex de variació 1990=100
1990	1.182,94	-	100,00	1.706,99	-	100,00
1991	818,87	-30,78%	69,22	1.128,40	-33,90%	66,10
1992	1.251,35	52,81%	105,78	1.655,53	46,72%	96,99
1993	1.235,86	-1,24%	104,47	1.569,55	-5,19%	91,95
1994	1.053,62	-14,75%	89,07	1.286,47	-18,04%	75,36
1995	1.115,12	5,84%	94,27	1.313,61	2,11%	76,95
1996	1.176,87	5,54%	99,49	1.335,74	1,69%	78,25
1997	1.560,40	32,59%	131,91	1.721,12	28,85%	100,83
1998	1.620,54	3,85%	136,99	1.755,05	1,97%	102,82
1999	2.506,84	54,69%	211,92	2.679,82	52,69%	156,99
2000	1.875,35	-25,19%	158,53	1.950,36	-27,22%	114,26
2001	2.335,18	24,52%	197,40	2.335,18	19,73%	136,80

Evolució del volum de despesa

*: Les dades no inclouen els resultats d'exercicis anteriors.
FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes i elaboració pròpia.

Per la banda de les despeses, l'increment experimentat durant el període 1990-2001 pot ser atribuït principalment a les despeses de personal, que passen de 232 milions el 1990 a més de 800 l'any 2001. Tot i així, cal fer referència a certs aspectes destacats:

- Les despeses en béns i serveis disminueixen clarament en termes reals (el volum de 2001 és tan sols un 17% superior al de 1990, mentre el nivell de preus ha augmentat prop d'un 45%).
- El capítol d'inversions pateix també un notable estancament, tot presentant a més, durant els anys 1994 i 1995, volums excepcionalment reduïts a causa de la pròrroga dels pressupostos de 1993. Aquesta tendència canvia significativament entre 1999 i 2001.
- Les transferències corrents, tot i que suposen al voltant del 10% del pressupost, es multipliquen gairebé per 7 entre 1990 i 2001, fins a arribar a gairebé 250 milions de pessetes aquest darrer any.
- La càrrega financera també augmenta notablement.

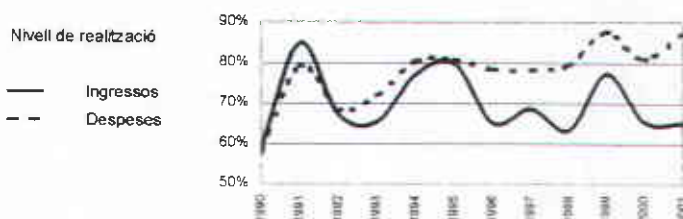
No hem d'oblidar que, fins ara, en parlar dels ingressos i despeses pressupostats, ens hem referit als drets de cobrament i obligacions de pagament liquidats per l'Ajuntament al final de cada exercici. Aquestes dades no coincideixen amb els ingressos i despeses efectivament realitzats per l'Ajuntament, aquells que han estat realment recaptats o pagats. La diferència entre aquestes dues magnituds reflecteix el nivell d'eficiència recaptadora de l'Ajuntament.

El grau de realització del pressupost de Sant Pere de Ribes, definit com a percentatge de recursos efectivament recaptats o pagats sobre el total de drets i obligacions liquidats, no és excessivament elevat, sobretot per la banda dels ingressos, i així, l'Ajuntament realitza en

l'últim exercici liquidat (el de 2001) un 65% dels ingressos i un 87% de les despeses. D'altra banda, s'observa que l'evolució del nivell de realització en el cas de les despeses és també molt més favorable que en el cas dels ingressos; i en aquest sentit, la taula 7 mostra que mentre el grau d'execució de les despeses es manté durant el període 1994-2001 entre el 80% i el 90%, en el cas dels ingressos es fa progressivament menor, fins a arribar l'any 2001 a menys del 65%, el tercer valor més baix de tot el període 1990-2001. Per tant, s'ha d'assenyalar que el nivell de realització dels ingressos es podria considerar insuficient, ja que es troba bastant per sota dels nivells mínims recomanats, que es fixen normalment al voltant del 90%. A més, la comparació entre les magnituds liquidades i recaptades ens mostra que es poden generar certs desequilibris en referència a aquest aspecte, ja que els pagaments es realitzen a un ritme major que els cobraments.

TAULA I FIGURA 7: Nivell de realització dels ingressos i despeses municipals, 1990-2001

Any	Ingressos			Despeses		
	Drets liquidats	Recaptació líquida	Nivell de realització	Obligacions reconegudes	Pagaments realitzats	Nivell de realització
1990	1.208,18	714,87	59,17%	1.182,94	683,56	57,79%
1991	753,21	639,83	84,95%	818,87	648,51	79,20%
1992	1.384,04	930,77	67,25%	1.251,35	856,58	68,45%
1993	1.087,54	710,72	65,35%	1.235,86	887,36	71,80%
1994	1.064,50	821,04	77,13%	1.053,62	846,64	80,36%
1995	1.191,56	951,76	79,88%	1.115,12	901,66	80,86%
1996	1.562,54	1.018,85	65,20%	1.176,87	922,66	78,40%
1997	1.669,79	1.145,67	68,61%	1.560,40	1.220,61	78,22%
1998	2.172,85	1.376,67	63,36%	1.620,54	1.288,27	79,50%
1999	2.531,73	1.956,07	77,26%	2.506,84	2.198,06	87,68%
2000	2.387,28	1.563,28	65,48%	1.875,35	1.516,93	80,89%
2001	3.435,17	2.231,01	64,95%	2.335,18	2.041,85	87,44%

NOTA: Valors en milions de pessetes corrents

FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

Efectivament, els drets pendents de cobrament d'exercicis tancats (que exclouen, per tant, els drets no realitzats de l'exercici corrent) s'han anat acumulant al llarg del període i han arribat fins a magnituds que cal considerar importants. Així, el creixement sostingut d'aquests drets pendents de cobrament ha fet que aquests arribessin, a l'inici de 2001, a un valor superior als 1.500 milions de pessetes, valor que equival a més del 60% dels ingressos liquidats al llarg de 2000. Cal esmentar que al final de l'any 2001 aquest volum de recursos pendents s'havia reduït pràcticament a la meitat, fins als 654 milions de pessetes; tot i això, aquest valor encara ha de ser considerat com a massa elevat, ja que es troba molt per sobre dels màxims considerats acceptables per a confiar que aquests ingressos es realitzaran, situats

habitualment al voltant del 15% del total de drets liquidats en l'exercici corrent¹³.

Les obligacions pendents de pagament, per la seva banda, presenten una situació menys desfavorable, ja que han crescut a un ritme molt menor (partien també d'un nivell bastant inferior).. Més endavant, quan s'analitzi la situació econòmica i financera dels recursos municipals, es tornarà sobre aquest aspecte.

En resum, doncs, cal apuntar que seria convenient que l'Ajuntament dediqués una especial atenció a la millora d'aquest aspecte. En aquest sentit, l'anàlisi detallada del nivell de realització dels diferents capítols d'ingressos i despeses, que es durà a terme en els següents apartats, ajudarà a avaluar a quins aspectes específics cal dedicar més atenció.

¹³ Tot i que, gràcies als ingressos per contribucions especials, la liquidació de 2001 ha estat excepcionalment elevada. En aquest mateix sentit, cal destacar també que resta un volum de drets pendents de cobrament superior a 200 milions de pessetes anterior a 1998.

2.2. L'estructura dels ingressos

2.2.1. Evolució del pressupost d'ingressos

Els impostos directes tenen cada vegada més pes en una estructura pressupostària predominada de manera molt clara pels ingressos corrents, que han crescut apreciablement durant els últims anys. Cal destacar igualment que el nivell d'autofinançament ha augmentat significativament.

Apart del relatiu creixement al qual ens hem referit a l'apartat anterior, l'estructura dels ingressos de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes ha variat significativament entre 1990 i 2001, i així, s'observa un biaix cada vegada més acusat cap als impostos directes, on destaca molt especialment l'IBI, tot i que puntualment les contribucions especials causen situacions en les quals el capítol 3 del pressupost pren un paper molt destacat.

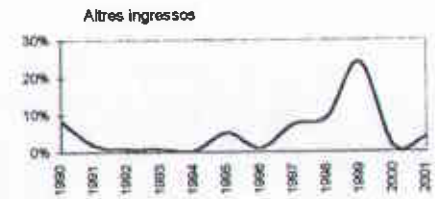
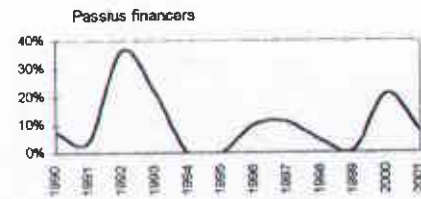
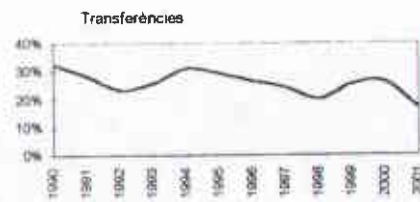
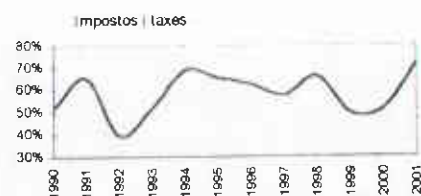
El 1990, més de la meitat dels ingressos de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes procedien d'impostos i taxes, és a dir de fonts de finançament pròpies. En concret, gairebé una quarta part del pressupost provenia dels impostos directes, i una mica més del 20% corresponia a les taxes cobrades per l'Ajuntament. L'altra meitat es repartia entre transferències (prop d'un terç del pressupost) i endeutament (menys del 10%), i més de tres quartes parts de les primeres, al seu torn, corresponien a transferències corrents. Per tant, en l'estructura del pressupost d'ingressos predominaven, per aquest ordre, transferències corrents, impostos directes, i taxes, que suposaven conjuntament el 71% dels ingressos liquidats.

L'any 2000, tal com es dedueix a partir de les dades de la taula 8, l'estructura ha canviat significativament, de manera que la importància dels impostos directes ha augmentat fins a suposar el 30% dels ingressos (i prop del 60% dels ingressos propis), mentre el pes relatiu de les transferències corrents (el capítol més important el 1990) s'ha mantingut al voltant del 25%. Igualment, cal tenir en compte que si bé les transferències corrents havien perdut una part significativa del seu pes relatiu al pressupost, l'han recuperat al llarg dels darrers anys gràcies a l'increment de població del municipi, que ha permès que la participació en els ingressos de l'Estat hagi augmentat notablement a partir de 1999.

Ens referim a les dades de l'any 2000 ja que, tot i poder disposar de la liquidació de 2001, la distribució dels ingressos d'aquest any està molt influïda per un fet esmentat anteriorment: l'elevat pes específic de les contribucions especials i per tant del capítol 3. Això fa que les taxes siguin, bastant per sobre dels impostos directes, la principal font d'ingressos. Però donat que aquest tipus d'ingressos tenen un caràcter força conjuntural, és possible que distorsionin els pesos relatius "estructurals" de cadascuna de les fonts d'ingressos.

TAULA i FIGURA 8: Ingressos liquidats per capítols de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

Milions de pessetes corrents	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Cap 1 Impostos directes	295,7	328,1	362,9	357,0	485,0	474,1	522,6	571,3	630,4	614,0	719,2	822,6
Cap 2 Impostos indirectes	66,7	59,0	70,0	73,5	80,2	115,1	83,9	96,4	124,8	130,8	97,2	181,4
Cap 3 Taxes i altres ingressos	261,1	106,1	110,4	132,4	166,2	191,3	368,4	289,4	680,3	509,9	404,0	1.450,2
Cap 4 Transferències corrents	300,3	213,4	297,2	261,4	323,5	343,3	322,5	303,7	313,4	538,5	597,2	578,3
Cap 5 Ingressos patrimonials	8,1	13,6	9,2	5,3	2,8	6,6	7,1	10,9	11,1	594,0	23,1	31,1
Cap 6 Alienació d'inversions reals	93,9	0,0	0,0	1,5	0,0	55,6	9,8	112,8	190,1	13,4	13,0	100,0
Cap 7 Transferències de capital	91,4	0,0	26,4	16,7	6,1	4,8	90,0	100,0	121,8	104,1	27,4	2,2
Cap 8 Actius financers	1,0	0,9	2,0	2,3	0,8	0,7	1,1	1,5	1,4	1,2	1,5	1,5
Cap 9 Passius financers	90,1	32,0	505,9	237,4	0,0	0,0	157,2	183,7	99,5	25,8	504,7	267,9
TOTAL Ingressos	1.208,2	753,2	1.384,0	1.087,5	1.064,5	1.191,6	1.562,5	1.669,8	2.172,9	2.531,7	2.387,3	3.435,2

NOTA: Les dades no inclouen els resultats d'exercicis anteriors
 FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

En síntesi, l'evolució de l'estructura del pressupost d'ingressos es pot explicar en base a una pauta senzilla: els ingressos corrents han crescut de manera moderada en termes generals i molt intensament en el cas dels impostos directes, mentre que els ingressos de capital han experimentat fortes fluctuacions, que han motivat també alts i baixos intensos en la distribució del finançament. El més important, però, és que, com dèiem, els ingressos corrents (els que garanteixen el correcte funcionament de la Hisenda Municipal) han crescut de manera sostinguda fins a acumular un creixement en termes nominals de gairebé el 100% entre 1990 i 2000.

Ara bé, més enllà d'aquestes línies generals, donat que l'estructura d'ingrés ha variat significativament al llarg dels darrers anys a causa de fenòmens conjunturals (contribucions especials, increments excepcionals dels ingressos patrimonials, aparició d'importants volums de passius financers, etc.), es fa difícil comparar de manera exhaustiva la distribució dels ingressos de Sant Pere de Ribes amb les mitjanes catalanes i espanyoles, així com la seva adequació als paràmetres considerats més usuals. Tot i això, cal fer esment que, tot i les fluctuacions, les principals fonts d'ingressos han mostrat, al llarg de la dècada dels 90, una fortlesa molt acceptable.

2.2.2. El grau de realització dels ingressos

Els problemes relacionats amb l'eficàcia recaptadora de l'Ajuntament són importants, però semblen estar concentrats en pocs focus, entre els quals es troben, com a aspecte més destacat, les contribucions especials.

El grau de realització del conjunt del pressupost d'ingressos ha anat disminuint progressivament, com hem vist a l'apartat 2.1, fins a situar-se prop del 65% l'any 2001. Ara bé, és important conèixer les diferències entre el nivell de recaptació dels diferents tipus d'ingressos per a poder millorar l'eficàcia recaptadora d'aquells que presenten nivells menys satisfactoris. En aquest sentit, les dades de la taula 9 reflecteixen que el nivell de realització més baix l'any 2000 corresponia, entre els capítols que aporten un major volum d'ingressos al pressupost, a les taxes: el capítol 3 del pressupost va recaptar tan sols un terç del total de drets que havia generat. Una observació una mica més acurada mostra que el capítol 3 presenta nivells molt baixos de recaptació en aquells exercicis en els quals les contribucions especials (1996, 1998, 1999 i 2001) tenen un pes important, i de fet, dels 1.140 milions de pessetes liquidats el 2001 per aquest concepte se'n varen recaptar tan sols 234, poc més del 20%.

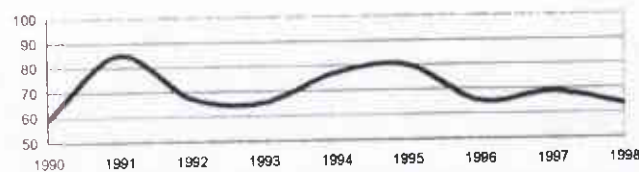
Així mateix, tal com mostra la taula 9, cal destacar molt especialment que el nivell de realització dins l'exercici corrent de les transferències de capital liquidades en els exercicis de 1994 a 2001 és molt baix.

D'altra banda, cal destacar també, no obstant l'anterior, que els impostos directes i les transferències corrents, part fonamental dels ingressos de l'Ajuntament, presenten al 2001 nivells acceptables de recaptació (al voltant del 90%).

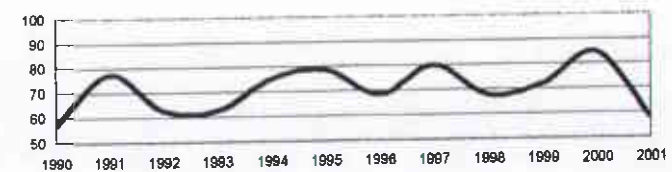
TAULA I FIGURA 9: Grau de realització dels ingressos (per capítols), 1990-2001

En percentatge	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Cap. 1: Impostos directes	81,8	70,9	52,5	59,2	70,5	79,5	71,0	85,2	84,5	90,4	88,7	91,3
Cap. 2: Impostos indirectes	74,5	87,0	84,1	61,0	82,0	79,2	85,4	67,3	66,7	86,2	98,4	99,8
Cap. 3: Taxes i altres ingressos	23,7	91,2	81,6	72,5	84,6	75,4	60,1	73,6	51,8	45,3	73,6	33,8
Cap. 4: Transferències corrents	91,6	100,0	88,6	79,9	83,3	81,6	76,9	84,1	78,5	80,7	81,5	89,0
Cap. 5: Ingressos patrimonials	73,7	100,0	100,0	100,0	98,2	51,6	100,0	64,3	61,5	99,2	66,6	73,3
Cap. 6: Alienació d'inversions reals	-	-	-	25,0	-	100,0	78,4	86,7	81,3	17,7	100,0	2,5
Cap. 7: Transferències de capital	-	-	5,7	44,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	4,3	5,4	0,0
Cap. 8: Actius financers	57,7	0,5	44,1	80,8	73,3	76,5	59,7	43,2	59,6	67,5	52,0	62,3
Cap. 9: Passius financers	88,8	100,0	62,5	56,8	-	-	53,0	10,5	-	100,0	3,0	100,0
TOTAL Ingressos	59,2	84,9	67,3	65,4	77,1	79,9	65,2	68,6	63,4	77,3	65,5	64,9

Grau de realització del total d'ingressos

Grau de realització dels ingressos propis

FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

L'Ajuntament hauria de millorar, per tant, els aspectes referits a l'eficàcia recaptadora, sobretot en relació a les contribucions especials. En aquest sentit, només cal dir que si aquest concepte hagués tingut al 2001 un nivell de recaptació del 100%, l'eficàcia general del pressupost d'ingressos hauria pujat per sobre del 90%.

2.2.3. Previsions per al període 2003-2008

En base a l'anàlisi realitzada i a l'evolució prevista de les principals magnituds d'ingressos, s'ha estimat que les principals partides pressupostàries seguiran, durant els propers anys, les pautes següents:

Impostos directes: Aquest tipus d'ingrés ha crescut molt intensament al llarg de la darrera dècada. Donades les potencialitats urbanístiques del municipi i el procés d'actualització del cadastre que s'està duent a terme, així com el potencial en relació a l'activitat econòmica, s'ha considerat que els ingressos per impostos directes poden continuar creixent al llarg dels propers anys, però s'han aplicat criteris de prudència, i en conseqüència s'ha fixat una taxa anual acumulativa del 7%, lleugerament inferior al 10% observat durant el període 1990-2001. Cal tenir en compte, a més, que l'IBI pot ser una de les reserves d'ingressos potencials més rellevant, ja que el tipus aplicat a l'any 2000 pels béns de naturalesa urbana (0,601%) podria ser incrementat fins a un màxim del 0,75%.

Impostos indirectes: És important destacar que pot ser un dels impostos més sensibles a les operacions urbanístiques. En aquest sentit, les condicions de creixement que s'han produït durant l'última dècada ens porten a estimar un creixement moderat, en torn a una taxa del 2% anual (enfront del 9,5% anual acumulatiu del conjunt del període), ja que al 2001 s'ha arribat a nivells força elevats.

Taxes: Ja s'ha esmentat l'atípic nivell que han assolit els ingressos per taxes l'any 2001 a causa de les contribucions especials. Donat que es volen deixar al marge fenòmens conjunturals (tot i que poden estar molt relacionats amb els canvis urbanístics), s'ha pres com a valor base el de 2000, i a partir d'aquest s'ha estimat un creixement anual acumulat del 5%.

Transferències corrents: La participació de l'Ajuntament en els ingressos de l'Estat s'incrementa significativament des de l'exercici de 1999 a causa del salt de tram de població, i per tant augmenten els ingressos per transferències corrents. D'acord amb aquesta situació s'ha previst una taxa de creixement del 3%.

Ingressos patrimonials: La seva aportació al conjunt dels ingressos municipals és, excepte en l'exercici de 1999, molt poc important. S'ha estimat un creixement del 4% sense tenir en compte aquests fenòmens conjunturals.

En conseqüència, la previsió realitzada en relació a l'evolució dels diferents tipus d'ingressos en el període 2003-2008 ha resultat en les magnituds que es presenten a continuació a la taula 10:

TAULA i FIGURA 10: Estimació dels ingressos corrents de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 2003-2008*

	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Cap. 1: Impostos directes	942	1.008	1.078	1.154	1.235	1.321
Cap. 2: Impostos Indirectes	189	193	196	200	204	208
Cap. 3: Taxes i altres ingressos	441	463	486	511	536	563
Cap. 4: Transferències corrents	613	632	651	670	690	711
Cap. 5: Ingressos patrimonials	34	35	36	38	39	41
TOTAL ingressos corrents	2.219	2.330	2.448	2.573	2.705	2.844

*: Milions de pessetes corrents

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General.

Per als ingressos de capital (alienació d'inversions reals, transferències de capital, actius financers i passius financers) no s'ha realitzat, en principi, cap estimació. En el cas de l'alienació d'inversions, perquè els ingressos per aquest concepte respondran a polítiques de l'Ajuntament, que en qualsevol cas tindran un caràcter conjuntural. Per a les transferències de capital s'ha considerat que, donat que normalment es destinen a finançar projectes d'inversió concrets, no seria adequat estimar "a priori" aquest tipus d'ingressos. Finalment, el recurs al crèdit és, per la seva discrecionalitat, difícilment previsible.

2.3. L'estructura de les despeses

2.3.1. Evolució del pressupost de despeses

Les despeses de funcionament i les inversions suposen més del 80% de les despeses municipals.

A l'inici d'aquest capítol, a l'apartat 2.1, es parlava de l'evolució general del volum de recursos pressupostats per l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes durant el període 1990-2001. Es feia referència al notable increment dels ingressos, i al també significatiu (tot i que menor) increment de les despeses, tot fent especial atenció als principals components que havien motivat aquest creixement. Recordem que, per la banda dels ingressos, els impostos directes eren el capítol que presentava un creixement més sostingut, mentre que, pel que fa a les despeses, l'augment del volum d'obligacions reconegudes era degut fonamentalment a les despeses de personal. En aquest apartat s'analitzarà amb detall el comportament dels diferents tipus de despesa al llarg del període i els canvis en la seva estructura, tot realitzant-se igualment una estimació de la seva possible evolució en als propers anys.

En primer lloc, les dades de 1990 reflecteixen que gairebé la meitat de les despeses de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes estaven relacionades amb el seu funcionament habitual, o el que és el mateix, amb els capítols 1 i 2 del pressupost (les remuneracions de personal i la compra de bens i serveis). Les compres de béns i serveis eren el capítol més important, amb el 28% del total pressupostat, i les despeses de personal representaven al voltant del 20%. Pràcticament tota la resta de les despeses anava destinada a finançar un notable volum d'inversions, que representarà al 44% del pressupost.

En l'últim exercici liquidat, tal com mostra la taula 11, l'estructura de la despesa presenta certs punts en comú amb la de 1990: les despeses de funcionament i les inversions segueixen sent els capítols més importants, tot suposant en conjunt més de tres quartes parts del pressupost, però cal destacar que la seva distribució ha variat substancialment, ja que les despeses de personal han crescut molt notablement fins a suposar més del 35% del pressupost, l'adquisició de béns i serveis ha perdut pes relatiu en més de 8 punts percentuals, i les inversions representen ara al voltant d'una quarta part del pressupost. En termes absoluts, les despeses de personal s'han multiplicat per gairebé 3,5, les compres de béns i serveis han disminuït en termes reals, i el volum d'inversions és, com a mitjana, similar al de 1990.

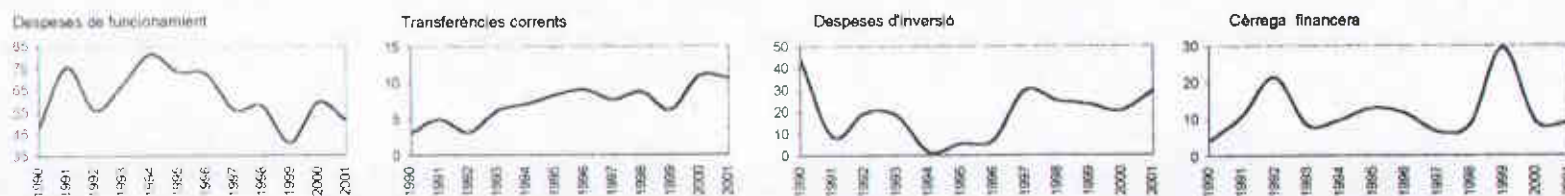
Per tant, s'observa una clara tendència cap a l'augment de les despeses de personal i la contenció de la despesa en béns i serveis, mentre que d'altra banda s'observa també un increment de les transferències i de la càrrega financera.

Són aquests canvis beneficiosos per l'estructura de la despesa municipal? Doncs, en principi, aquesta tendència apropa al municipi a les mitjanes de distribució de la despesa dels municipis espanyols entre 10.000 i 50.000 habitants, amb un aspecte favorable afegit: un volum d'inversió bastant més alt. D'altra banda, cal destacar que, en tots els casos, els municipis catalans i espanyols dediquen al capítol 2 més del 25% del pressupost.

TAULA I FIGURA 11: Despeses liquidades per capítols de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

Milions de pessetes corrents	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Cap 1: Despeses de personal	231,7	298,5	427,5	518,6	538,3	545,9	563,0	569,2	607,1	689,2	744,6	801,2
Cap 2: Compres de béns i serveis	335,6	319,5	272,9	308,4	319,1	271,3	288,7	304,7	327,9	334,4	365,6	391,9
Cap 3: Interessos	24,4	29,0	29,9	82,0	82,0	93,5	86,3	68,9	57,4	47,2	43,5	56,3
Cap 4: Transferències corrents	36,5	40,3	39,3	78,0	74,0	91,8	105,7	118,8	140,6	155,0	203,9	245,9
Cap 6: Inversions reals	530,4	70,7	241,0	225,2	17,9	46,5	80,2	462,5	403,6	578,1	368,7	678,5
Cap 7: Transferències de capital	0,0	0,0	1,8	1,9	0,0	2,7	0,0	0,0	0,8	9,3	2,8	6,0
Cap 8: Variació actius financers	1,0	0,9	1,8	2,3	0,8	11,3	0,7	1,5	1,4	1,3	14,6	1,2
Cap 9: Variació passius financers	23,3	59,9	237,1	21,5	21,6	52,0	52,3	34,8	81,7	692,2	131,6	154,1
TOTAL Despeses	1.182,9	818,9	1.251,3	1.235,9	1.053,6	1.115,1	1.176,9	1.560,4	1.620,5	2.506,8	1.875,3	2.335,2

Percentatge	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Cap 1: Despeses de personal	19,6%	36,5%	34,2%	42,0%	51,1%	49,0%	47,8%	36,5%	37,5%	27,5%	39,7%	34,3%
Cap 2: Compres de béns i serveis	28,4%	39,0%	21,8%	25,0%	30,3%	24,3%	24,5%	19,5%	20,2%	13,3%	19,5%	16,8%
Cap 3: Interessos	2,1%	3,5%	2,4%	6,6%	7,8%	8,4%	7,3%	4,4%	3,5%	1,9%	2,3%	2,4%
Cap 4: Transferències corrents	3,1%	4,9%	3,1%	6,1%	7,0%	8,2%	9,0%	7,6%	8,7%	6,2%	10,9%	10,5%
Cap 6: Inversions reals	44,8%	8,6%	19,3%	18,2%	1,7%	4,2%	6,8%	29,6%	24,9%	23,1%	19,7%	29,1%
Cap 7: Transferències de capital	0,0%	0,0%	0,1%	0,2%	0,0%	0,2%	0,0%	0,0%	0,1%	0,4%	0,1%	0,3%
Cap 8: Variació actius financers	0,1%	0,1%	0,1%	0,2%	0,1%	1,0%	0,1%	0,1%	0,1%	0,1%	0,8%	0,1%
Cap 9: Variació passius financers	2,0%	7,3%	18,9%	1,7%	2,0%	4,7%	4,4%	2,2%	5,0%	27,6%	7,0%	6,6%
TOTAL Despeses	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%	100%

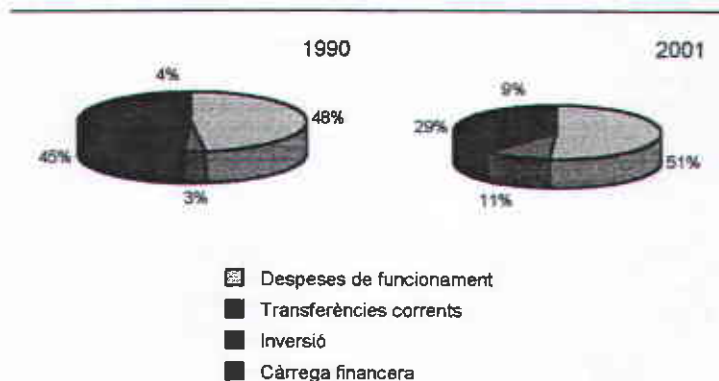
NOTA: Les dades no inclouen els resultats d'exercicis anteriors.
 FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme
 Comissió Territorial d'Urbanisme
 de Barcelona

634

No obstant això, la transició cap a aquesta nova estructura ha vingut marcada per fortes fluctuacions en el pes relatiu dels diferents tipus de despesa, cosa que pot fer dubtar sobre l'estructuralitat d'alguns d'aquests canvis. Per exemple, tal i com s'observa a la figura 12, en el cas de les despeses de funcionament, i en general, podríem aplicar un raonament semblant a la càrrega financera i a les despeses d'inversió.

FIGURA 12: Distribució de les despeses del Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

FONT: TAULA 11.

2.3.2. Les despeses de funcionament

Les despeses de personal han crescut gairebé un 250%, mentre que l'adquisició de béns i serveis presenta una notable tendència a la contenció.

Els capítols 1 i 2 del pressupost, tal com hem vist, suposen en conjunt la partida de despeses més important per a l'Ajuntament, ja que representen més del 50% de les despeses municipals, i a més han crescut apreciablement entre 1990 i 2001.

A més del seu pes relatiu, és important veure la seva evolució en termes absoluts. A l'inici del període, l'Ajuntament gastava 232 milions de pessetes en remuneracions i 336 en béns i serveis. Onze anys més tard, les despeses de personal havien crescut un 246%, fins als 800 milions de pessetes, mentre que les despeses en béns i serveis eren un 17% superiors que al 1990, tot havent-se liquidat obligacions per valor de 392 milions de pessetes.

Pel que fa a la distribució interna d'aquest tipus de despesa, aquesta ha variat molt substancialment entre 1990 i 2001, i així, les despeses de personal passen de ser el 40% de les despeses de funcionament a representar-ne el 67%. Aquest canvi en la distribució no ha de ser necessàriament un factor negatiu per l'estructura del pressupost, però cal tenir en compte dos factors: en primer lloc, que normalment es recomana que les despeses de personal no estiguin per sobre del 30% del pressupost (tot i que cal dir que això no es compleix a la mitjana dels municipis espanyols, mentre que a Catalunya el valor és de 30,1%), i a Sant Pere de Ribes han arribat gairebé al 40%; en segon lloc, que la relació entre el capítol I i el capítol

2 que s'observa al municipi (amb un quocient de 2) és molt superior a la mitjana dels municipis espanyols (1,19) i catalans (1,16). Si bé, doncs, aquesta situació no presenta problemes *per se*, sembla clar que hi ha indicadors que mostren un cert desajust a les despeses de funcionament, en el sentit d'un pes relatiu massa elevat de les remuneracions de personal, que caldria analitzar amb més profunditat.

2.3.3. La càrrega financera

La càrrega financera de l'Ajuntament s'ha mantingut al llarg del període 1990-2001 en nivells satisfactoris.

El nivell de càrrega financera que el pressupost municipal de Sant Pere de Ribes ha presentat durant el període 1990-2001 ha de ser valorat, globalment, de manera positiva, encara que en les exercicis de 1992 i 1999 aquesta va arribar a nivells més enllà del que es podria considerar recomanable¹⁴.

Així, el nivell d'endeutament (entès com el quocient entre la càrrega financera i els ingressos corrents) s'ha mantingut, excepte en el cas esmentat, per sota del 15%, o fins i tot per sota del 10%, com en les liquidacions de 1990, 1994, 1997, 1998, 2000 i 2001 (vegeu taula 12). Aquests nivells es troben clarament per sota de les recomanacions tècniques pel que fa la càrrega financera i el nivell d'endeutament, que habitualment situen el seu límit màxim en el 25% dels ingressos corrents.

TAULA 12: Càrrega financera de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

	(a) Càrrega financera	(b) Ingressos corrents	a / b
1990	47,73	931,90	5,12%
1991	88,89	720,30	12,34%
1992	267,04	849,70	31,43%
1993	103,52	829,67	12,48%
1994	103,55	1.057,61	9,79%
1995	145,50	1.130,52	12,87%
1996	138,61	1.304,43	10,63%
1997	103,70	1.271,73	8,15%
1998	139,06	1.760,05	7,90%
1999	739,46	2.387,28	30,97%
2000	175,10	1.840,68	9,51%
2001	210,46	3.063,58	6,87%

NOTA: Valors en milions de pessetes corrents

FONT: Ajuntament de Sant Pere de Ribes

Cal destacar també com a aspecte clarament positiu que el pes relatiu de la càrrega financera sobre el total de despeses liquidades és força baix en comparació amb la mitjana espanyola i catalana: a Sant Pere de Ribes, la suma dels capítols 3 i 9 representava, el 2001, un 9% del

¹⁴ Cal considerar aquesta incidència relativament poc significativa i de caràcter conjuntural, ja que el desequilibri es produeix a causa d'un elevat volum d'amortització de deute.

pressupost (vegeu taula 11), nivell lleugerament inferior a la mitjana dels Ajuntaments espanyols i significativament menor que la mitjana de Catalunya.

Per tant, els interessos i les amortitzacions no són, ara per ara, una despesa excessivament important, i tampoc és previsible que, als ritmes actuals d'endeutament, ho siguin durant els propers anys.

2.3.4. Les inversions

A partir de 1997 es recuperen els nivells d'inversió, que havien estat significativament baixos des de 1991.

Finalment, una de les parts que més ens interessa del pressupost de despeses: la que explica el nivell d'inversió del municipi en els últims anys, definida com la suma de la despesa realitzada a través dels capítols 6, 7 i 8 del pressupost. En general, el volum recursos destinats a inversió ha estat apreciable a partir de 1997, moderat els anys 1992 i 1993, i força baix durant el període 1994-1996.

El període 1990-2001 ha tingut, doncs, dues tendències diferents. A la primera, compresa entre els anys 1991 i 1996, s'observa com el nivell d'inversió és cada cop menor (tant en termes absoluts com en relació al conjunt del pressupost): així, després dels més de 525 milions de pessetes invertits el 1990 (el 45% dels pressupost de despeses, un volum veritablement alt), els anys 1992 i 1993 mostren volums d'inversió molt més reduïts, però que es podrien considerar normals (o fins i tot elevats). És, però, a partir de 1993 i fins al 1996, quan el volum d'inversió es queda en mínims, tot representant entre el 2 i el 7% del pressupost. La tendència es trenca a l'exercici de 1997, en el qual es recuperen volums d'inversió que en termes nominals s'acosten als de 1990, tot i que ara representen menys del 30% del pressupost de despeses.

La pauta, doncs, es caracteritza per una tendència cíclica: en els anys d'elevada inversió, els recursos dedicats a aquest aspecte es troben molt per sobre la mitjana: 45% de les despeses al 1990, 20% al 1992, 30% al 1997, 25% al 1998, 29% al 2001, etc. (mentre la mitjana d'inversió dels Ajuntaments catalans es troba en el 22%); en els anys de poca inversió, aquesta es troba realment en nivells força baixos (2% al 1994, 5% al 1995, etc.).

Finalment, i pel que fa la qualitat d'aquesta pauta d'inversió, s'ha d'assenyalar que, tot i que ens podem veure temptats a pensar que l'Ajuntament hauria d'intentar assolir nivells d'inversió més estables al llarg del temps, no hi ha cap raó econòmica concloent per argumentar que aquesta estratègia d'inversió no pugui ser adequada.

2.3.5. El grau de realització de les despeses

A la vista de les dades de la liquidació del pressupost de 2001, l'Ajuntament no presenta grans problemes quant a la realització de les despeses.

La majoria dels capítols de despeses de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes es trobaven el 2001 en nivells de realització satisfactoris. En aquest sentit, les despeses de personal arriben al 96%, la càrrega financera i l'adquisició de béns i serveis es troben al voltant del 80%, i les transferències arriben al 90%.

Però, a grans trets, hem de considerar que la diferència entre obligacions reconegudes i pagaments realitzats de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes no presenta problemes greus. Com dèiem, tan sols cal veure, per exemple, que les despeses corrents es liquiden dins de l'exercici en un percentatge superior al 87%.

2.3.6. Previsions per al període 2003-2008

D'acord amb tot el que s'ha exposat al llarg d'aquest apartat i les converses mantingudes amb els experts municipals, les previsions d'evolució de les diferents partides de despesa del pressupost municipal de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes són les següents:

Despeses de funcionament: Les despeses de personal han crescut molt notablement durant tot el període 1990-2001, i de fet és aquest tipus de despeses el que ha impulsat el creixement del pressupost. Donades les condicions actuals del municipi, es preveu que el ritme de creixement pugui disminuir significativament, i és per això que s'ha estimat una taxa anual acumulativa del 6%, aproximadament la meitat de l'observada entre 1990 i 2001. Pel que fa a les despeses en béns i serveis, s'ha optat per relaxar moderadament els criteris de contenció que han caracteritzat la seva evolució, i així, l'estimació preveu que aquest tipus de despesa creixi a una taxa del 10%.

Transferències corrents: Donat que han assolit nivells importants, es considera adequat poder moderar la seva taxa de creixement fins al 5%.

En el cas de la càrrega financera (la suma dels capítols 3 i 9), donada la concertació de noves operacions al llarg dels darrers anys, s'ha estimat un nivell constant d'aproximadament 200 milions de pessetes anuals.

A la taula que es mostra a continuació, on es presenten els resultats de l'estimació de les despeses corrents més les amortitzacions per al període 2003-2008, no apareix l'estimació de les despeses d'inversió, objecte d'aquest anàlisi, que seran tractades més endavant.

TAULA i FIGURA 13: Estimació de les despeses corrents més amortitzacions de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 2003-2008*

639

	2003	2004	2005	2006	2007	2008
Despeses de personal	900	954	1.012	1.072	1.137	1.205
Compres de béns i serveis	474	522	574	631	694	764
Transferències corrents	271	285	299	314	330	346
Càrrega financera	200	200	200	200	200	200
TOTAL despeses corrents	1.846	1.961	2.084	2.217	2.360	2.514

*: Milions de pessetes corrents

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General.

2.4. Diagnòstic de la situació econòmica i financera

No sembla que la situació econòmico-financera de l'Ajuntament presenti actualment problemes greus. Tot i així, caldrà fer especial atenció als drets i obligacions pendents de realització.

Les magnituds pressupostàries que podem comparar per tractar de determinar el grau d'equilibri de l'estructura econòmica i financera del municipi són diverses. Entre totes aquestes possibles relacions, ens centrarem en nou indicadors que s'han considerat importants per a determinar la bona "salut financera" del pressupost municipal. En síntesi, volem contrastar la situació de l'Ajuntament en certs aspectes: la capacitat d'autofinançament, l'estructura de despesa i el finançament de les despeses corrents, el nivell d'endeutament, la situació de tresoreria i liquidesa, i el volum de drets i obligacions pendents de realització.

Així, l'anàlisi d'aquests aspectes es basarà en nou indicadors, la definició dels quals s'exposa a continuació:

Índex d'autofinançament: El seu valor és el resultat del quocient entre els ingressos propis (capítols 1, 2 i 3 del pressupost d'ingressos) i els ingressos corrents liquidats (capítols 1 al 5). En principi no existeixen valors òptims, quant major sigui aquesta relació, major capacitat tindrà l'Ajuntament per autofinançar-se.

Índex de personal: Resulta del quocient entre les despeses de personal (capítol 1 del pressupost) i les despeses totals liquidades. Normalment es consideren recomanables valors per sota del 30%.

Estalvi brut: Esmentat anteriorment en fer referència a la situació financera dels municipis espanyols. Mesura la capacitat de finançar les despeses corrents amb ingressos corrents. Es calcula com la diferència entre els ingressos corrents (capítols 1 al 5) i les despeses corrents (capítols 1 al 4), i s'expressa com a percentatge dels ingressos corrents liquidats. En principi, no són lògics valors negatius, ja que suposaria que s'estan finançant despeses corrents amb ingressos de capital, considerant-se satisfactoris nivells per sobre del 10%.

Estalvi net: Igual que l'estalvi brut, però més restrictiu. En aquest cas, als ingressos corrents els hem de restar les despeses corrents més les amortitzacions de capital (Cap. 9). També s'expressa com a proporció del total d'ingressos corrents, i es considera saludable que es trobi en valors positius per sobre del 5%.

Nivell d'endeutament: És el resultat del quocient entre la càrrega financera i els ingressos liquidats de l'exercici anterior. Es recomana que el nivell d'endeutament es mantingui per sota del 20%.

Índex de tresoreria: És una relació en la qual al numerador tenim la diferència entre la recaptació líquida i els pagaments realitzats, i en el denominador el conjunt de despeses liquidades. Es considera que la tresoreria està equilibrada amb valors al voltant del 5%, i per sobre d'aquest valor es considera que l'Ajuntament podria utilitzar els excedents per a atendre obligacions compromeses. Per contra, un valor per sota del 5% és indicatiu de que l'entitat disposa de fons escassos per a poder atendre despeses imprevistes.

TAULA 14: Principals indicadors econòmics i financers de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 1990-2001

	1990	1991	1992	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Índex d'autofinançament	66,9%	68,5%	63,9%	67,8%	69,2%	69,0%	74,7%	75,3%	81,6%	52,6%	66,3%	80,1%
Índex de personal	19,6%	36,5%	34,2%	42,0%	51,1%	49,0%	47,8%	36,5%	37,5%	27,5%	39,7%	34,3%
Estalvi brut	32,6%	4,6%	9,4%	-18,7%	4,2%	11,3%	20,0%	16,5%	35,6%	48,7%	26,2%	51,2%
Estalvi net	30,1%	-3,7%	-18,5%	-21,3%	2,1%	6,7%	16,0%	13,8%	31,0%	19,7%	19,1%	46,2%
Nivell d'endeutament	-	9,5%	37,1%	12,2%	12,5%	13,8%	12,3%	7,9%	10,9%	42,0%	7,3%	11,4%
Índex de tresoreria	2,6%	-1,1%	5,9%	-14,3%	-2,4%	4,5%	8,2%	-4,8%	5,5%	-9,7%	2,5%	8,1%
Situació de liquidesa	-	-	-	-21,1%	-4,2%	8,2%	14,3%	-7,5%	8,4%	-31,1%	6,6%	28,9%
Índex de drets pendents	-	-	-	76,9%	57,7%	56,5%	64,1%	63,2%	59,9%	30,7%	29,4%	19,0%
Índex d'obligacions pendents	-	-	-	41,8%	42,6%	38,7%	39,0%	36,2%	33,5%	3,1%	2,6%	2,2%

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General.

Índex de liquidesa: De nou, una proporció amb el mateix numerador que en el cas anterior, però ara en relació al total de drets pendents de cobrament. Normalment no es fixa un límit per sota del qual la situació no és acceptable, però es considera que el resultat ha de tenir valors elevats.

Índex de drets pendents de cobrament: És la proporció que suposen els drets pendents de cobrament sobre el total d'ingressos liquidats en l'últim exercici. Són considerats raonables valors fins al 15-20%, i valors superiors poden indicar l'existència de drets de difícil cobrament.

Índex d'obligacions pendents de pagament: La relació entre obligacions pendents de pagament i obligacions reconegudes en l'últim exercici liquidat. Seria acceptable, en general, qualsevol valor per sota del 25%.

El càlcul d'aquests indicadors per al pressupost municipal de Sant Pere de Ribes mostra situacions diverses, però en general s'ha d'assenyalar que ens trobem amb certes dificultats a tenir en compte. Els resultats es mostren a la taula 14.

La capacitat d'autofinançament no presenta problemes: l'increment dels ingressos per impostos directes ha fet millorar aquesta relació, que ha passat del 67% al 1990 al 80% al 2001. Per tant, l'Ajuntament mostra un nivell d'autofinançament cada vegada més satisfactori, bastant per sobre de la mitjana dels municipis espanyols (62%) i catalans (66%). Cal esmentar, però, que al 2001 s'ha produït un volum d'ingressos per taxes excepcionalment elevat; les dades de 2000 se situen en valors molt similars a les mitjanes catalana i espanyola.

En canvi, la situació quant a l'estructura de la despesa es mostra menys favorable. En principi, com hem dit, es considera adequat que el pes relatiu de les despeses de personal no superi el 30% de les obligacions reconegudes, i en el cas de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes l'índex de personal s'ha mantingut, excepte a l'any 1990, en valors per sobre d'aquest límit, arribant fins i tot a nivells superiors al 50% en l'exercici de 1994. Així, doncs, si bé el pressupost municipal no presenta actualment nivells inacceptables (de fet, el valor és molt similar a la mitjana dels municipis espanyols entre 20.000 i 50.000 habitants), sí que s'ha de fer un esforç perquè, a ser possible, aquesta situació no es mantingui indefinidament.

En tercer lloc, hem de destacar que tant l'estalvi brut com l'estalvi net mostren nivells plenament satisfactoris, la qual cosa vol dir que el municipi no té problemes per finançar les seves despeses corrents amb ingressos corrents. Com diem, doncs, tant l'estalvi brut com l'estalvi net es troben en valors positius, àmpliament superiors, a més, als mínims recomanats. La situació, no obstant això, ha travessat alguns alts i baixos que s'han de tenir en compte, sobretot perquè no es repeteixin situacions tan negatives com les de 1992 i 1993, les quals semblen, en principi, àmpliament superades.

El nivell d'endeutament, per altra banda, es manté, excepte a l'any 1992, en nivells força moderats, i així, el pressupost no ha mostrat dificultats per a mantenir-lo per sota del 20% recomanat. Igualment, i malgrat que en alguns exercicis ha tingut valors negatius, l'índex de tresoreria es troba en un nivell òptim.

A partir d'aquí, els últims indicadors mostren algunes situacions menys favorables. L'índex

de liquidesa ha assolit, en el millor dels casos, el 15% (amb alguna situació excepcional, com la de 2000), nivell que podria ser considerat com a massa baix. Per altra banda, els índexs de drets pendents de cobrament tampoc reflecteix situacions gaire positives, i així, el volum d'ingressos no realitzats se situava el 2001 en el 20% dels drets liquidats aquell any, tot i que aquesta relació ha millorat notablement des de 1998. D'altra banda, la situació de les obligacions pendents de pagament ha millorat notablement a partir de 1999, i així, aquestes s'han reduït dràsticament fins a situar-se en nivells que poden ser considerats satisfactoris. Tal com s'apuntava en l'apartat 2.1, s'hauria d'abordar un estudi detallat dels ingressos pendents de realització, ja que és molt possible que el volum d'ingressos de difícil cobrament sigui important.

3. La capacitat d'inversió pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes en el període 2003-2008

Segons els càlculs realitzats, l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes podrà invertir durant el període 2003-2008 uns 2.000 milions de pessetes en base al seu estalvi pressupostari.

En apartats anteriors s'han realitzat les estimacions dels ingressos i les despeses corrents de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes per al període 2003-2008 (taules 10 i 13). La confrontació d'aquestes magnituds donarà com a resultat l'estalvi net del municipi, o, el que és el mateix, la seva capacitat anual d'inversió pressupostària durant els propers anys, tot havent tingut en compte també, en el cas de les despeses, les amortitzacions de capital que generarà el deute ja concertat amb entitats de crèdit.

El resultat d'aquesta confrontació d'ingressos i despeses ens mostra que l'Ajuntament podria destinar a inversió un volum més o menys constant de recursos, entre 300 i 400 milions de pessetes anuals. En altres paraules, l'estalvi net és permanentment positiu, tot situant-se en valors entre el 10 i el 20% dels ingressos corrents. En concret, les dades corresponents a l'estalvi net del municipi per al període 2003-2008 es mostren a continuació a la taula 15:

TAULA 15: Evolució estimada dels ingressos i despeses municipals, 2003-2008

Any	(a) Ingressos corrents	(b) Despeses corrents + amortitzacions	(b) / (a)	Estalvi net
2003	2.219	1.846	83,18%	373
2004	2.330	1.961	84,14%	370
2005	2.448	2.084	85,14%	364
2006	2.573	2.217	86,18%	356
2007	2.705	2.360	87,27%	344
2008	2.844	2.514	88,41%	330

NOTA: Valors en milions de pessetes corrents

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General

La suma d'aquesta capacitat anual d'inversió pressupostària resulta, tal com es pot veure en la taula 16, en una capacitat total d'inversió de més de 2.100 milions de pessetes. Per poder oferir una idea del valor d'aquest volum de recursos a preus actuals, s'ha descomptat

l'increment general del nivell de preus que s'espera que es produeixi en els propers anys, amb la qual cosa s'obté que la capacitat d'inversió total de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes serà, a preus constants de l'any 2002, de 1.970 milions de pessetes.

TAULA 16: Capacitat d'inversió pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 2003-2008

Any	Capacitat d'inversió (pessetes corrents)	Capacitat d'inversió (pessetes constants 2002)
2003	373	362
2004	370	351
2005	364	338
2006	356	324
2007	344	306
2008	330	289
TOTAL 2003-2008	2.136	1.970

NOTA: Valors en milions de pessetes.

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General.

Les mateixes magnituds expressades en Euros són les que es presenten a continuació en la taula 17.

TAULA 17: Capacitat d'inversió pressupostària de l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes, 2003-2008

Any	Capacitat d'inversió (Euros corrents)	Capacitat d'inversió (Euros constants 2002)
2003	2.242.239	2.174.972
2004	2.221.258	2.110.195
2005	2.186.681	2.033.614
2006	2.136.682	1.944.381
2007	2.069.222	1.841.608
2008	1.982.033	1.734.279
TOTAL 2003-2008	12.838.116	11.839.048

NOTA: Valors en Euros.

FONT: Elaboració Equip redactor de la Revisió del Pla General.

NOTA FINAL: En el present estudi s'ha tingut en compte que el marc regulador de les Hisendes Locals és probable que canviï significativament en un futur pròxim. En aquest sentit, amb tota probabilitat l'Impost sobre Activitats Econòmiques serà suprimit. Ara bé, és de suposar que aquests canvis en bona lògica tindran algun tipus de contrapartida per part de l'Administració. Per tant, hem considerat que donades les condicions d'incertesa, l'estimació realitzada pot ser considerada vàlida en el nou context.

7. ANNEX

ESQUEMA DE FINANÇAMENT DEL PAUM SEGONS EL MARC NORMATIU

L'objecte del present annex és suggerir les línies de la inversió urbanística a Catalunya per part de l'Administració de l'Estat, la Generalitat de Catalunya i la Diputació de Barcelona. Les conclusions es fonamenten en un estudi del marc normatiu en el qual es desenvolupen les intervencions d'aquestes institucions.

Hom distingeix els següents sectors d'inversió urbanística:

I. SISTEMES GENERALS:

1. Xarxa viària bàsica
2. Infraestructura de serveis
3. Sistema ferroviari i aeroportuari
4. Espais lliures urbans i metropolitans
5. Equipaments urbans i metropolitans

II. SISTEMES LOCALS:

6. Urbanització
7. Espais lliures locals
8. Equipaments
9. Actuacions immobiliàries públiques
10. Adquisició de sòl i edificis.

Aquesta exploració del marc normatiu constitueix el fonament d'una primera avaluació de quina és la participació probable de cadascun dels nivells institucionals en el finançament d'aquestes infraestructures i equipaments.

1.1. Xarxa viària bàsica

1.1.1. Autopistes, autovies i carreteres.

1.1.2.

Entre les diverses atribucions de la Generalitat de Catalunya es troba la competència exclusiva que ostenta en matèria d'ordenació del territori, de carreteres i camins l'itinerari dels quals estigui íntegrament en el territori català. Aquesta competència, però, es troba limitada en dos extrems inclosos en el mateix Estatut d'Autonomia¹⁵:

S'exclouen de l'esfera exclusiva de la Generalitat aquelles obres públiques amb la qualificació legal d'interès general per part de l'Estat o la realització de les quals afecti també a una altra Comunitat Autònoma.

L'Estat es reserva la facultat de construir, conservar i explotar noves carreteres, sempre i quan tingui raons d'interès nacional, i podrà dictar normes tècniques sobre construcció i conservació amb caràcter general o raons de defensa nacional a les quals ha d'estar subjecte la Generalitat.

Per tal d'exercir aquesta competència, l'any 1985 el Parlament de Catalunya promulgà la Llei 16/1985, d'onze de juliol, sobre Ordenació de les Carreteres, per tal de sistematitzar el sistema viari català i poder fer plans territorials sectorials que encaminin les diferents actuacions públiques. La Llei classifica les carreteres en tres xarxes, la bàsica (de llarga distància), la comarcal i la local, segons l'àmbit que abasti, i encomana les delimitacions concretes al Pla de Carreteres de Catalunya.

La Llei Municipal catalana -Llei de Catalunya 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya-, per la seva banda, determina com a competència pròpia de prestació

¹⁵ En idèntic sentit, l'Ordre de 7 d'octubre de 1980, donant publicitat al Reial Decret 1943/80 de 31 de juliol sobre traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat en matèria de carreteres.

obligatòria dels Ajuntaments la pavimentació de vies urbanes i la conservació de camins i vies rurals de titularitat pública -arts 63 i 64- i els accessos als nuclis de població -art. 64. No obstant això, aquesta Llei municipal no esmenta les carreteres ni tan sols com a activitat complementària a les pròpies d'altres administracions -art. 68.

D'acord amb l'article 1.2 de la Llei de Catalunya 16/85, d'Ordenació de Carreteres, la Generalitat ha d'exercir, en les carreteres que té al seu càrrec o en les que estan a càrrec de l'administració local -és a dir, incloent-hi les de les Diputacions provincials-, les funcions que la legislació atorga a l'Administració de l'Estat. Aquestes funcions hom les troba determinades a la Llei estatal de Carreteres i Camins 25/1988 de 29 de juliol, i són les següents:

- a) Planificar el creixement de les xarxes i construcció de noves vies.
- b) Executar operacions de conservació i manteniment i actuacions de millora de les xarxes existents.
- c) Protegir i gestionar les franges demaniales.

Per tal de finançar la construcció de noves carreteres, autopistes i autovies, la Generalitat té, d'acord amb aquesta Llei estatal de Carreteres, les següents opcions de finançament:

- a) La dotació específica dels seus pressupostos, provinents de les transferències amb aquesta finalitat de l'Administració de l'Estat.
- b) Els recursos de les societats concessionàries, en el cas de gestió indirecta¹⁶.
- c) Les contribucions especials que pugui imposar amb aquesta finalitat, quan de l'execució de les obres se'n derivi un benefici especial per a persones físiques i jurídiques¹⁷.

El cost de les obres i el preu de les expropiacions es podrà repercutir per aquest procediment amb els següents límits:

¹⁶ El règim econòmic-financer d'aquesta modalitat és regulat, d'acord amb l'article 18.3 de la Llei estatal de Carreteres 25/1988 en el contracte de gestió o el concert que signin les parts que hi participin.

¹⁷ D'acord amb l'article 14 de la Llei estatal de Carreteres, l'augment de valor de determinades finques com a conseqüència de la construcció de la carretera tindrà la consideració de benefici especial.

- Amb caràcter general, fins al 25 per cent.
- En les vies de servei, fins al 50 per cent.
- En els accessos d'ús específic de determinades finques, establiments o urbanitzacions, fins al 90 per cent.

Òbviament, les funcions descrites per a l'Administració de la Generalitat són aquelles que manté l'Administració de l'Estat en les carreteres, que en el seu dia foren excloses dels traspassos de competències a la Generalitat.

1.1.2. Distribuïdors urbans

Com més amunt s'esmenta, la Llei Municipal de Catalunya estableix com a competència pròpia i obligatòria dels municipis els accessos als nuclis de població.

Per la seva banda la Llei estatal de Carreteres i Camins (Llei 2511988 de 29 de juliol) regula en el seu capítol IV (arts. 36 a 41) les travessies urbanes i les xarxes arterials. Aquesta regulació afecta els trams de carreteres de l'Estat (i per tant supletòriament els de la Generalitat) que passin per sol urbà o bé estiguin inclosos dins una xarxa arterial. Aquesta regulació determina que totes les actuacions en aquests trams s'establiran per acord entre les diferents administracions públiques interessades i de forma coordinada amb el planejament urbanístic vigent, i, per això, la Llei obliga aquestes administracions a utilitzar tots els procediments legalment establerts per tal de garantir la col·laboració i la coherència de les actuacions en matèria d'inversió -article 38.

Respecte a la conservació i explotació dels trams que passin per sol urbà, la mateixa regulació determina que, mentre no adquireixin la condició de vies urbanes, les despeses que comporti l'exercici d'aquestes activitats aniran a càrrec de l'Administració de l'Estat. El mateix és cert, igualment, per a les carreteres de la Generalitat¹⁸.

¹⁸ Cal esmentar el cas particular dels PAU's que despleguin el planejament en sòl urbanitzable no programat. Els propietaris d'aquest sol, a més de les càrregues urbanístiques, descrites amb caràcter general per a tots els polígons i unitats d'actuació en que s'executi el planejament, són compeltits a finançar "les obres exteriors d'infraestructura sobre les quals se suporti l'actuació urbanística" (art. 63 del Reglament de Gestió Urbanística, RD 3288/1978 de 25 d'agost), la qual cosa inclou: xarxes viàries d'enllaç amb els nuclis de població, instal·lació o ampliació de canalitzacions de serveis d'abastament d'aigua, clavegueram i sanejament, estacions depuradores, subministrament d'energia elèctrica i qualsevol altre servei necessari per tal que el sol sotmès al PAU quedi degudament enllaçat mitjançant aquests sistemes generals amb l'estructura del municipi on es desenvolupi el PAU.

1.1.3. Estacions d'autobusos interurbans.

D'acord amb la Llei Municipal de Catalunya, més amunt citada, és competència pròpia, i obligatòria en els municipis amb població superior als 50.000 habitants, el transport col·lectiu urbà de viatgers. Ara bé, pel que fa al transport col·lectiu interurbà, aquesta és una activitat que ni tan sols és esmentada en aquesta Llei entre aquelles complementàries de les pròpies d'altres administracions que pot exercir l'administració local¹⁹.

Per la seva banda, la Llei de Catalunya 7/1987 de 4 d'abril, per la qual s'estableixen i regulen actuacions públiques especials en la connurbació de Barcelona i comarques d'influència directa, determina que correspon a l'Administració de la Generalitat planificar i ordenar en aquest àmbit territorial el sistema general de transport públic de viatgers.

Aquesta planificació s'articula mitjançant l'anomenat *Pla Intermodal de Transports*, el qual ha de fixar:

- a) l'oferta de transport proveïda per cada modalitat, mitjà i sistema multimodal.
- b) l'assignació i el repartiment dels tràfics entre els diferents mitjans de transport.
- c) La programació i planificació d'estacions d'autobusos, aparcaments de dissuasió i centres de transferència de tràfics i altres infraestructures de transport.
- d) Coordinar sistemes de tarifes, connexions intermodals i altres mesures de finalitat anàloga.
- e) Programar l'actuació dels diferents gestors de serveis de transport públic.
- f) Fixar les assignacions pressupostàries i les subvencions a transferir a les entitats locals per tal d'assolir les finalitats del Pla.

¹⁹ Sobre aquest punt cal aclarir que tampoc l'exclou explícitament, ja que l'article 68 de la Llei Municipal catalana es refereix a les competències d'aquesta naturalesa com a casos particulars, exemplars, d'aquelles que poden ésser aquestes activitats complementàries. El mateix cal dir sobre carreteres.

1.1.4. Benzineres

L'article 19 de la Llei estatal 26/1988, obliga les administracions titulars de les carreteres, autopistes i autovies a facilitar l'existència de les àrees de servei necessàries. El mateix article fixa com a fórmules d'explotació d'aquestes instal·lacions totes les establertes per a la gestió dels serveis públics en la Llei de Contractes de l'Estat, és a dir gestió directa, empresa mixta i gestió indirecta²⁰.

1.1.5. Aparcaments

A les competències pròpies dels municipis regulades per la Llei municipal catalana que més amunt s'esmenten i que afecten també aquest sector d'inversió, cal afegir en aquest cas l'ordenació del trànsit de vehicles -art. 63.2 b) de la referida Llei Municipal.

Pel que fa al sòl, cal dir que les dotacions per aquest tipus d'instal·lacions estan contemplades en els annexos als articles 10 i 12 del Reglament de Planejament Urbanístic (RD 2159/1978 de 23 de juny) com a reserves de sòl per a dotacions en plans parcials d'ordenació, amb un establiment de mòduls mínims en sòl per a usos residencials, usos terciaris, i usos industrials amb intensitats diverses.

Finalment, i pel que fa als anomenats aparcaments de dissuasió, la citada Llei de Catalunya 7/1987 d'actuacions públiques especials en la connurbació de Barcelona, en el seu article 11.1 c), contempla aquests aparcaments entre aquelles infraestructures la construcció de les quals ha d'ésser objecte de programació en el Pla Intermodal de Transports

²⁰Les dues formes de gestió contemplades en la legislació de contractació pública són la directa i la indirecta (de fet la tercera esmentada en el text, l'empresa mixta, és un cas particular de la primera). En el cas de gestió indirecta, l'article 19.4 de la Llei estatal de carreteres estableix que les condicions d'atorgament de les concessions administratives seran regulades mitjançant un plec de condicions general per a tota la xarxa de l'Administració de l'Estat, i per tant, supletòriament, la Generalitat ha de fer el mateix per a les de la seva pròpia xarxa.

1.2. Infraestructures de serveis

1.2.1. Abastament d'aigua.

La Generalitat de Catalunya té competències pel que fa als aprofitaments hidràulics, les quals es despleguen mitjançant la Llei 17/87, de 13 de juliol, reguladora de l'administració hidràulica de Catalunya. En virtut d'aquesta Llei, la Generalitat assumeix la promoció i execució de les actuacions necessàries per tal de pal·liar els dèficits i desequilibris existents a Catalunya. La Llei crea, com a òrgan de gestió, la Junta d'Aigües, ara Agència Catalana de l'Aigua, amb, entre d'altres, les següents atribucions:

- Executar i explotar aprofitaments hidràulics i altres obres hidràuliques que no tenen la qualificació legal d'interès general ni afecten una altra comunitat autònoma²¹.
- Acomplir la política d'abastament d'aigua sense perjudici de les competències de les administracions locals en aquesta matèria.
- Regular i establir el règim d'auxilis econòmics a corporacions locals i altres entitats.

Per tal d'assolir aquests objectius, l'ACA és dotada amb els recursos obtinguts per a l'aplicació del cànon d'utilització del domini públic hidràulic i del cànon que grava els abocaments autoritzats²². Posteriorment la Llei 5/90, de 9 de març, d'Infraestructures hidràuliques de Catalunya, ha creat el Cànon d'Infraestructura Hidràulica, com a ingrés específic del règim econòmic i financer de les obres hidràuliques d'infraestructura general i abastament. L'aplicació d'aquests recursos cal fer-la, en virtut d'aquesta Llei, dins un Programa d'Obres Hidràuliques a executar en tot el territori de Catalunya per l'Administració de la Generalitat o per les corporacions locals.

Correspon a la Junta d'Aigües l'elaboració de la Proposta de Programa, en la qual poden participar-hi les entitats locals, i que ha d'aprovar definitivament el Consell Executiu de la Generalitat.

²¹En qualsevol d'aquests dos casos la competència correspondria a l'Estat, en virtut de la Llei 29/85 d'Aigües

²²Regulats pels articles 104 i 105 de la Llei d'Aigües de l'Estat. Vid. supra n.9

Les despeses d'inversió i les financeres derivades de les obres incloses en el Programa d'Obres Hidràuliques s'han de distribuir entre l'ACA, les entitats locals i els organismes afectats, d'acord amb allò que estableixi el mateix Programa. No obstant això, la Llei regula amb caràcter general quina ha de ser la participació de cada administració segons el tipus d'obra:

- Obres d'infraestructura general que afectin una conca hidrogràfica o un àmbit territorial d'aquesta, amb beneficis generals: 100% la Junta d'Aigües.
- Obres d'infraestructura d'abastament en alta d'àmbit municipal o supramunicipal: 50% l'ACA i 50% les entitats locals²³.
- Obres d'endegament de lleres públiques i defensa dels marges: un 25% l'entitat local afectada, com a mínim.
- Col·lectors d'aigües pluvials a l'interior de les poblacions: 75% l'entitat local.
- Obres i instal·lacions de distribució municipal d'aigua en baixa: 100% l'entitat local²⁴.

En virtut de l'article 20 de la Llei més amunt esmentada d'infraestructures hidràuliques, la participació de les entitats locals en el finançament de les obres incloses en el Programa d'Infraestructures Hidràuliques pot ser finançada mitjançant un recàrrec local sobre el cànon d'infraestructures hidràuliques.

²³Veure n 4 en relació al cas particular dels PAU's

²⁴l'article 59.1 c) del Reglament de Gestió Urbanística (RD 3288/1978, de 25 d'agost), estipula com a càrregues urbanístiques específiques dels propietaris del sòl dels polígons o unitats d'actuació en què s'executi el planejament, el finançament de les obres necessàries per al proveïment d'aigua, on s'inclouen les obres de captació quan siguin necessàries, la construcció de la xarxa per a la distribució en baixa, les instal·lacions de rec i els hidrants contra incendis que hi estiguin connectats.

En obres de reurbanització, aquestes infraestructures poden finançar-se parcialment (amb un màxim d'un 90%), amb càrrec a contribucions especials, d'acord amb allò que preveuen els articles 28 a 31 de la Llei estatal 39/1988 de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals.

La Llei 4/90, de 9 de març, d'Ordenació de l'abastament d'aigua a l'àrea de Barcelona, clarifica en aquest àmbit territorial els nivells d'intervenció de les diferents administracions en el sistema d'abastament, tot definint tres tipus de xarxes:

- a) La xarxa bàsica, que és aquella sobre la qual la Generalitat ostenta poder de concessió i que pot ésser afectada per l'adopció de decisions sobre distribució dels recursos que afecten el desenvolupament del territori i la planificació econòmica. Aquesta xarxa és explotada directament per la Generalitat, amb la participació de les corporacions locals afectades.
- b) Les xarxes secundàries, que són aquelles que, partint de la xarxa bàsica d'abastament, poden efectuar el subministrament conjunt d'un àmbit territorial format per diversos municipis. En aquest cas, les corporacions locals, per elles mateixes o de manera associada²⁵, són les administracions competents per a la gestió del servei.
- c) Les xarxes domiciliàries municipals, la gestió de les quals correspon igualment a les corporacions locals²⁶.

La mateixa Llei crea, en l'àmbit de les comarques de l'àrea de Barcelona²⁷, l'Ens d'Abastament d'Aigua (EAA), que ostenta, entre altres, les atribucions de planificació, construcció, millora, gestió i explotació de les instal·lacions que constitueixen la xarxa bàsica d'abastament, i d'assistència i col·laboració amb les entitats locals per a la prestació dels serveis de la seva competència. Aquest es dota, en virtut d'aquesta Llei, dels ingressos provinents de les tarifes que han de cobrir la part de cost que hagi de suportar l'Ens en les obres de la xarxa bàsica d'abastament, i de la secundària quan l'Ens hi actuï en forma subsidiària. Aquesta tarifa ha de ser satisfeta per l'usuari de l'àmbit afectat per les obres, recaptant-la l'entitat subministradora.

25 Per a exercir la gestió i l'explotació de les instal·lacions compreses en una xarxa secundària els municipis poden utilitzar totes aquelles formes d'associació previstes en la legislació de règim local.

26 El servei d'abastament domiciliari d'aigua potable té caràcter de servei mínim de prestació obligatòria en la legislació de règim local -arts. 63 i 64 de la Llei Municipal Catalana.

27 Barcelonès, Baix Llobregat, Garraf, Maresme, Alt Penedès, Vallès Oriental, Vallès Occidental i una part de l'Anoia, que són les que depenen de l'anomenat sistema Ter Llobregat.

1.2.2. Sanejament

En exercici de les competències atribuïdes a la Generalitat de Catalunya en matèria de sanejament d'aigües residuals, la Llei de Catalunya 5/1981, de 4 de juny, crea la Junta de Sanejament, organisme de caràcter administratiu adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, a la qual correspon la planificació, execució i explotació de les infraestructures d'evacuació i tractament d'aigües residuals, estacions depuradores i emissaris submarins.

D'acord amb els articles 5 i 6 de la referida Llei de Sanejament, el finançament de les obres i les instal·lacions referides a aquests àmbits materials ha de provenir dels recursos generats per l'aplicació a les tarifes de proveïment d'aigua del cànon de sanejament.

Els recursos financers així generats s'han d'aplicar a la construcció de les infraestructures de sanejament mitjançant plans i projectes de sanejament aprovats pel Consell Executiu de la Generalitat²⁸.

Les clavegueres i el tractament d'aigües residuals és competència pròpia dels municipis, d'acord amb l'article 63 I) de la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, essent el servei de clavegueram de prestació obligatòria per a tots els municipis, amb independència del seu volum de població²⁹.

28 Veure n. 4 per al cas particular dels PAU's.

29 l'article 59.11) del citat Reglament de Gestió Urbanística contempla també com a càrrega urbanística dels propietaris del sòl dels polígons i unitats d'actuació on s'executi el planejament, el finançament de les obres de sanejament, que reglamentàriament comprenen: col·lectors generals i parcials, escames de la xarxa de clavegueram, embornals i proteccions de les canonades, i estacions depuradores en la part que hi participi el polígon o la unitat d'actuació.

Per altra banda, el Decret 54/1986 regula les ajudes i subvencions de la Junta de Sanejament pels diferents conceptes en aquest tipus d'infraestructures.

Finalment assenyalar que en obres de reurbanització aquest tipus d'infraestructures poden finançar-se parcialment (amb un màxim d'un 90%) amb càrrec a contribucions especials, a l'empara d'allò que preveuen els articles 28, 29, 30, i 31 de la Llei estatal 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes locals.

Així, la Llei de Sanejament, en el seu article 2.3 recull les següents atribucions dels ens locals:

- a) Constitució d'organismes de gestió.
- b) Promoció i redacció dels plans i projectes de sanejament.
- c) Execució de les obres de sanejament.
- d) Prestació del servei.

La promoció i redacció dels plans i projectes de sanejament s'hauran d'adaptar, d'acord amb l'article 8.2 a) de la Llei de Sanejament, a les directrius que determini la Junta de Sanejament, i serà preceptiu, però no vinculant, l'informe favorable de la Junta per tal que puguin ésser aprovats pel Consell Executiu i accedir així al règim econòmic i financer regulat per aquesta Llei³⁰.

30 Aquest règim econòmic i financer és parcialment modificat per la Llei 17/87, reguladora de l'Administració hidràulica de Catalunya. Les modificacions introduïdes no alteren substancialment el marc general fixat per la Llei 5/81, per bé que precisa algunes qüestions. En particular, cal indicar la introducció d'una modalitat especial de finançament de les inversions destinades a la construcció d'instal·lacions de tractament o d'evacuació per atendre un focus contaminant concret, produït per un subjecte passiu determinat. En aquest cas, pot substituir-se el cànon de sanejament per una exacció anual equivalent al 4% del valor total actualitzat de les instal·lacions, més el total de les seves despeses de manteniment i conservació. Els dos textos legislatius han estat refosos en el Decret Legislatiu 1/1988.

1.2.3. Distribució d'energia

Com a norma genèrica, les companyies concessionàries d'aquests serveis han de finançar, per raó de llur relació contractual amb l'administració atorgant, les obres necessàries per a la prestació del servei. Poden, no obstant això, citar-se alguns casos particulars en els quals el finançament d'aquestes instal·lacions és sotmès a regulació específica:

- Pel que fa a la distribució en baixa, aquesta suposa una càrrega urbanística d'aquells polígons i unitats d'actuació en què es desenvolupi el planejament -art. 59.1 d) del Reglament de Gestió Urbanística, RD 3288/1978 de 25 d'agost.
- La xarxa de distribució en alta només pot suposar una càrrega urbanística en el cas dels sectors en què es despleguin programes d'actuació urbanística de sòl urbanitzable no programat (vegi's n.4).
- En el cas de galeries de serveis, la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, en el seu article 30.1 c), preveu la possibilitat que l'administració actuant financii parcialment aquesta construcció -amb un màxim d'un 90%- amb càrrec a contribucions especials, els subjectes passius de les quals serien les empreses subministradores que les hagin d'utilitzar -podent-se fixar l'obligació de fer-ho en la figura de planejament-, distribuint-se les quotes en proporció a l'espai reservat per a cada companyia, o en proporció a la secció de la galeria, encara que no les utilitzin immediatament (art. 32.1. c) de la Llei reguladora de les Hisendes Locals)³¹.

³¹ Vegi's J Pinyol et alia, Estudi Econòmic i Financer del Pla Especial de Galeries de Serveis de Barcelona (1989).

1.2.4. Telefonía, gas, fibra òptica i cablejat coaxial

Aquests serveis no són expressament esmentats com a càrrega urbanística en el Reglament de Gestió Urbanística més amunt citat, per bé que tampoc els exclou.

Pel que fa a les galeries de servei, el règim econòmic i financer que s'esmenta per a les elèctriques és d'aplicació en la mesura que siguin usuaris d'aquests serveis, i les condicions de participació són les mateixes que se citen en aquest punt³².

1.2.5. Instal·lacions contra incendis

La protecció civil i la prevenció i l'extinció d'incendis constitueix una competència pròpia dels municipis, d'acord amb l'article 63.2 c) de la Llei Municipal catalana, i és un servei de prestació obligatòria en els municipis de població superior a 20.000 habitants.

Els hidrants contra incendis -vegi's la secció que tracta l'abastament d'aigua- constitueixen una càrrega urbanística que ha de satisfer la propietat del sòl dels polígons i unitats d'actuació en què s'executi el planejament.

Per la seva banda, la Llei reguladora de les Hisendes Locals contempla les instal·lacions d'extinció d'incendis com a cas particular de les obres finançables per contribucions especials, en el qual un dels subjectes passius d'aquestes contribucions poden ser les companyies d'assegurances que operin en el terme i ofereixen pòlisses contra incendis.

³² Cal esmentar que existeix una via de finançament específica d'algunes de les actuacions compreses en aquest àmbit per via dels programes comunitaris específics amb càrrec als fons estructurals de la UE. Vegi's, en particular els reglaments de la CEE 1787/1984 de 19 de juny, i 3301/1986 de 27 d'octubre.

1.3. Sistema ferroviari i aeroportuari

1.3.1. Ferrocarrils

D'acord amb l'article 9.15 de l'Estatut d'Autonomia, la Generalitat de Catalunya ostenta competència exclusiva en matèria de ferrocarrils. D'altra banda, l'article 119 del mateix text legislatiu assigna a la Generalitat l'execució de la legislació de l'Estat en matèria d'ordenació del transport de viatgers i mercaderies amb origen i destinació dins del territori de Catalunya, tot i que circulin sobre estructures de titularitat estatal.

Pel que fa a les inversions i el finançament de nova infraestructura ferroviària en l'àmbit de la connurbació de Barcelona, la Llei de Catalunya 7/87, de 4 d'abril, les incorporà en el *Pla Intermodal de Transports*. Aquest Pla té per objecte determinar les bases per a la gestió coordinada dels diferents mitjans i modalitats de transport. El sistema de transports objecte d'aquest Pla, és integrat, entre d'altres, per:

- Els transports prestats per l'entitat "Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya", dins l'àmbit territorial del Pla.
- Els transports gestionats per les entitats "Ferrocarril Metropolità de Barcelona, S.A.", i "Societat Privada Municipal de Transports de Barcelona, S.A."
- Els serveis de l'entitat "Red Nacional de los Ferrocarriles Españoles", que d'acord amb l'article 10.2 de la Llei 7/87, poden integrar-se al Pla per via de conveni de cooperació.

El Pla Intermodal de Transport ha de ser redactat per la Comissió Coordinadora del Transport del Departament de Política Territorial i Obres Públiques, la qual ha de consultar els municipis que poden resultar afectats directament per les grans infraestructures de transport.

1.3.2. Aeroports

L'article 149.1., apartat 20 de la Constitució Espanyola reserva a l'Administració de l'Estat la competència exclusiva en matèria d'aeroports d'interès general, control de l'espai aeri i l'ordenació del trànsit i el transport aeri. Aquesta reserva limita substancialment les competències que la Generalitat ostenta en matèria d'aeroports en virtut de l'article 9.15 de l'Estatut d'Autonomia.

1.4. Espais lliures urbans i territorials

Les cessions de sòl per a dotacions del sistema d'espais lliures d'ús i domini públic constitueix una càrrega urbanística que han de satisfer -d'acord amb les determinacions del planejament- els propietaris del sòl dels polígons i unitats d'actuació en què s'executi el planejament (arts. 79 i 85 de la Llei del Sòl, art. 46 del Reglament de Gestió Urbanística). La mateixa legislació regula com a càrrega urbanística d'aquests propietaris el finançament de les obres de jardineria i arbrat en parcs, jardins i vies públiques (art. 59 del Reglament de Gestió Urbanística).

Per la seva banda, la Llei de Catalunya 7/1987, de 4 d'abril, reguladora de les actuacions públiques especials en la connurbació de Barcelona i comarques d'influència directa preveu, en el seu article 6.2 que el Pla Territorial Parcial d'aquest àmbit, que elaboraran el Departament de Política Territorial i els ens locals afectats, ha de tenir en compte la determinació d'espais lliures i d'espais de protecció especial d'interès supracomarcal. Per al finançament de les actuacions contingudes en aquest Pla poden establir-se, d'acord amb l'article 8 de la mateixa Llei, fórmules de cooperació i col·laboració entre les administracions interessades.

1.4.1. Espais naturals

La Llei catalana 12/85, de 13 de juny, d'espais naturals, desenvolupa l'exercici de diverses competències que l'Estatut d'Autonomia confereix a la Generalitat, exclusives o en el marc de la legislació bàsica de l'Estat, per tal de protegir el medi ambient i ordenar el territori de manera equilibrada.

L'Administració de la Generalitat ha de prendre les mesures procedents per a l'elaboració i actualització dels estudis del medi natural, tot formulant Plans especials per a la protecció del medi natural o paisatge³³

³³ La Llei Municipal Catalana, per la seva banda, prescriu en el seu article 62.2 c) que els parcs i jardins s'inclouen dins la competència plena dels municipis. Aquells Ajuntaments amb població superior als 5.000 habitants estaran obligats a garantir el servei de parcs públics.

L'article 30.1 de l'esmentada Llei faculta a la Generalitat per atorgar ajuts tècnics i financers per a la gestió dels espais naturals promoguts per les entitats locals, tot concertant els convenis corresponents entre ambdues Administracions.

Aquests ajuts tècnics i financers s'encaminaran cap a una de les finalitats següents (art.30.2):

- Creació d'infraestructures per assolir nivells de serveis i equipaments adequats.
- Millora de les activitats tradicionals i foment d'altres compatibles amb el manteniment dels valors ambientals.
- Estimular les iniciatives culturals, científiques i recreatives autòctones.

1.4.2. Camins rurals

La conservació de camins i vies rurals constitueix una competència pròpia del municipi (art. 63. 2. d) de la Llei Municipal Catalana.

En tant que servituds de pas, l'obligació de conservació d'aquells camins d'ús veïnal que discorren per sòl privat està regulada pels articles 537 a 604 del Codi Civil.

1.5. Equipaments urbans

1.5.1. Equipaments educatius universitaris

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 15, estableix la competència de la Generalitat en matèria d'ensenyament, establint que és competència plena de la Generalitat la regulació i administració de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats.

Pel que fa als equipaments educatius universitaris, aquest àmbit material d'actuació és regulat, d'acord amb l'article 27 de la Constitució i amb l'article 15 de l'Estatut d'Autonomia, per la Llei Orgànica 11/83, de 25 d'agost, de Reforma Universitària, i en conseqüència les inversions i el finançament dels equipaments educatius universitaris estan sotmesos a aquest marc normatiu.

Pel que fa a la creació de noves universitats, ja siguin públiques o privades³⁴, la Llei de Reforma Universitària estableix que aquesta cal fer-la per Llei, ja sigui del Parlament de Catalunya, ja sigui per Llei de les Corts Generals, a petició del Govern Central, amb l'acord de la Generalitat.

La creació i supressió de facultats, escoles universitàries, i escoles tècniques superiors serà acordada per la Generalitat, a proposta de la Universitat, i amb l'informe favorable del Consell d'Universitats.

Tret d'aquestes facultats que la Llei reserva a l'administració de l'Estat o de la Generalitat, la resta d'actuacions són regulades pels Estatuts de cada universitat, en aplicació del principi d'autonomia universitària.

³⁴ Per a les públiques, art. 5.1 de la Llei de Reforma Universitària, i per a les privades, art. 57 de la mateixa Llei Orgànica

1.5.2. Equipaments esportius

D'acord amb l'article 9.29 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, la Generalitat té la competència exclusiva en matèria de regulació de les activitats esportives. En desplegament d'aquesta competència es promulga la Llei de Catalunya 8/1,988 de 7 d'abril sobre l'esport.

Segons l'article 38.1 de la Llei de l'Esport, correspon als municipis, entre altres, les següents atribucions:

- a) Promoure les activitats esportives en el seu terme municipal, especialment les adreçades a l'àmbit escolar.
- b) Construir, ampliar i millorar les instal·lacions en llur terme municipal.
- c) Vetllar pel compliment de les previsions urbanístiques sobre reserves d'espais i qualificacions de zona per a la pràctica de l'esport i l'emplaçament d'equipaments esportius.

L'apartat segon del mateix article preveu que en els municipis de més de 5.000 habitants els ajuntaments han de garantir l'existència d'instal·lacions esportives d'ús públic³⁵.

La Llei de l'Esport preveu addicionalment, en el seu article 62, que "Per tal d'assegurar l'existència d'una xarxa equilibrada d'instal·lacions esportives, pertoca a la Generalitat formular un programa d'inversions per a col·laborar amb els municipis i les comarques en l'atorgament de subvencions destinades de manera exclusiva a la construcció, l'ampliació i la millora d'instal·lacions esportives de caràcter local. Aquest programa s'ha de distribuir territorialment per comarques i ha d'incloure en tots els casos els recursos econòmics transferits de les diputacions a la Generalitat", tal com la mateixa Llei, en la disposició addicional segona, regula el traspàs de competències de les diputacions provincials a la Generalitat en matèria d'activitat física i d'esport, cosa que comporta el traspàs de mitjans materials i personal.

³⁵ En idèntic sentit, la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, en el seu article 63.2 n), determina com a competència pròpia dels municipis les activitats i instal·lacions esportives. Ara bé, a diferència de la Llei de l'Esport, la Llei Municipal, en el seu article 64 c) fixa l'obligatorietat de prestar el servei a partir de 20.000 habitants.

El programa d'inversions s'ha de fer, tal com regula l'article 50 i ss. de la Llei de l'Esport, d'acord amb les previsions d'un Pla Director i programes d'actuació aprovats per la Generalitat, que determinen la localització geogràfica de les instal·lacions i equipaments i les tipologies tècniques esportives, així com les etapes necessàries per a la seva execució.

Per bé que, com més amunt s'exposa, la Generalitat ostenta competència exclusiva en matèria esportiva, cal fer esment al finançament que en certs casos pot provenir dels fons del Consejo Superior de Deportes, que és un organisme autònom de caràcter administratiu del Ministeri de Cultura, creat pel Decret 22581/1977 de 27 d'agost, de denominació, estructura orgànica i funcions del Ministeri de Cultura, a l'empara de la Llei de Règim Jurídic de les Entitats Estatals Autònomes de caràcter administratiu. Les competències d'aquest Organisme Autònom estan regulades pel Decret 2960/1978, de 3 de novembre, regulador del Consejo Superior de Deportes, i són, entre altres, les següents (art. 2 de l'esmentat Decret 2960/1978):

- Planificar, des d'un punt de vista econòmic i financer, tota l'activitat pública relacionada amb l'esport.
- Aprovar els pressupostos de totes les federacions i clubs esportius, tot podent verificar l'activitat inversora d'aquestes entitats.
- Ajudar econòmicament, mitjançant subvencions i préstecs, a les entitats públiques o privades en aquelles iniciatives pròpies del seu àmbit material d'actuació.
- Fomentar la construcció d'instal·lacions esportives en tot el territori de l'Estat, finançant-les mitjançant subvencions, préstecs o inversions directes.

Per tal de finançar les seves activitats, el Decret 2960/1978, en el seu art. 3, dota el Consejo Superior de Deportes dels següents recursos econòmics:

- Les transferències que anualment es fixin en els Pressupostos de l'Estat.
- Una participació d'un 22% en la recaptació íntegra de les travesses que tinguin llur origen en l'activitat esportiva.

- Una quota fixa sobre les entrades i abonaments a tots els actes i espectacles de caràcter esportiu, un percentatge fix sobre les quantitats percebudes per les entitats esportives per les retransmissions per TV i ràdio dels actes i espectacles esportius, i una part fixa sobre els ingressos dels esportistes professionals, i finalment una part fixa sobre les quotes dels socis dels clubs i entitats esportives.

1.5.3. Equipaments sanitaris (hospitals)

La Llei de Catalunya 12/1983, de 14 de juliol, en desplegament de les competències que l'Estatut d'Autonomia atribueix a la Generalitat en matèria de sanitat, crea l'Institut Català de la Salut (ICS) com a entitat gestora amb les següents atribucions:

- a) Els serveis i prestacions sanitaris de la Seguretat Social.
- b) Els serveis i prestacions sanitaris de la Generalitat.
- b) Les activitats que determinin els plans d'actuació sanitària.

En el seu article 3.2, la referida Llei diu que "la gestió de l'ICS s'ha de fer mitjançant els centres i les unitats que es determinin, d'acord amb el principi d'autonomia administrativa i de desconcentració dels serveis en les diverses àrees territorials i funcionals, les quals han de tenir en compte l'ordenació territorial de Catalunya". Igualment, "l'ICS ha de promoure l'establiment d'acords, concerts, convenis o fórmules de gestió integrada o compartida amb l'administració local".

No és aquesta una competència pròpia del municipi, d'acord amb la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, per bé que l'administració local pot, d'acord amb l'article 68 e) d'aquesta Llei, exercir activitats complementàries en l'àmbit de la sanitat per a la gestió dels seus interessos.

El Reial Decret 1949/80, de 31 de juliol, sobre traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat de Catalunya en matèria de sanitat i assistència social, estableix el traspàs dels centres i serveis de l'administració institucional de la Sanitat a Catalunya, i en particular, els centres assistencials hospitalaris. En virtut de la Llei de Catalunya 12/83, correspon a l'ICS la titularitat i la gestió d'aquests centres.

Pel que fa als centres que no són titularitat de l'ICS, la Llei d'Administració institucional de la Sanitat, en el seu article 3.2, preveu que, per tal d'assegurar la millor coordinació i el compliment dels objectius sanitaris, l'ICS ha de promoure acords, concerts, convenis, o fórmules de gestió integrada o compartida amb l'administració local i altres entitats públiques, i amb entitats privades, especialment amb aquelles sense ànim de lucre.

1.5.4. Equipaments socioculturals

D'acord amb l'article 9, números 4 i 6 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, correspon a la Generalitat de Catalunya la competència exclusiva en matèria de cultura. En el desplegament legislatiu d'aquesta competència, el Parlament de Catalunya ha aprovat diverses lleis per tal de fixar l'ordenament jurídic de l'exercici d'aquesta competència. En particular, i en relació a la inversió destinada a la construcció d'equipaments de caràcter sociocultural, han estat promulgades les lleis 3/1981, de Biblioteques, 10/1981, de creació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, i la 6/1985, d'Arxius.

1.5.4.1. Biblioteques

L'article 8 de la Llei de Catalunya 3/1981, de 22 d'abril, de Biblioteques, estableix que "La Generalitat de Catalunya ha d'establir convenis amb els municipis de més de 5.000 habitants per tal de crear i mantenir biblioteques obertes al públic", i, addicionalment, que "La Generalitat de Catalunya ha de vetllar perquè en les ciutats de més de 30.000 habitants s'estableixin serveis bibliotecaris descentralitzats". L'article 9 de la mateixa Llei preveu que "en el Pressupost de la Generalitat s'han de consignar les partides destinades a la creació, el manteniment i l'ajut de biblioteques".

Per altra banda, la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del règim local, i la Llei de Catalunya 8/1987, de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya, preveuen en els seus articles 26 i 64 respectivament, l'obligació dels municipis de més de 5.000 habitants de prestar el servei de biblioteca pública. La legislació estatal preveu addicionalment l'obligació afegida de la Diputació provincial en tractar-se d'un servei mínim obligatori del municipi, en el cas que aquest no el prestés, o bé ho fes de forma deficient en relació als estàndards establerts per la legislació³⁶.

Ara bé, la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya assigna a la Comarca aquesta obligació suplementària³⁷.

36 Arts. 26.3 i 36 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases del règim local, i art. 30 del Text refós de les disposicions legals vigents en matèria de Règim local (RD. 781/1986 de 18 d'abril).

37 Art. 65.2 de la Llei 8/1987 de 15 d'abril, Municipal i de Règim Local de Catalunya. Per altra part, la Llei de Catalunya 5/1987, de 4 d'abril, del Règim provisional de les competències de les Diputacions provincials esmenta aquesta obligació supletòria, com a competència provisional.

1.5.4.2. Instal·lacions i centres de serveis a la joventut

El RD. 1667/1980, de 31 de juliol, transferia a la Generalitat de Catalunya les competències, serveis i instal·lacions del "Institut de la Joventut". El 2 de desembre de 1981 hom promulgà la Llei de Catalunya de creació de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, el qual, d'acord amb l'article 2 d'aquesta Llei, té com a àmbit material de competència, entre d'altres., "la planificació, l'execució de la gestió, l'explotació, la creació i el manteniment dels recursos, instal·lacions, residències, cases juvenils, campaments i centres en general de la Generalitat de Catalunya al servei de la joventut", i "l'establiment de convenis i concerts amb institucions públiques i privades per a la creació, la promoció i la coordinació de serveis destinats a la joventut".

La Llei Municipal i de Règim local de Catalunya no preveu la creació d'aquest tipus de centres com a competència pròpia dels municipis, per bé que en el seu article 68 estableix que el municipi pot exercir activitats complementàries de les pròpies d'altres administracions públiques, i en particular esmenta aquesta en l'epígraf b). En conseqüència, cal entendre que el marc normatiu estableix tres vies alternatives de finançament d'aquest tipus d'equipaments:

1. Directament a través dels pressupostos de l'Institut Català de Serveis a la Joventut.
2. Per via de conveni entre el municipi i l'esmentat Institut.
3. Directament a través dels pressupostos municipals.

1.5.4.3. Arxius

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 9, atorga competències exclusives a la Generalitat de Catalunya en matèria de conservació i difusió del patrimoni documental. Per tal de desplegar aquesta competència, hom promulgà la Llei de Catalunya 6/1985, de 26 d'abril, d'Arxius. En virtut d'aquesta Llei es crea la xarxa d'arxius històrics comarcals, depenent del Departament de Cultura de la Generalitat. D'acord amb l'article 8 d'aquesta Llei, aquest Departament "ha de promoure la creació d'un arxiu històric a cada comarca, el qual ha de tenir categoria d'arxiu històric comarcal. Si les necessitats d'organització ho exigeixen, pot també crear en una comarca més d'un arxiu comarcal en poblacions altres que aquella on radica l'arxiu".

De manera similar al que succeeix en el cas dels equipaments socioculturals al servei de la joventut, els arxius no són competència pròpia municipal d'acord amb la Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, per bé que d'acord amb l'article 68 d'aquesta Llei, constitueixen una activitat complementària i potestativa.

1.5.4.4. Altres centres

Pel que fa a altres tipus de centres (auditoris, teatres, centres cívics, casals d'avis, etc.) no existeix legislació específica del Parlament de Catalunya que ordeni les actuacions de l'administració en la construcció i finançament d'aquests equipaments socioculturals.

Això no obstant, com més avall es mostra, en diferents convocatòries dels plans de cooperació a les actuacions inversores de l'administració municipal, s'ha inclòs la possibilitat de finançament parcial d'aquests equipaments mitjançant subvencions amb càrrec a aquests fons de cooperació, tant els gestionats per la Diputació de Barcelona com els gestionats per la Generalitat de Catalunya i els consells comarcals.

1.5.5. Abastaments (mercats)

La Llei Municipal de Catalunya, en el seu article 63.2 g) contempla els abastaments, escorxadors, fires, mercats i la defensa dels consumidors i usuaris com a competència pròpia dels municipis. Per altra banda, en els municipis amb població superior a 5.000 habitants, l'Ajuntament ha de prestar obligatòriament el servei de mercat municipal. Per tal de prestar aquest servei poden acollir-se a les modalitats de gestió previstes en els articles 230 a 255 de la Llei Municipal de Catalunya³⁸.

El planejament general ha de preveure les reserves de sòl necessàries per als equipaments comercials de caràcter públic. L'administració actuant pot elaborar plans especials per a executar els equipaments comercials públics, que poden desplegar programes municipals d'orientació d'equipaments comercials. D'altra banda, la Llei 17/2000, de 29 de setembre, d'Equipaments Comercials i el Decret 346/2001, de 24 de setembre, que desplega la Llei esmentada, conceben els equipaments comercials com el conjunt de l'oferta comercial existent en un municipi i el procediment de concessió de les llicències municipals i de la llicència comercial pels grans establiments comercials com un mitjà per assolir-ne la reforma i la modernització dins d'un marc de llibertat d'empresa en competència lliure i lleial.

La Llei 17/2000 en l'article 11 i concordants, estableixen els objectius i determinacions del Pla territorial d'equipaments comercials (PTSEC), el qual es redacta més tard i s'aprova en el Decret 11/2001, de 24 de juliol.

Finalment, amb el Pla d'Ordenació d'Equipaments comercials (POEC) que es preveu realitzar a nivell comercial, es pot establir un model molt acurat per al Garraf.

³⁸ Els serveis públics locals es poden gestionar directament o indirecta (art. 233 de la Llei Municipal Catalana). La gestió directa pot adoptar les formes de gestió pel mateix ens locals, organisme autònom, o societat mercantil de capital íntegrament públic, mentre que la gestió indirecta pot fer-se mitjançant concessió administrativa, gestió interessada, concert, arrendament o societat mercantil o cooperativa amb capital social mixt.

1.5.6. Escorxadors

Es tracta d'una competència pròpia del municipi, d'acord amb l'article 63. 2. g) de la Llei Municipal Catalana, i és un servei de prestació obligatòria en municipis de més de 20.000 habitants -art. 64 c) de la mateixa Llei.

1.5.7. Equipaments administratius

1.5.7.1. Administració de justícia

L'article 18 de l'Estatut d'Autonomia estableix que corresponen a la Generalitat, entre altres, les següents atribucions en matèria d'administració de justícia:

- Exercir totes les facultats que la Llei Orgànica del Poder Judicial reconeix al Govern de l'Estat.
- Fixar la delimitació de les demarcacions territorials dels òrgans jurisdiccionals a Catalunya i la localització de llur capitalitat.
- Coadjuvar en l'organització dels tribunals consuetudinaris i tradicionals i en la instal·lació dels jutjats.

D'acord amb l'article 37.1 de la Llei Orgànica 6/85, d'u de juliol, del Poder Judicial, correspon al govern de l'Estat -i, per tant, d'acord amb allò que fixa l'Estatut, a Catalunya, a la Generalitat-, subministrar als jutjats i tribunals els mitjans necessaris per al desenvolupament de la seva funció. Els recursos que es destinin a aquesta finalitat hauran de ser objecte d'un Programa Anual que, previ informe favorable del Consell del Poder Judicial, caldrà que sigui aprovat pel Parlament de Catalunya (art. 37.4).

1.5.7.2. Altres centres administratius

Són igualment competència de la Generalitat altres centres que poden considerar-se de caràcter administratiu. Entre d'altres, poden citar-se els següents:

- La Generalitat ostenta competència exclusiva en matèria d'establiment i ordenació de centres de contractació de mercaderies i valors (art. 9.20 de l'Estatut d'Autonomia).
- La Generalitat participarà en la fixació de les demarcacions corresponents als registres de la propietat i als registres mercantils (art. 24 de l'Estatut d'Autonomia).
- Institucions públiques de protecció i tutela de menors (art. 9.28 del mateix text legislatiu).
- La Generalitat ostenta també competència exclusiva en matèria de cambres de la propietat, i cambres de comerç.

1.5.8. Serveis urbans de seguretat i neteja

1.5.8.1. Parcs de bombers

La protecció civil, la prevenció i l'extinció d'incendis és una competència pròpia dels municipis, d'acord amb l'article 63.2. c) de la Llei Municipal Catalana, i de prestació obligatòria en els municipis de més de 20.000 habitants -art 64 c) de la mateixa Llei.

La Llei de Catalunya 7/1987 preveu en el seu article 6.2 que el Pla Territorial específic per als municipis de la connurbació de Barcelona ha de contemplar la indicació i localització de les infraestructures bàsiques de defensa contra incendis. D'acord amb l'article 8 de la mateixa Llei, aquest Pla pot establir, per a l'execució d'aquestes infraestructures, fórmules de col·laboració i cooperació entre les administracions públiques interessades.

1.5.8.2. Instal·lacions de recollida i eliminació de residus

La Llei Municipal Catalana estableix com a competència pròpia dels municipis, en el seu article 63.2. 1), la recollida i el tractament de residus. La recollida de residus és un servei de prestació obligatòria per a tots els municipis, i llur tractament és un servei de prestació obligatòria per als municipis de més de 5.000 habitants.

La Llei de Catalunya 7/1987 preveu en el seu article 6.2 que el Pla Territorial específic per als municipis de la conurbació de Barcelona ha de contemplar la indicació i la localització de les infraestructures bàsiques de tractament de residus sòlids urbans i industrials. Addicionalment, en el seu article 8, aquesta Llei preveu que el Pla pot determinar fórmules de cooperació i de col·laboració entre les administracions públiques interessades per a l'execució d'aquestes infraestructures.

Pel que fa a residus industrials, segons les competències que l'Estatut atorga a la Generalitat en el marc de la legislació bàsica de l'Estat en matèria de protecció del medi, es dicta la Llei 6/83, de 7 d'abril, sobre residus industrials.

D'acord amb la Llei de Catalunya primerament anotada i el seu article 13, els municipis han d'assegurar que la recollida, el transport i el tractament dels residus industrials, que es generin en llur terme municipal, s'efectuïn en les condicions adequades. L'apartat segon del mateix article commina la Generalitat a col·laborar amb les entitats locals en el desenvolupament i execució dels plans o projectes relacionats amb el tractament dels residus. Aquesta col·laboració és especificada dins la mateixa Llei i es concreta tant en ajudes tècniques per a la redacció d'estudis i projectes, com subrogant-se en la competència municipal a sol·licitud del municipi.

Tota activitat de tractament de residus, estarà sota la directa vigilància de la Junta de Residus, organisme creat per aquesta Llei, de caràcter administratiu, al qual li correspon la planificació, promoció, organització i supervisió de totes les actuacions relacionades amb residus industrials.

1.5.8.3. Instal·lacions de protecció del medi ambient atmosfèric

La Llei Municipal Catalana preveu, en el seu article 63.2 f) que la protecció del medi ambient constitueix una competència pròpia del municipi. La mateixa Llei declara la protecció del medi com a servei de prestació obligatòria en aquells municipis de població superior a 50.000 habitants.

L'any 1983, la Generalitat, exercint les competències atribuïdes per l'Estatut i d'acord amb la legislació bàsica de l'Estat, promulgà la Llei 22/83, de 2 de novembre, de protecció de l'ambient atmosfèric, en la que s'estableixen els instruments i procediments que hom considera necessaris en la lluita contra la contaminació atmosfèrica.

Per tal de coordinar eficaçment aquesta lluita, la Generalitat establirà per a cada cas un pla d'actuació especial. Els Ajuntaments que per aquest motiu es trobin en la necessitat de realitzar despeses addicionals (art. 14.2), es podran beneficiar de les subvencions i ajudes fixades amb caràcter general³⁹.

En virtut de la Llei catalana es crea el Fons de protecció de l'ambient atmosfèric, una de les finalitats del qual és subvencionar instal·lacions que permetin disminuir els nivells d'emissió de contaminants. Aquest Fons es dota principalment amb l'import de les sancions imposades per la Generalitat de Catalunya en aplicació d'aquesta Llei. Aquestes subvencions hauran de ser acordades pel Consell Executiu, d'acord amb allò que preveu l'article 14 més amunt comentat.

³⁹ L'apartat tercer del mateix article especifica que aquestes subvencions i ajuts es podran aplicar sense perjudici d'altres beneficis que el govern de l'Estat pot aplicar en virtut de la Llei 38/72, de 22 de desembre, sobre Protecció de l'ambient atmosfèric, per bé que en cap cas la suma de les subvencions i ajuts superaran el cost total de les noves instal·lacions.

Per altra banda, la Llei de Catalunya 7/1987 estableix en el seu article 6.2 que el Pla Territorial Parcial de la connurbació de Barcelona ha de contenir les mesures que s'hagin d'adoptar en defensa del medi ambient. També preveu, per al finançament d'aquestes intervencions, la possibilitat d'establir fórmules de cooperació i col·laboració entre les administracions públiques interessades -art. 8 de la mateixa Llei.

1.5.9. Cementiris i serveis funeraris

Aquest àmbit constitueix una competència pròpia dels municipis -art. 63.2. j) de la Llei Municipal Catalana--, i un servei de prestació obligatòria per a tots els municipis -art. 64 a) de la mateixa Llei. Per a l'exercici dels serveis públics locals, els municipis poden acollir-se a les modalitats de gestió que més amunt es descriuen, d'acord amb allò que preveu la Llei Municipal Catalana.

Pel que fa al sòl, malgrat la legislació urbanística no contempla específicament la reserva d'espai per a dotacions de sòl amb aquesta finalitat, el Reglament de Policia Sanitària Mortuòria de 20 de juliol de 1974, en el seu article 46, preveu expressament aquesta necessitat, que inclou tant els dipòsits funeraris com els cementiris i serveis auxiliars.

1.6. Obres d'urbanització

1.6.1. Obres d'urbanització

Les obres d'urbanització constitueixen una càrrega urbanística dels propietaris del sòl dels polígons i unitats d'actuació en què s'executi el planejament, així com dels propietaris del sòl en zones aptes per a urbanitzar, en el cas de normes subsidiàries. L'article 59 del Reglament de Gestió Urbanística, més amunt citat, detalla l'abast i contingut dels costos d'urbanització a satisfer per aquests propietaris, que són:

- Obres de vialitat, incloent l'explanació, afermament i pavimentació, encintat i construcció de voreres i canalitzacions que calgui construir en el subsòl de la via pública per a serveis.
- Obres de sanejament, més amunt descrites.
- Subministrament d'aigua, més amunt descrit.
- Subministrament d'energia elèctrica i enllumenat públic.
- Jardineria i arbrat en parcs, jardins i vies públiques.

En el cas de sòl urbanitzat com a conseqüència de l'execució de programes d'actuació urbanística que desenvolupin sòl urbanitzable no programat, aquestes obligacions s'estenen al conjunt de sistemes generals que més amunt es descriuen.

Les administracions públiques, en tant que titulars de les promocions que emprenguin, estan igualment subjectes a aquestes càrregues. Existeixen organismes específics amb aquesta i altres finalitats, dels quals el més important és l'Institut Català del Sòl, per bé que n'hi ha d'altres.

1.6.1.1. Institut Català del Sòl

El Reial Decret 1503/1980, de 20 de juny, traspassà a la Generalitat les competències i el patrimoni gestionats per l'INUR (l'antic Instituto Nacional de Urbanización). Per tal de gestionar aquestes competències i patrimoni, la Llei de Catalunya 4/1980, de 16 de desembre, creà l'Institut Català del Sòl, Organisme Autònom de la Generalitat adscrit al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, com a instrument de política de sòl, destinat a atendre necessitats col·lectives i remodelatges urbans, gestió d'espais naturals i zones lliures, i dotació d'equipaments.

L'INCASOL, d'acord amb l'esmentada Llei 4/80, té, entre altres, les funcions de preparar, desenvolupar i executar els plans d'inversions per a actuacions urbanístiques o de promoció de l'edificació que s'hagin de fer amb fons de la Generalitat o assignats a aquesta.

1.6.1.2. Altres organismes

Cal esmentar també, encara que el volum de recursos sigui menor, altres organismes. La Diputació de Barcelona constituí l'any 1986, per acord plenari, la societat "Promocions Econòmiques Locals Societat de Capital Risc S.A." (PROELSA), la qual, d'acord amb els seus Estatuts socials, té com a objecte, mitjançant actuacions de *joint-venture*, la promoció de sòl urbanitzable residencial i industrial, la promoció pública d'habitatges i la promoció d'habitatges com a promotor privat.

Finalment, en aquesta visió sumària d'aquest àmbit d'actuació de les administracions públiques, cal dir que la Generalitat, en compliment d'allò que preveia l'article 9 de l'Estatut d'Autonomia, ha rebut els traspessos del patrimoni de l'Instituto de Promoción Pública de la Vivienda (IPPV), subrogant-se en les obligacions urbanístiques que tenia pendants aquest organisme en les promocions immobiliàries que havia iniciat. Per tal de gestionar aquest patrimoni, la Generalitat crea la societat de capital públic ADIGSA, a l'empara de la Llei de Catalunya 4/1985, de 29 de maig.

1.6.2. Obres de reurbanització

Per a l'execució d'obres de reurbanització, els municipis poden recórrer a les fórmules de finançament previstes en la Llei Reguladora de les Hisendes Locals. Sempre que aquestes obres suposin un especial benefici per a la propietat del sòl, aquesta Llei, en el seu article 30, preveu la possibilitat de repercussió de contribucions especials. La base imposable d'aquestes contribucions és constituïda com a màxim pel 90% del cost de les obres (art. 31 de la mateixa disposició). Aquest cost és integrat per:

- El cost real dels treballs pericials, de redacció de projectes, i de direcció d'obres, plans i programes tècnics.
- L'import que hom certifiqui de les obres a realitzar.
- El valor dels terrenys que haguessin d'ocupar permanentment les obres, tret que es tracti de béns d'ús públic, les indemnitzacions per enderrocs o destrucció de plantacions, i el cost financer dels capitals invertits en la part no finançada per les contribucions.

1.7. Espais lliures locals

En exposar el marc normatiu que regula el finançament del sòl i de les instal·lacions necessàries per a dotacions d'espais lliures urbans i territorials, hom fa referència a les càrregues urbanístiques que han de satisfer els propietaris del sòl dels polígons i unitats d'actuació en què s'executi el planejament, d'acord amb allò que preveu la Llei del Sòl. Aquestes càrregues urbanístiques permeten, en el cas d'espais lliures locals, finançar el sòl -que és de cessió obligatòria i gratuïta per part de la propietat- i l'ajardinament i arbrat d'aquests espais lliures -art. 46.3 a) i art. 59.1 e) del Reglament de Gestió Urbanística.

En el cas d'obres de reurbanització, sempre que existeixi especial benefici per a la propietat, els municipis poden igualment acollir-se al procediment de contribucions especials per tal de finançar aquestes intervencions.

1.8. Equipaments locals

1.8.1. Equipaments educatius

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya, en el seu article 15, estableix la competència de la Generalitat en matèria d'ensenyament, establint que és competència plena d'aquesta la regulació i administració de l'ensenyament en tota la seva extensió, nivells i graus, modalitats i especialitats.

En desplegament d'aquesta disposició, el Reial Decret 2809/80, de 3 d'octubre, obre traspàs de serveis de l'Estat a la Generalitat en matèria d'Ensenyament, tot fixant, entre d'altres, les següents funcions i facultats:

- a) Elaboració, aprovació i execució de programes d'inversió.
- b) Creació, transformació, ampliació i supressió de centres, seccions i unitats públiques d'educació pre-escolar, EGB, educació especial, educació d'adults, ESO, FP, ensenyaments integrats, ensenyaments especialitzats, escoles d'arts aplicades i d'oficis artístics i escoles oficials d'idiomes.
- c) Declaració de l'interès social o de l'interès social preferent de les obres de construcció de centres escolars.

Per altra banda, la Llei Municipal de Catalunya, en el seu article 63.2.o), preveu com a competència pròpia dels municipis la participació en la programació educativa i la cooperació amb l'administració de la Generalitat en la creació, construcció i manteniment dels centres docents públics.

En virtut del decret de traspàs i dels articles 4 c) i 135 de la Llei estatal 14/1970, de 4 d'agost, General d'Educació i Finançament de la Reforma Educativa, i els articles 8, 9, 11, 22 i l'apartat primer de la disposició addicional de la Llei orgànica 5/1980, de 19 de juny, de l'Estatut dels Centres Escolars, correspon a la Generalitat de Catalunya la iniciativa per a la

creació i supressió de centres escolars. D'acord amb l'article 55 a) i 136.1.d de la referida Llei estatal 14/1970, així com l'article 20 de la Llei Orgànica 5/1980, les corporacions locals han de cooperar en aquestes iniciatives de creació de centres docents de pre-escolar, EGB i educació especial aportant el sòl i subvenint-ne el posterior manteniment i conservació. D'altra banda, tal com s'ha esmentat anteriorment, la Llei Municipal Catalana, en el seu article 63.2 o), estableix com a competència pròpia municipal la participació en la programació de l'ensenyament i la cooperació amb l'administració educativa en la creació, construcció i manteniment dels centres docents públics⁴⁰.

Recordem també que el sòl per a aquestes actuacions pot provenir de càrregues urbanístiques, regulades per l'article 46.3 a) del Reglament de Gestió Urbanística.

1.8.2. Equipaments sanitaris (CAP's)

La Llei de Catalunya 12/1983, de 14 de juliol, en desplegament de les competències que l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat en matèria de sanitat, crea l'Institut Català de la Salut (ICS) com a entitat gestora, amb les següents atribucions:

- a) Els serveis i prestacions sanitaris de la Seguretat Social.
- b) Els serveis i prestacions sanitaris de la Generalitat.
- d) Les activitats que determinin els plans d'actuació sanitària.

En el seu article 3.2, la referida Llei diu que "la gestió de l'ICS s'ha de fer mitjançant els centres i les unitats que es determinin, d'acord amb el principi d'autonomia administrativa i de desconcentració dels serveis en les diverses àrees territorials i funcionals, les quals han de tenir en compte l'ordenació territorial de Catalunya". Igualment, amb aquest objectiu, "l'ICS ha de promoure l'establiment d'acords, concerts, convenis o fórmules de gestió integrada o compartida amb l'administració local".

40 La Llei reguladora de les Hisendes Locals, en el seu article 115 B) c), estableix que el 5% de la participació dels municipis en els ingressos de l'Estat es distribuirà "en funció del nombre d'unitats escolars d'EGB, Pre-escolar i especial existents en centres públics en els quals els immobles pertanyin als municipis, o en atenció a les despeses de conservació i manteniment que hagin de córrer a càrrec seu.

La Llei Municipal i de Règim Local de Catalunya, en el seu article 63.2 i), determina que la participació en la gestió de l'atenció primària de la salut és competència pròpia del municipi. Ara bé, no determina que aquesta sigui de caràcter obligatori, sinó potestatiu.

En alguns exercicis pressupostaris recents⁴¹ la Generalitat ha regulat la concessió de subvencions a l'administració local per a finançar la construcció de CAP's. Igualment, des de l'any 1981, el Departament de Sanitat i Seguretat Social ha establert convenis amb entitats locals titulars d'ambulatoris i CAP's de cooperació en la gestió.

1.8.3. Equipaments assistencials

L'Estatut d'Autonomia de Catalunya atorga a la Generalitat competència exclusiva en matèria d'assistència social i de fundacions i associacions de caràcter benèfic i assistencial. En desplegament d'aquestes competències es crea, en virtut de la Llei de Catalunya 12/1983, de 14 de juliol, l'Institut Català d'Assistència i Serveis Socials (ICASS), amb naturalesa d'entitat gestora i les següents atribucions:

- a) Les prestacions d'assistència i serveis socials de la Seguretat social.
- b) Les prestacions d'assistència i serveis socials de la Generalitat.
- c) Les activitats que determinin els plans d'actuació social.

L'article 5.2 de la Llei més amunt citada determina que "l'ordenació de l'ICASS s'ha de fer preferentment a través de fórmules de servei social integrat de caràcter polivalent d'àmbit local". L'Administració de la Generalitat "ha d'establir l'ordenació de les unitats corresponents, tant si són de creació pròpia com si provenen de traspassos, tenint en compte l'ordenació territorial de Catalunya".

41 Ordre del Departament de Sanitat i Seguretat Social de 19 de gener de 1989, per la qual s'estableixen les normes per a la sol·licitud i la concessió de subvencions a la construcció, l'ampliació, el remodelatge i l'equipament, per a l'exercici de 1989, de centres d'assistència primària dependents de corporacions locals d'àmbit municipal, per a l'any 1990 s'ha dictat una ordre en el mateix sentit per a aquest any fiscal.

La Llei de Catalunya 26/1985, de 27 de desembre, de Serveis Socials, ratifica les atribucions de l'ICASS, més amunt referides, i fixa les competències dels ajuntaments en matèria de serveis socials:

- a) Programar i gestionar els serveis socials d'atenció primària d'àmbit municipal.
- b) Programar i gestionar els serveis especialitzats i les prestacions pròpies.
- c) Col·laborar en la gestió de les prestacions econòmiques de l'ICASS.
- e) Coordinar els serveis socials municipals amb els de la iniciativa privada.

Per tal que l'administració local pugui exercir aquestes atribucions, l'article 19 de l'esmentada Llei de Serveis Socials preveu que la Generalitat "dins les previsions pressupostàries i d'acord amb la Llei 12/1983, de 14 de juliol, ha d'establir gradualment concerts i convenis de col·laboració o cooperació amb les administracions locals i les institucions privades de serveis socials". Tindran, d'acord amb l'article 18 d'aquesta Llei, prioritat en l'obtenció de subvencions de la Generalitat amb aquesta finalitat, aquelles entitats locals que estableixin en els seus pressupostos dotacions no inferiors al 4% del total a assistència social, sempre que puguin acreditar una programació adequada de treball social.

La Llei de Serveis Socials estableix de forma precisa les condicions de cooperació en la construcció de centres de serveis assistencials. Aquestes condicions determinen que el municipi on s'ubiqui un centre destinat a serveis de titularitat i gestió de l'ICASS, orientat preferentment o en més d'un 50% de la seva capacitat assistencial a la població del municipi, l'Ajuntament ha de col·laborar aportant el solar o altres mitjans de quantia equivalent; si el centre té àmbit comarcal, la col·laboració s'ha de distribuir entre els municipis afectats⁴².

42 La Llei Municipal de Catalunya, en el seu article 63.2 k) determina que la prestació dels serveis socials és competència pròpia dels municipis, i obligatòria en aquells de població superior a 20.000 habitants -art. 64 c)

1.9. Actuacions immobiliàries públiques

Mitjançant el Reial Decret 2626/82, d'u d'octubre, es transferiren a la Generalitat les funcions i serveis de l'Estat en matèria de promoció pública d'habitatges (tant promoció directa com promoció convinguda), traspasos que foren completats mitjançant el Reial Decret 1009185 de 5 de juny, que transferí a la Generalitat l'administració del patrimoni de promoció pública de l'habitatge en l'àmbit de Catalunya.

Els procediments de programació i adjudicació d'habitatges públics són regulats pel Decret del Departament de Política Territorial 216/1986, de 26 de maig, sobre programació i adjudicació d'habitatges de promoció pública.

En exposar el marc normatiu referent al sector d'obres d'urbanització, hom exposa una visió sumària de les atribucions i àmbit d'actuació de les entitats mercantils de capital públic més significatives que actuen en aquest sector.

1.10. Adquisició de sòl i edificis

L'adquisició de sòl per part de les administracions públiques, tret de les actuacions regulades per la legislació urbanística, pot fer-se mitjançant la legislació mercantil ordinària, o bé mitjançant els procediments regulats per la Llei estatal de 16 de desembre de 1954 sobre Expropiació Forçosa i pel Decret de 26 d'abril de 1957, que aprovava el Reglament d'aquesta Llei. En aquest cas, el preu de la compra-venda o el preu de l'expropiació aniran a càrrec dels pressupostos de l'administració que promogui l'actuació.

No obstant això, i com més avall es mostra, en les darreres convocatòries dels plans de cooperació de la Diputació de Barcelona s'han inclòs programes específics d'ajuda parcial a l'administració municipal per al finançament d'aquestes actuacions.

1.11. Programes de cooperació

1.11.1. Pla únic d'Obres i Serveis de Catalunya (PUOS)

L'article 2.2 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya preveu que "la Generalitat confeccionarà i aprovarà un pla únic d'obres i serveis per al seu territori. L'execució del Pla correspondrà a la Generalitat de Catalunya, la qual podrà encomanar als corresponents ens locals, amb la sol·licitud prèvia d'aquests i la justificació de tenir capacitat de gestió i mitjans tècnics per a portar-ho a terme".

Aquest Pla, creat per la Llei de Catalunya 23/1987, de 23 de desembre, instrumenta la cooperació econòmica per a la realització de les obres i els serveis de competència municipal -és a dir, aquells que contempen els articles 63 i 64 de la Llei Municipal Catalana. El finançament del Pla prové bàsicament de tres fonts: els recursos que l'Administració de l'Estat transfereix amb aquesta finalitat a la Generalitat, els recursos propis que hi aporta la Generalitat, i els recursos de les Diputacions provincials destinats a cooperació municipal. La selecció dels projectes d'obres i serveis municipals a incloure en el Pla és regulada per criteris objectius fixats per la Llei de Catalunya 23/1987.

Amb caràcter ordinari, la subvenció a càrrec del Pla no pot excedir del 50% del cost de l'obra o el servei sol·licitat, per bé que amb caràcter extraordinari el Consell Executiu té facultats per alterar aquest límit màxim.

Els Decrets 117/1989 i 301/1989 regulen la convocatòria del Pla per al trienni 1989-1991, fixant-ne la dotació econòmica, el règim procedimental, les bases de puntuació, i l'estructura del Pla. Per a aquest trienni encara no s'inclouen els programes específics de la Diputació de Barcelona, però sí els de les Diputacions de Lleida, Girona i Tarragona.

L'estructura del Pla per a aquest trienni 1989-91, contempla, a banda del programa general, una sèrie de programes específics de l'Administració de la Generalitat per a cada any fiscal.

Aquests programes específics són els següents:

- Exercici de 1989: Obres i serveis de municipis situats en comarques i zones de muntanya. - Tractament de residus sòlids urbans.
- Exercici de 1990: Cases consistorials. - Obres d'urbanització de vies públiques urbanes.
- Abastament d'aigua. - Zona de muntanya de Prades-Montsant. - Fusió de municipis.
- Exercici de 1991: Els mateixos que l'exercici de 1990.

1.11.2. El Pla de Cooperació i Assistència Local de la Diputació de Barcelona (PCAL)

La Llei 5/1987, de 4 d'abril, del Règim Provisional de les competències de les diputacions provincials, conté un reconeixement competencial específic de la província en matèria de cooperació jurídica, tècnica i econòmica als municipis, que cal instrumentar essencialment per mitjà de plans d'obres i serveis i en la funció subsidiària de garantia dels serveis municipals.

El títol tercer d'aquesta Llei (arts 9 i 10) regula les inversions provincials en obres i serveis municipals, tot fixant que les inversions que s'efectuïn amb càrrec als pressupostos de les diputacions s'han d'instrumentar exclusivament a través del Pla Únic d'Obres i Serveis de Catalunya. El fet és, però, que els recursos de la Diputació de Barcelona no han estat encara integrats totalment en la convocatòria per al PUOSC del quadrienni 1995-99 (malgrat l'imperatiu legal de fer-ho), on només s'hi inclou la participació en el programa general, però no els programes específics de la Diputació de Barcelona.

Cal entendre que, provisionalment, aquests recursos destinats als programes específics s'estan distribuint mitjançant les bases aprovades per acord plenari per a cada convocatòria anual, del Pla de Cooperació i Assistència Local (PCAL). El PCAL finança parcialment obres i serveis de competència municipal i s'estructura en programes i subprogrames amb dotacions econòmiques

específiques. Aquests programes afecten pràcticament totes les obres i serveis municipals, estructurant-se per trams de població en certa correspondència a l'obligatorietat legal de prestar el servei fixada per la Llei Municipal Catalana.

1.11.3. La Caixa de Crèdit de Cooperació Municipal

En sessió plenària de data 30 d'octubre de 1984, la Diputació de Barcelona aprovà el reglament de la Caixa de Crèdit de Cooperació Municipal, la finalitat de la qual és concedir crèdits sense interès als municipis -ajuts de caixa- per al finançament d'obres i serveis de la seva competència.

Els destinataris dels préstecs seran preferentment els municipis de menys de 20.000 habitants, per bé que també ho poden ser els municipis més grans.

1.11.4. Els recursos de les diputacions provincials en matèria d'esports

La Diputació de Barcelona disposa d'un volum relativament important d'ingressos provinents de la participació en la recaptació de les travesses esportives, recursos que cal que destinin al finançament d'instal·lacions i activitats esportives. La Llei de Catalunya 8/1988, de 7 d'abril, sobre l'Esport, preveu que una vegada es transfereixin aquests recursos a la Generalitat, d'acord amb la Llei de competències provisionals de les Diputacions, aquests recursos passaran a dotar el programa d'inversions en instal·lacions esportives

1.11.5. L'INEM

L'INEM, o Instituto Nacional de Empleo, fou creat pel Reial Decret-Llei 36/1978, de 16 de novembre, com a organisme autònom de caràcter administratiu del Ministeri de Treball, i la seva estructura orgànica i les seves funcions foren regulades pel Reial Decret 439/1979, de 20 de febrer.

En desplegament d'aquestes funcions, l'INEM convoca periòdicament els programes de foment de l'ocupació local, a través dels quals es finança el cost dels recursos humans aplicats als programes proposats pels municipis. En la mesura que aquests programes afectin sectors d'inversió urbanística, aquests recursos poden constituir una font de finançament addicional per a les actuacions dels municipis en aquest àmbit. No obstant això, cal tenir present que aquests programes donen preferència a aquelles propostes que suposin la creació de llocs de treball estables, criteri que s'adiu difícilment amb la naturalesa temporal de les intervencions de caràcter urbanístic.

1.12. Conclusions

D'acord amb la Legislació Bàsica de Règim Local, els municipis, ja sigui exercint una competència pròpia que no és en cap cas exclusiva, ja sigui exercint activitats complementàries a les competències d'altres administracions, pot legalment intervenir en pràcticament tots els sectors d'inversió amb incidència urbanística.

En aquest context, adquireix una especial rellevància la capacitat d'intervenció sectorial d'altres administracions, especialment la de la Generalitat de Catalunya, i també, encara que en menor mesura, la de l'Administració de l'Estat, així com les dotacions de recursos que aquestes administracions i la Diputació de Barcelona destinen a programes de cooperació amb els municipis. De la visió sectorial del context normatiu que regula la intervenció d'aquestes administracions en els diferents sectors d'inversió urbanística, hom pot treure una certa impressió de quina pot ser la participació més probable, a la llum de la regulació legal, de cada nivell administratiu en el finançament de les intervencions incloses a cada sector. La taula que més avall es mostra constitueix el resultat d'aquesta impressió. Tal vegada, no cal insistir en el fet que, en la mesura que la realitat és extraordinàriament més complexa que les modelitzacions jurídiques, en alguns casos les participacions reals de les diverses administracions tendiran a diferir, o a trobar solucions ad hoc.

Finalment no es pot negligir el pes important que, en virtut de la legislació urbanística, recau sobre el sector privat en el finançament dels costos del desenvolupament urbà. Així els articles 83 i 84 de la Llei del Sòl i corresponents de la Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, fixen les obligacions urbanístiques dels propietaris de sòl urbà i de sòl urbanitzable delimitat

En sòl urbà, els propietaris tenen les següents obligacions urbanístiques:

- Cedir gratuïtament als ajuntaments els terrenys destinats a vials, parcs, jardins públics i centres d'EGB al servei del polígon o unitat d'actuació corresponent.
- Satisfer el cost de les obres d'urbanització.
- Edificar, quan el planejament així ho prevegi, dins els terminis fixats en el propi Pla, o, en absència d'aquests, en els establerts en la mateixa Llei.

En sòl urbanitzable delimitat aquestes obligacions són:

- Cedir obligatòriament i gratuïta a favor de l'Administració actuant els terrenys destinats de forma permanent a vials, parcs i jardins públics, zones esportives i d'esbarjo públics, centres culturals i docents, i la resta de serveis públics necessaris.
- Cedir obligatòriament i gratuïta el sòl equivalent al 10% de l'aprofitament urbanístic del sector.
- Satisfer el cost de la urbanització.
- Edificar en les mateixes condicions descrites per al sòl urbà.

La Llei de Catalunya 3/1984, de 9 de gener, de Mesures d'Adequació de L'Ordenament Urbanístic de Catalunya, introduïa algunes precisions i modificacions al règim d'obligacions fixat per la Llei del Sòl.

L'article 16 definia el règim de cessions en sòl urbà per a dotació de reserves de sòl per a sistemes que determinin els plans d'urbanisme, ja sigui per al servei del districte, del polígon o la unitat d'actuació, ja sigui per a tota la població (és a dir estenent allò que preveia la Llei del Sòl). Aquest règim de cessions és el següent:

- La cessió de terrenys per a jardins, places i centres docents i assistencials serà gratuïta i obligatòria quan els sòls siguin reservats pels plans en el marc d'una unitat d'actuació delimitada expressament en el planejament.
- La cessió de sòl per a carrers i vies és gratuïta i obligatòria i ha de ser executada prèviament a l'edificació.

- En tots els altres supòsits o en les reserves per a altres finalitats, l'adquisició s'ha de fer mitjançant expropiació, la qual pot ésser rescabada per la part que s'estimi d'interès directe mitjançant contribucions especials, amb un màxim d'un 90%.

En sòl urbanitzable, el règim de cessions es regulava pels articles 17, 18 i 19 de la mateixa Llei de Mesures d'Adequació, i és el següent:

- Els sistemes inclosos pel planejament general en els sectors de planejament parcial són de cessió gratuïta quan se'ls atorga l'aprofitament mitjà del sector. Aquest aprofitament s'acumularà a l'aprofitament urbanístic de les zones, i es determinarà segons l'edificabilitat zonal ponderada quan compregui diverses zones amb intensitats diferents, amb la limitació que la intensitat neta d'edificació en cada zona, referida al sòl d'aprofitament privat, no ultrapassi dues vegades i mitja l'edificabilitat zonal. Així, amb aquesta limitació, els sòls ocupats per sistemes generals que s'adscriuïn a un sector se sumaran al sòl d'aquest sector per tal d'incrementar les reserves mínimes per a dotacions, sempre que així ho reguli el planejament general. No podrà aplicar-se el règim de cessió de sòls a sistemes el còmput dels quals determini intensitats netes que ultrapassin els màxims establerts.

La Llei 2/2002, de 14 de març, d'Urbanisme, concreta en el seu art. 65 que en els sectors d'ús residencial tant si aquest ús és el principal com si és mixt amb altres usos, els plans parcials urbanístics han de reservar per a zones verdes i espais lliures públics un mínim de 5 m² de sòl per cada 25 m² de sostre edificable, amb un mínim del 10% de la superfície de l'àmbit d'actuació, i han de reservar també per equipament de titularitat pública un mínim de 5 m² de sòl per cada 25 m² de sostre, amb un mínim del 5% de la superfície de l'àmbit, a més del sòl destinat a serveis tècnics si s'escau.

- 695

8. LLISTAT DE PLÀNOLS

LLISTAT DE PLÀNOLS:

1. El Pla General d'Ordenació Urbana vigent
(Definitivament aprovat per la CUB el 18/07/2001).
Estructura general i orgànica del territori.
Règim jurídic del sòl. E:1/10.000
2. El Pla General vigent: Sectors Urbanitzables,
Unitats d'Actuació i Plans Especials. E:1/10.000
3. Sectors que es tenen en compte en el present PAUM E:1/10.000
4. Ordenació orientativa dels sectors residencials urbanitzables
considerats en el present PAUM E:1/2.500

9. COMPLEMENT NORMATIU I FITXES DELS SECTORS PROGRAMATS

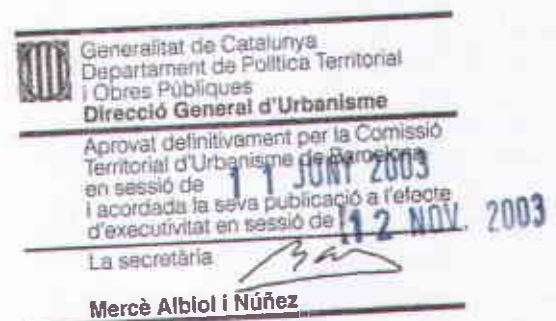

1. COMPLEMENT NORMATIU: CRITERIS I CONDICIONS TÈCNiques A TENIR EN COMPTE EN EL PLANEJAMENT DERIVAT

El contingut dels plans parcials urbanístics, plans de millora urbana i projecte d'urbanització complementari, s'ajustaran al fixat pels articles 65, 68 i 87 de la Llei d'urbanisme, i es contemplaran com a mínim els següents aspectes, tant des del punt de vista de l'ordenació com la urbanització.

1.1. ORDENACIÓ:

- La proposta d'ordenació que es formuli ha de tenir en compte, entre altres, la topografia existent, una bona orientació per a les edificacions, la connexió amb els nuclis existents, amb els itineraris per a vianants i amb la xarxa viària local i la preservació dels elements que es considerin de gran valor natural i aquells altres que es considerin d'interès natural pel municipi.
- L'estudi mediambiental no ha de servir per justificar la proposta d'ordenació que es formuli, sinó per a l'elaboració de la mateixa.
- Primar la centralitat o bona disposició dels espais públics i dotacions públiques, evitant situacions residuals.
- Les voreres seran preferentment arbrades. En aquest cas, l'ample mínim serà de 3 m. En cas de no preveure arbrat, l'ample mínim serà de 2 m.
- Tret de les vies ràpides, els passos de vianants es resoldran preferentment amb plataformes al nivell de les voreres.
- Prioritzar la mobilitat en l'ordre vianant, bicicleta, vehicle d'ús públic, vehicle d'ús privat.
- S'incorporarà a la xarxa viària bàsica el carril-bici.
- Es donarà continuïtat a la xarxa de camins existents.
- L'espai viari s'ordenarà de forma que es minimitzi l'impacte acústic.
- Es prioritzarà la utilització d'elements naturals per a l'esmorçament de l'impacte acústic de les infraestructures viàries o altres activitats veïnes.
- Preveure àrees d'aparcament pròximes als espais i dotacions públiques i als habitatges amb una bona senyalització.
- Facilitar l'accés als edificis i entorn construït.
- Facilitar l'accés al transport públic.
- No plantejar barreres arquitectòniques.

- Es fomentarà l'ús de fonts d'energies alternatives i la utilització de materials i sistemes de construcció ecològicament sostenibles.
- Es preveurà l'aprofitament de les aigües de pluja per al reg dels jardins privats.
- Tots els sectors hauran d'incorporar les infraestructures necessàries pel seu correcte funcionament, per bé que aquestes quedin fora de l'àmbit del sector.
- Preveure xarxa separativa de desguàs pels habitatges en els àmbits en els quals es prevegui xarxa separativa.

1.2. URBANITZACIÓ:

A més de la documentació prevista per la Llei d'urbanisme per a les obres d'urbanització, seran necessaris els següents documents i treballs mínims:

- Estudis geotècnics. L'estudi geològic i geotècnic inclourà la realització dels treballs precisos per definir la capacitat portant del sòl, la utilització de materials (ja siguin de l'explanació o procedents de préstecs) i els talussos de desmunts i terraplens. L'estudi geotècnic haurà de ser realitzat per empreses especialitzades.
- Treballs topogràfics necessaris, com a mínim a escala 1/500.
- Estudi de Seguretat i Salut, d'acord amb el RD 1627/97.
- Condicions del control de qualitat per a l'execució de les obres (programa de control de qualitat).
- Declaració de residus, indicant les actuacions en relació amb l'aprofitament dels residus i els abocadors de destí, d'acord amb la normativa vigent.

Les obres d'urbanització contemplaran i valoraran com a mínim els següents conceptes:

- Localització i característiques dels serveis existents (clavegueram, aigua potable, il·luminació, alta i baixa tensió, gas, telefonia i altres instal·lacions).
- Eliminació de línies aèries existents. Totes les xarxes de serveis aniran soterrades.
- Vialitat.

Estudi i definició del traçat, seccions, longitud, secció estructural i els pendents dels carrers, tenint en compte la topografia existent. Previsió de places d'aparcament per a cotxes i bicicletes en superfície, de carrils bici i la reserva d'espai per a contenidors d'escombraries soterrats. Es reservaran places per a minusvàlids, d'acord amb la normativa d'accessibilitat.

Justificació d'una proposta de mobilitat en funció del règim de funcionament, del trànsit de vianants i dels mitjans de transport.

Utilització d'elements d'urbanització adaptats:

Els paviments seran antilliscants i els trajectes per a vianants lliures d'obstacles.

Tret de les vies ràpides, els passos de vianants es resoldran preferentment amb plataformes a nivell de les voreres. En el cas que es realitzin els passos de vianants amb pendent, l'ample mínim serà d'1,20 m, el pendent longitudinal no serà superior al 12 % i en els laterals del pas, es col·locaran elements de mobiliari urbà, per tal de protegir el desnivell transversal. A ambdós casos, l'amplada lliure mínima de pas serà de 2,80 m, quan el pas de vianants tingui guals i amb un ample mínim de 4,50 m en cas de que el pas sigui amb plataforma a nivell de la vorera. En tot cas s'assenyalitzarà l'existència del pas de vianant, amb una franja de paviment de diferent textura, en la zona de vorera i d'una amplada mínima d' 1,00 m. Es distribuirà l'enllumenat públic de manera que sempre hagi un punt de llum proper per tal de garantir la visibilitat en aquesta zona.

Els canvis de nivell es faran amb rampes adaptades.

Les reixes hauran de ser de malla quadrada estreta o de barrots perpendiculars al sentit de la circulació.

Tots els elements de mobiliari urbà es col·locaran deixant lliure un ample mínim de pas d'1,5 m i a 2,10 cm mínim d'altura.

El pendent transversal de la vorera o de qualsevol estructura de pas en el sentit de la marxa no serà superior al 2%.

Es preveurà un espai lliure de 0,80 x 1,30 m al davant o a un costat dels elements de mobiliari urbà.

Tipus de paviment de la calçada i la vorera, vorada, rigola i elements d'acabat:

Es determinaran les seccions dels vials i els gruixos de les capes tenint en compte les directrius establertes en el PG3/75 i la normativa vigent. L'asfalt a utilitzar en l'última capa serà semidens i la grandària de l'àrid no serà superior a 12 mm.

Per tal de reduir l'impacte acústic, la capa de rodadura de les calçades s'haurà de fer preferentment amb asfalt fonoabsorbent.

Les vorades de carrer seran de formigó de 17 cm d'amplada i 28 cm d'alçada o 22 cm d'amplada i 30 cm d'alçada. La part vista serà com a màxim d'una altura de 15 cm.

Les rigoles seran amb peces de morter de ciment de 20x20x4 cm de color blanc.

Els guals de vehicles es realitzaran amb peces de formigó de 40 cm d'amplada amb peces especials de remat a ambdós costats.

El paviment de les voreres serà de panot de 20x20x4 cm, del tipus 4 pastilles, i es col·locarà sobre una subbase de tot-ú de 15 cm de gruix i una base de formigó de 15 cm.

El tipus de paviment per a places, carrers de vianants, zones verdes, itineraris de vianants, etc. Es concretarà en cada cas el model a col·locar.

En cas de paviments especials de rajola hidràulica es col·locaran sobre una subbase de tot-ú de 15 cm de gruix i una base de formigó de 15 cm, com a mínim. Les peces es col·locaran sempre a truc de maceta.

Si el paviment és de llambordes es col·locaran sobre una capa de granulat "ull de perdiu" no inferior a 5 cm i una subbase de granulat de 25 cm.

Els paviments granulars (sauló), el gruix de la capa d'acabat no serà inferior a 10 cm.

En cas de paviments de formigó, es determinarà el gruix depenent de la qualitat de l'esplanada i del tipus de formigó a utilitzar. Es preveuran junts longitudinals i transversals, de retracció i de dilatació.

- Xarxa d'abastament d'aigua.

Contemplarà la xarxa en alta de connexió amb el sector, les connexions a les parcel·les, la instal·lació d'hidrants i la xarxa de reg. Inclourà els càlculs hidràulics i mecànics de les canonades, així com la descripció dels materials a emprar. La proposta formulada haurà d'estar consensuada amb la companyia concessionària del servei d'aigua.

Quant als hidrants, es preveurà la seva col·locació a una distància tal que qualsevol punt d'una façana a nivell de rasant estigui a menys de 100 m d'un hidrant. Els hidrants acompliran amb allò que estableix el Decret 241/1994 o en el seu defecte la normativa vigent. Es preveuran soterrats o de superfície depenent de cada cas concret. En el càlcul de la xarxa d'alimentació que suporti el hidrants, es considerarà la hipòtesi del consum més desfavorable amb l'ús simultani de dos hidrants immediats durant dues hores, essent el cabal mínim de cadascú de 1.000 l/min. La pressió de sortida per cada boca d'hidrant ha de ser superior a 10² kPa.

Característiques dels hidrants de superfície o columna:

- Fabricats en fundició GG-20.
- Disposaran de carcassa de protecció de ràcords en polièster reforçat.
- Tindran de tres boques de servei, dues d'elles seran de diàmetre 70 mm i l'altra de diàmetre 100 mm, tipus Barcelona.
- Disposaran del certificat AENOR i compliran amb la norma UNE 23405.

Característiques dels hidrants soterrats:

- Fabricats en fundició nodular.
- Es col·locaran sobre pericó i tapa amb pany. La tapa serà de color vermellós per la cara vista.

- La boca de servei serà 100 mm, tipus Barcelona.
- Disposaran del certificat AENOR i compliran amb la norma UNE 23407.

Totes les zones amb jardí i arbrat es realitzaran amb xarxa de reg autorregulada, amb sistema de goteig, amb tub drenant i rellotge temporitzador. Es preveuran pericons per a la instal·lació del comptador, una boca de reg amb ràcord Barcelona i un rellotge programador amb bateria autònoma. En el cas de zones de gespa, es preveurà el sistema de reg, mitjançant aspersors, i amb un sistema temporitzat. Es calcularà i justificarà la xarxa de reg, segons les característiques i superfície de la zona.

- Xarxa de clavegueram

Contemplarà la recollida de les aigües residuals i pluvials pel sistema separatiu, inclourà les connexions a les parcel·les, els pous de registre, embornals, etc. Ha d'incloure els càlculs hidràulics i mecànics de les canonades, així com la descripció dels materials a emprar. S'ha de preveure la connexió al col·lector en alta més proper i el sistema de depuració de les aigües residuals, que caldrà coordinar amb l'ACA.

Criteris generals:

En la xarxa de clavegueram s'utilitzarà el polietilè o el formigó armat amb unió de campana.

Els embornals seran del tipus bústia amb reixa.

Sempre que sigui possible es col·locaran vorades drenants, que recolliran l'aigua mitjançant una canal interna.

Pel que fa a les reixes interceptores que es col·locaran, en zones de vianants, seran del tipus prefabricat amb reixa d'acer galvanitzat o inoxidable, i en vials, es col·locaran reixes de fosa de ferro, amb la caixa de formigó armat, justificant-se la capacitat portant de les mateixes, segons el tipus de trànsit previst.

- Xarxa elèctrica d'alta i baixa tensió

S'ha de contemplar la xarxa elèctrica necessària d'alta, mitja tensió i baixa, les escomeses a les parcel·les i la col·locació de les estacions transformadores, que hauran de ser soterrades. Inclourà la previsió de demanda de potència del sector, els càlculs elèctrics i la descripció dels materials a emprar. La proposta formulada haurà d'estar consensuada amb la companyia subministradora.

- Enllumenat públic

La instal·lació i les lluminàries s'han de preveure amb làmpades de vapor de sodi i disposaran d'un sistema de doble nivell per tal de garantir l'estalvi energètic.

Cal dissenyar-la segons els nivells lumínics recomanats sobre la base de la tipologia del vial o espai de què es tracti. S'ha de justificar que els nivells d'il·luminació garanteixen la seguretat de vianants i vehicles a les cruïlles, passos de vianants, etc.

El nivell d'emissió lumínica a l'hemisferi superior s'ha d'ajustar al que s'estableix, segons la tipologia descrita, i en tot cas, s'ajustarà a allò fixat en la llei 6/2001, de 31 de maig, d'ordenació ambiental de l'enllumenat per a la protecció del medi nocturn.

S'ha de justificar el règim de funcionament i els equips proposats sobre la base de l'optimització del consum. S'ha de valorar el cost d'explotació anyal de la instal·lació, justificant la solució proposada sobre la base de 4.200 hores de funcionament.

Críteris generals:

Nivells lumínics

ESPAIS DE VIANANTS

	Vianants/ hora	Il·luminació mitjana		Il·luminació mínima	Uniformitat extrema
		Normal	Reduïda		
Afluència alta	> 400	12	8	3	1/12
Afluència mitjana	200-400	8	6	2	1/12
Afluència moderada	< 200	6	4	1	1/12
Afluència ocasional		5	-	0,5	1/40

URBANITZACIÓ RESIDENCIAL AÏLLADA

	Il·luminació mitjana		Uniformitat mitjana
	Normal	Reduïda	
Accés	12 *	-	0,4
Col·lectors	12	7	0,4
Locals	10	5	0,3

* Segons les característiques del trànsit. Valor mínim recomanat.

CONTAMINACIÓ LUMÍNICA

Llumeneres d'ús par a vial	% FHS < 0,35
Llumeneres d'ús compartit (vial-vianants)	% FHS < 2
Llumeneres d'ús exclusiu per a vianants	% FHS < 2,5
Llumeneres d'ús ornamental	% FHS < 5

Condicions d'emissió màxima lumínica a l'hemisferi nord, per minimitzar la contaminació lumínica.

FHS = flux a l'hemisferi nord del total eficaç.

S'ha d'introduir un equip de reconexió automàtica en el quadre general magnetotèrmic i diferencial, per evitar les desconexions intempestives. La connexió i desconexió de cada embrancament cal fer-les per programador astronòmic.

Per l'enllumenat viari s'utilitzaran columnes de 7-8 m d'alçada, les lluminàries seran amb sistema de doble nivell o amb nivell únic en el cas que es col·loqui un estabilitzador reductor de fluxe en capçalera. Per l'enllumenat de passeigs i places s'utilitzaran columnes de 4 m d'alçada. En zones de places, rotondes o altres llocs on sigui necessari un enllumenat singular, es podran utilitzar columnes, de 10 m d'alçada màxima amb projectors. Els models es concretaran per cada cas en concret.

Es tindrà en compte en la distribució dels punts de llum, de col·locar-ne sempre un al costat de cada pas de vianants.

S'ha d'incloure el projecte de legalització de la instal·lació, les taxes, contractació etc.

Els armaris de servei seran model ARI-20 d'ARELSA i ARI-20R en el cas d'incloure el mòdul reductor de fluxe.

- Xarxa de telefonia i telecomunicacions.

La infraestructura es dissenyarà per als operadors habilitats que estiguin interessats en donar servei. El disseny es farà, com a mínim per a dos operadors.

El traçat longitudinal de les canalitzacions definides es farà per la vorera, excepte en l'encreuament que es farà per calçada.

- Xarxa de gas.

Inclourà la connexió general, cambres reductores de pressió i escomeses a parcel·les. En tot cas es contemplaran els creuaments de les calçades i la reserva i previsió de pas de canonades per les voreres.

- Mobiliari urbà

Es concretarà per a cada cas concret el tipus de mobiliari urbà a col·locar, i aquest serà el suficient per atendre les necessitats del sector.

- Àrees de jocs

Tots els sectors preveuran àrees de jocs que es dissenyaran d'acord amb la normativa i recomanacions europees (norma UNE - EN 1176).

Es preveurà la ubicació dels jocs sempre en espais tancats i protegits del trànsit. Es diferenciaran distintes àrees de joc, depenent de l'edat dels nens als que aniran destinats, com a criteri es realitzaran les següents agrupacions:

- Jocs per a infants menors de 6 anys.
- Jocs per a infants de 6 a 12 anys.
- Jocs col·lectius destinats a adolescents.

Preferentment, els equips de joc seran de fusta tractada contra la intempèrie. Els accessos i els jocs s'adaptaran, perquè puguin ser utilitzats per tots els nens i nenes, especialment aquells que tenen discapacitats

Quant als paviments de les zones de jocs, hauran de ser més o menys tous, depenent de l'altura del joc, per tal de reduir l'impacte de les possibles caigudes. Si el paviment és de sorra, la superfície serà horitzontal amb un pendent màxim de l'1%. La zona destinada als equips de joc estarà emmarcada per una vorada que delimiti els diferents paviments. Les àrees amb paviment sintètic i les previstes per a nens menors de 5 anys, estaran envoltades per una tanca de fusta d'una alçada mínima de 80 cm, amb una porta que s'obri cap fora.

Els gronxadors en zones de nens de 0 a 5 anys tindran els seients tipus cistella i tindran una protecció tipus barrera en els laterals per impedir l'accés directe a l'àrea d'influència del recorregut del seient.

Els tobogans hauran de tenir la rampa de lliçament orientada entre el nord-est i el nord-oest per evitar un escalfament excessiu provocat pels raigs del sol.

Si qualsevol punt del perímetre de la zona de jocs es troba a menys de 15 m, de la calçada, l'àrea de jocs estarà protegida per una tanca de fusta i davant de la tanca més propera a la calçada hi haurà afegida una barrera arbustiva per augmentar la protecció. És important que,

quan sigui possible, les zones de jocs infantils estiguin envoltades per arbres de fulla caduca per tenir ombra a l'estiu i sol a l'hivern.

- Contenedors

Es col·locaran grups de contenidors soterrats depenent de les necessitats de la zona en cada cas i es concretarà el nombre d'agrupacions que seran necessàries, depenent les zones on es volen ubicar.

- Franges de protecció.

Cal procedir, en cas necessari, a realitzar una franja de protecció a l'entorn de la urbanització d'acord amb el Decret 64/1995 pel que s'estableixen mesures de prevenció d'incendis forestals. En cas d'existència de masses boscoses de gran tamany en els sectors, també caldrà fer un tractament similar.

- Tractament vegetal general.

La vegetació i la jardineria ha d'estar formada principalment per vegetació autòctona amb baixa demanda d'aigua. Es prioritzarà la plantació d'arbres i arbusts front a la plantació de gespa.

Es procurarà salvar l'arbrat existent i en el cas de la seva afectació es transplantarà.

Sempre que es prevegi una zona amb jardí, o una actuació relacionada amb la plantació d'arbres o espècies vegetals, es tindrà en compte que la plantació s'haurà de realitzar sobre sòls adequats amb terra fèrtil, apta per a un correcte desenvolupament de les plantes. No es plantarà sobre terres de graves, runes, zones compactades o terres contaminades.

Els escocells tindran una superfície mínima d'1,00 m², i no sobresortiran del nivell de la vorera per facilitar l'entrada de l'aigua de pluja.

No es plantaran arbres en voreres inferiors a 3,00 m d'ample. Se subministraran sempre amb contenidor.

Els arbres per a plantacions en vials hauran de tenir una altura de tronc lliure de branques laterals iguals o superior a 2,50 m. Es tindrà en compte que la capçada de l'arbre estigui equilibrada respecte del tronc. El perímetre del tronc no serà inferior a 16-18 cm.

Quant les zones verdes siguin espais boscosos s'hauria de fer el mateix tractament que en les franges de protecció.

El tipus de vegetació i arbrat es concretarà en cada cas.

- Senyalització horitzontal i vertical.

S'inclourà la senyalització vertical i horitzontal necessària, així com la indicativa dels noms dels carrers.

- Programa de desenvolupament dels treballs de l'obra.

Cal definir, de manera esquemàtica i indicativa, les previsions dels terminis d'execució i dels parcials de les fases d'execució de l'obra i de les activitats previstes.

2. FITXES DELS SECTORS PROGRAMATS

A continuació es presenten les fitxes dels sectors urbanitzables residencials SUPP4, SUPP5, SUPP6, SUPP9 i SUPP17, així com la dels sectors urbanitzables SUPP8 Tecnològic Can Puig i SUPP12 Centre de Dinamització Econòmica-Parc d'Oci.

Totes les fitxes es corresponen al model que figura en el Volum IX del document del Pla General d'Ordenació Urbana, seguint vigents els plànols d'ordenació E:1/2000 del PGOU. Les esmentades fitxes s'han ajustat en algunes determinacions derivades d'un major coneixement i estudi dels sectors que en molts casos ha estat possible per l'existència de plànols topogràfics més detallats i altra informació presentada, com ara en el Sector SUPP9.

Les noves fitxes substitueixen normativament a les del PGOU i en elles es fixa genèricament com el Pla d'Etapes per la urbanització, el sexenni 2003 - 2008.

El sistema d'actuació urbanística s'ha posat en clau de la Llei 2/2002 fixant el de reparcel·lació per Compensació bàsica a tot el sector del SUPP12, corresponent al Centre de dinamització econòmica - parc d'oci. En tots els sectors residencials es pot comprovar un augment de l'edificabilitat en un 5% de la previsió del sostre potencial de la fitxa del PGOU i també un augment del 5% de la densitat. Ambdós augments els legitima el mateix PGOU ja que es fa una previsió de més del 10% d'habitatge de protecció pública.

També en cas d'ajustament dels límits dels sectors, les superfícies destinades a sistemes, així com el sostre mínim destinat a comercial i el sostre mínim destinat a habitatges de protecció pública com el seu nombre, es modificaran proporcionalment.

A part, com a complement de les fitxes dels sectors residencials s'incorpora una proposta orientativa de l'ordenació i s'assenyalen aspectes vinculants de la mateixa. Alguns d'aquests aspectes també figuren en la part escrita de la mateixa fitxa.

NOTA ADDICIONAL VINCULANT PER L'EXECUCIÓ DELS SECTORS

Cal dir que serà condició genèrica per a tots els sectors i correrà al seu càrrec la materialització de les obres d'infraestructura necessàries pel seu correcte funcionament, per bé que dita infraestructura quedi fora de l'àmbit del sector

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 4
DENOMINACIÓ: SECTOR LES PARELLADES - CAN GIRALT	
DELIMITACIÓ: Variant de la carretera de Canyelles, límit nord del nucli urbà de Ribes i nucli de les Parellades.	
RÈGIM DEL SÒL:	Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA:	PAUM
OBJECTIUS:	L'objectiu del sector de planejament és el de disposar sòl urbanitzable, en continuïtat amb el nucli de Ribes per tal d'acollir part del creixement del pròxim sexenni, i establir la possibilitat d'obtenir el més aviat possible una zona d'equipament escolar.
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	158.905 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	63.562 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	95.343 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Zona Residencial intensitat II	clau 16.2
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	0,315 m2 st / m2 sòl
- Sostre total:	50.055 m2 sostre
- Sostre mínim comercial:	2.555 m2 sostre
- Reserva del 20% del sostre residencial per HPP:	9.500 m2 sostre
- Nombre màxim d'habitatges:	454 u.
- Nombre mínim d'habitatges de protecció pública:	100 u.
- Ús general dominant:	Residencial
CONDICIONS GENERALS:	<p>El planejament que desenvolupi aquest sector haurà de programar la seva execució. Es consideren directius d'obligat compliment pel planejament executiu la ubicació de la zona escolar i es considera la possibilitat d'obtenir-ne la cessió previ al desenvolupament del sector, i la construcció immediata del nou centre escolar sense que s'hagi desenvolupat el Pla Parcial. Els costos en cas de que fos necessària l'expropiació repercutiran sempre en el sector així com la infraestructura mínima necessària a executar pel bon funcionament d'aquest equipament. Tanmateix es fixen indicativament els sistemes d'espais lliures i el traçat viari representat en els plànols corresponents d'ordenació detallada de sòl urbanitzable.</p> <p>Entre les obres d'infraestructura que haurà de costejar la propietat del sòl, s'hi haurà de comptar el tractament acurat de les rieres, l'execució de 3 ponts viaris i dos de vianants segons l'esquema d'ordenació orientativa. Les connexions amb el nucli de Les Parellades i amb el Palou seran un altre dels objectius a cobrir pel planejament executiu d'aquest sector, així com la rotonda de connexió amb l'antiga carretera de Canyelles. Es proposa un carril bici que vagi des del Passeig de Circumval·lació vorejant les Parellades i fins al Palou.</p> <p>L'altura màxima de l'edificació no superarà la planta baixa i tres plantes pis en les edificacions situades entre la riera de Vilafranca i Les Parellades. Per la resta d'habitatges s'admet una altura màxima de planta baixa i dues plantes pis. Es proposa acumular la major part dels habitatges plurifamiliars a les parts planes situades al costat de les rieres de Begues i de Vilafranca.</p> <p>El sector SUPP - 4 s'executarà de forma progressiva amb la previsió de l'edificació màxima del 50% en el sexenni 2003-2008, per tal de repartir la capacitat d'augment de la població segons aquesta periodificació.</p> <p>Per a la masia de Can Giralt de Palou, inclosa en el Catàleg de Protecció del Patrimoni Històric Artístic amb la referència 88 c es proposa mantenir el grau de protecció i que en el Pla Parcial es fixi el seu ús definitiu. En front del Passatge Federica Montseny, es proposa un espai per assignar-lo al sistema d'espais lliures.</p> <p>Es deixarà una franja de 10 m lliure d'edificació al costat de les rieres.</p>
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Compensació Bàsica
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

DETERMINACIÓ GRÀFICA

 AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

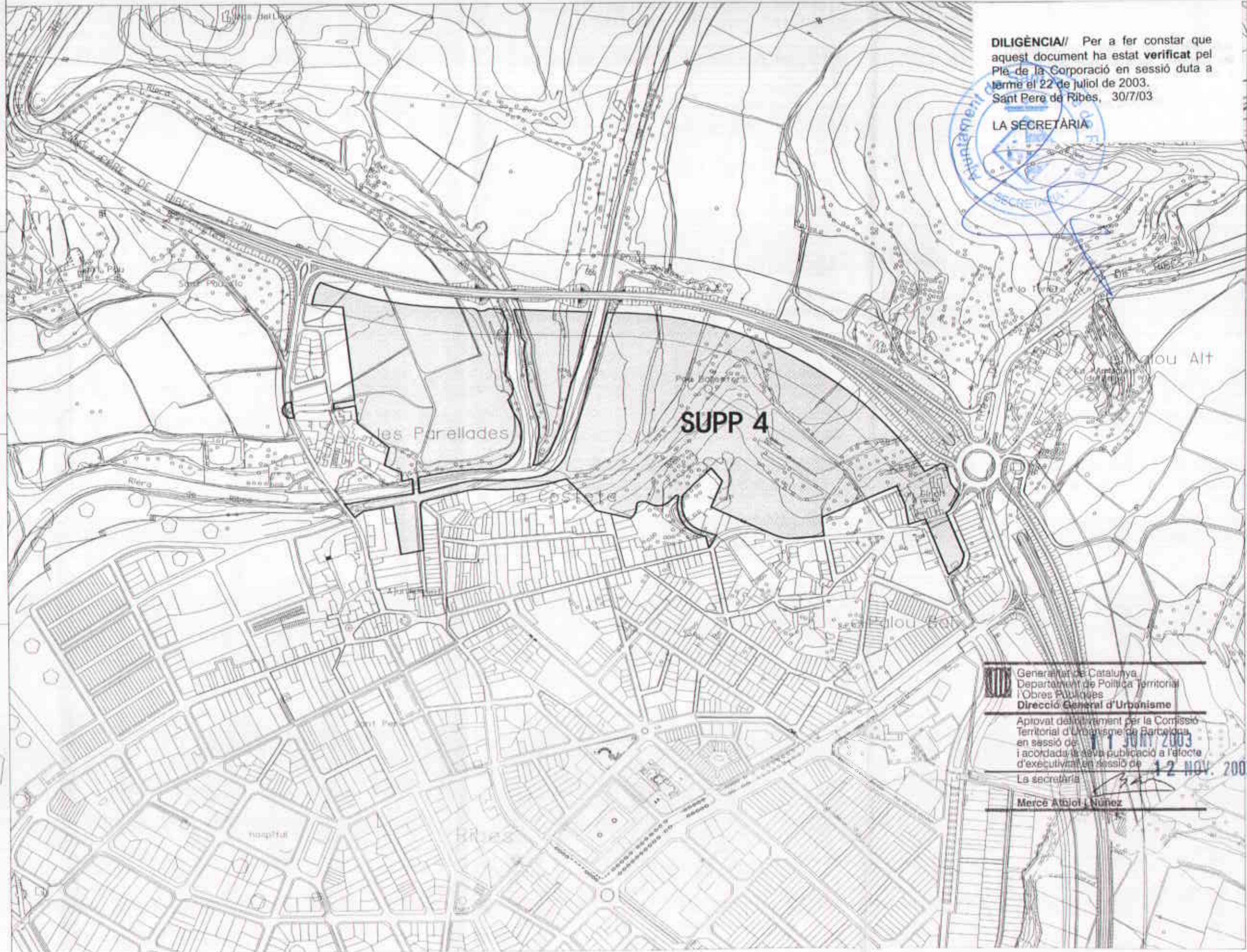
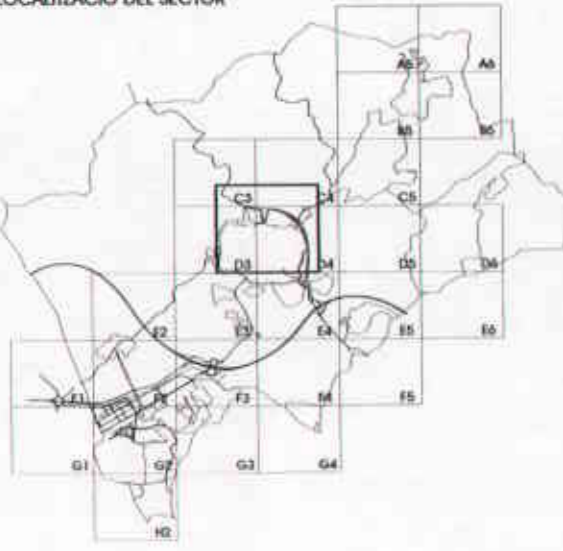
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 4

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'efecte d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

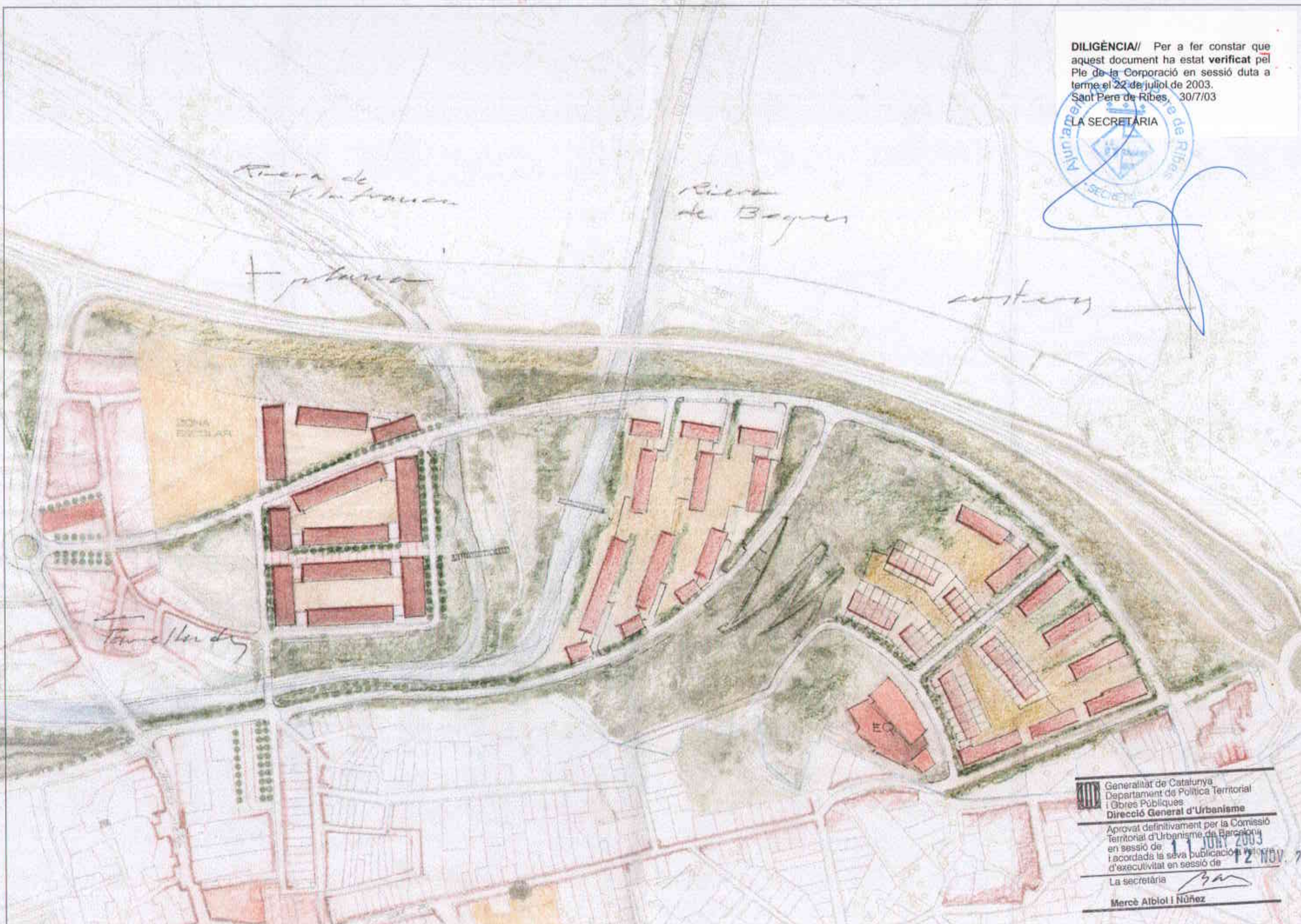
La secretària

Mercè Abiol i Nuñez

710
DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

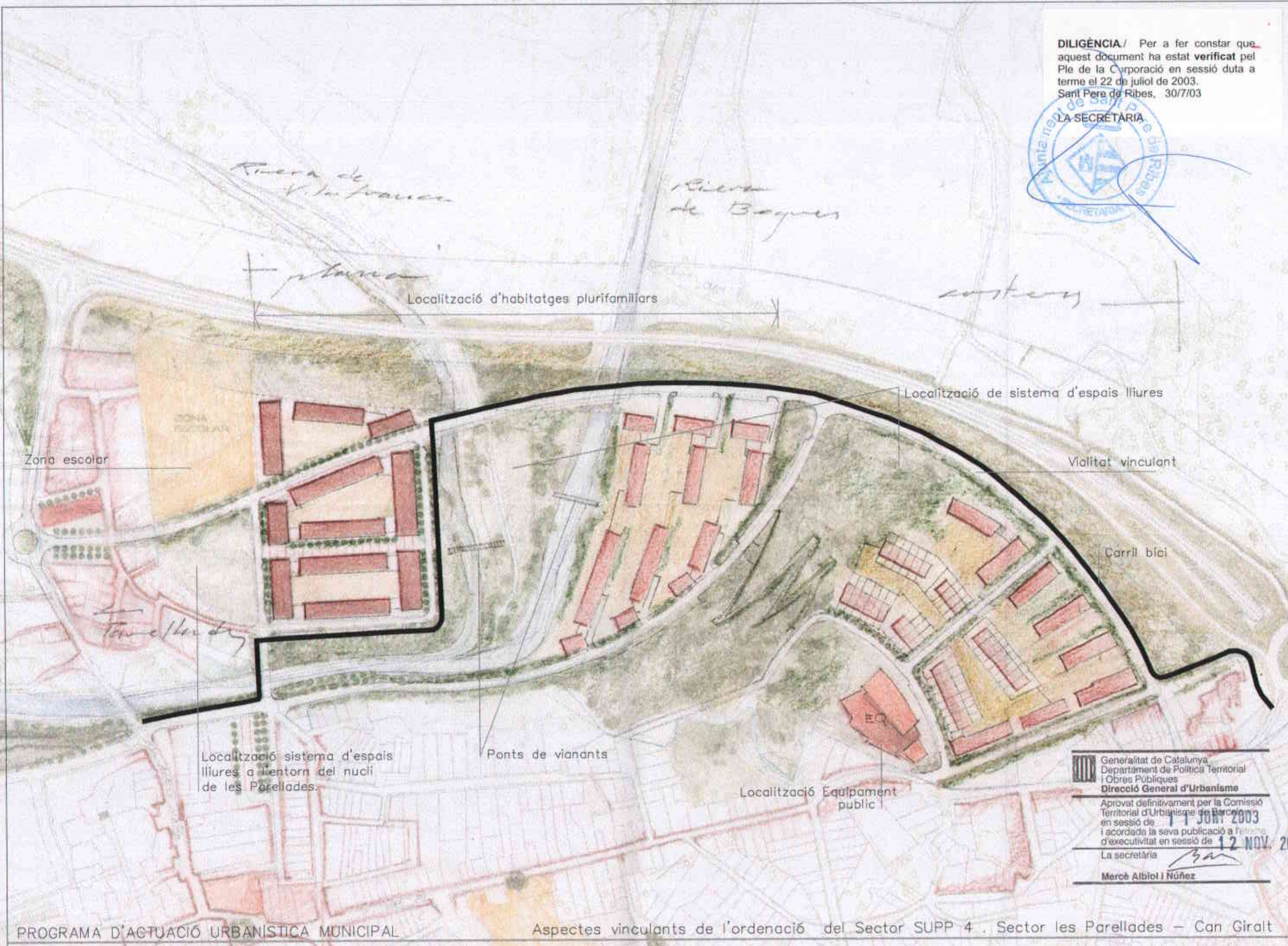

[Handwritten signature]

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació i
d'execució en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Mercè Albiol i Núñez

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003, Sant Pere de Ribes, 30/7/03

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'Oficina d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Mercè Albiol i Núñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 5
DENOMINACIÓ: SECTOR CAN MESTRE	
DELIMITACIÓ: Variant de la carretera de Canyelles, Can Cuadres de la Timba i riera que separa del nucli urbà de Ribes.	
RÈGIM DEL SÒL:	Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA:	PAUM
OBJECTIUS:	L'objectiu del sector de planejament és el de disposar sòl urbanitzable sectorialitzat per tal d'acollir el creixement del nucli de Ribes en els pròxims anys, en un buit que va deixar la variant de Canyelles i el nucli de Ribes. Tanmateix Can Mestre s'haurà d'incorporar com equipament públic
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	49.667 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	19.867 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	29.800 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Zona Residencial intensitat III	clau 16.3
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	0,21 m2 st / m2 sòl
- Sostre:	10.429 m2 sostre
- Reserva del 20% del sostre residencial per HPP:	2.086 m2 sostre
- Nombre màxim d'habitatges:	83 u.
- Nombre mínim d'habitatges de protecció pública:	17 u.
- Ús general dominant:	Residencial
CONDICIONS GENERALS:	<p>El tipus d'ordenació és el d'edificació arrencada, exigint-se unitat compositiva. L'altura màxima serà de 8 m sobre la rasant del terreny.</p> <p>Es consideren directrius d'obligat compliment pel planejament executiu, la bona resolució de la connexió amb la carretera de Sitges, amb una adequada visibilitat i protecció, connexions amb la vialitat situada de l'altre costat del Torrent, que s'hauran de resoldre mitjançant sengles ponts de vianants, tal com s'indica en la proposta orientativa de l'ordenació. També correrà a càrrec del sector la urbanització del carrer Joan Cuadres i Marcer, transformat en passeig amb una àmplia vorera al costat nord. La superfície de l'àmbit de l'esmentat carrer no generarà aprofitament per l'Ajuntament. Així mateix es deixarà una franja mínima de 10 m al costat del torrent de Can Mestre i correrà a càrrec del sector les millores que fixi l'ACA pel que fa a aquest sistema.</p> <p><u>Es disposa un carril-bici vorejant el sector.</u></p>
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Compensació Bàsica
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
 Territorial d'Urbanisme de Barcelona
 en sessió de 11 JUNY 2003
 i acordada la seva publicació a l'
 d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

 AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

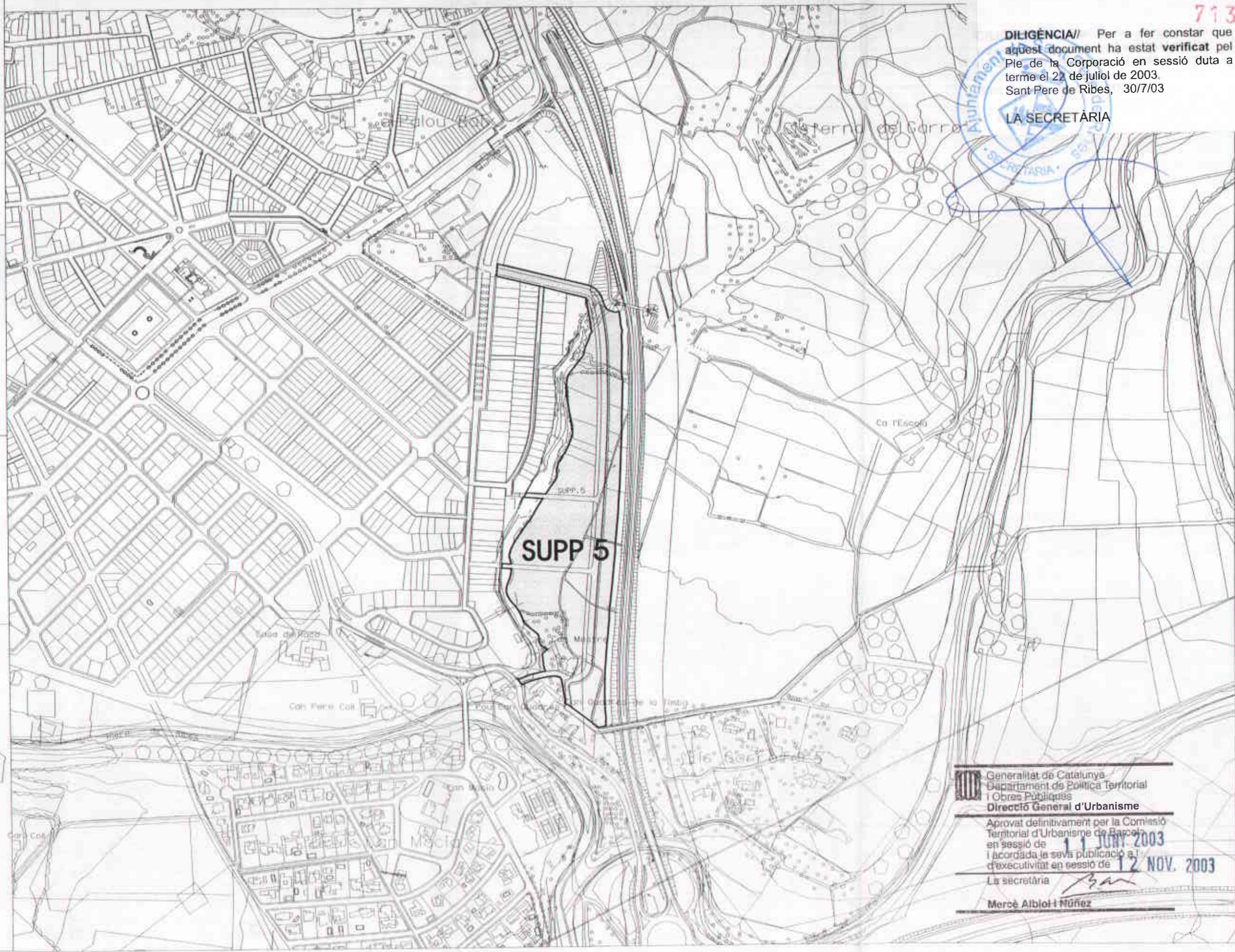
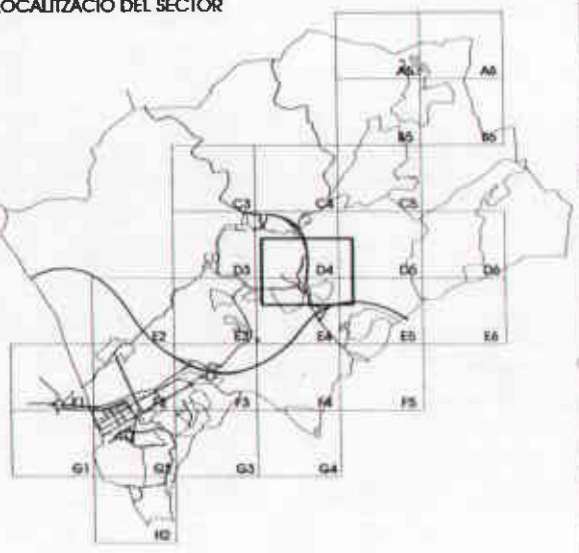
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 5

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

713
DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'd'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària
Mercè Albiol i Núñez

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003. Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Mercè Albiol i Nuñez

Urbanització del passeig Joan Cuadres i Marcer a càrrec del sector

Carril bici

Ponts de vianants

Proposta de Vialitat

Pont de vianants

Can Mestre com a sistema d'equipaments públics

Adequació de l'accés des de la carretera de Sitges, millorant la visibilitat i protecció viària.

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003. Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETARIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprobat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària
Mercè Albiol i Núñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 6
DENOMINACIÓ: SECTOR CAN JOVE	
DELIMITACIÓ: Riera de Ribes, carretera BV 2113, els Camils, eix viari els Camils, carretera BV 2112, construccions preexistents a migdia de Sota - Ribes i factoria Giravi.	
RÈGIM DEL SÒL: Sòl urbanitzable	
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA: PAUM	
OBJECTIUS: Els objectius d'aquest planejament són els de disposar sòl urbanitzable sectorialitzat entre els Camils i el nucli de Ribes, per tal de possibilitar la construcció d'un establiment socio-sanitari barrejat amb l'ús habitatge que permeti establir una bona conjunció entre els Camils i el poble, i assegurar amb la barreja d'usos un adequat manteniment de la vida urbana i reforçar les relacions socials quotidianes.	
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	194.737 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	77.895 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	116.842 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Residencial intensitat III	clau 16.3
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	0,205 m2 st / m2 sòl
- Sostre:	39.920 m2 sostre
- Sostre màxim residencial:	20.446 m2 sostre
- Reserva del 20% del sostre residencial per HPP:	4.089 m2 sostre
- Nombre màxim d'habitatges:	205 u.
- Nombre mínim d'habitatges de protecció pública:	50 u.
- Usos generals dominants:	Residencial i sanitari-assistencial
CONDICIONS GENERALS::	<p>S'estableix l'ús socio-sanitari en una proporció mínima de 19.474 del sostre edificable. El desenvolupament del Sector haurà de mantenir el màxim de la bosquina situada a l'entorn de Can Jove. Tanmateix es conservaran l'anterior masia, així com les de Can Fontanals i Can Feina, les tres incorporades en la relació d'edificis d'interès en el municipi. Les tres masies no comptabilitzaran a efectes del càlcul del sostre màxim.</p> <p>Correrà a càrrec del Sector, l'eixamplament per la part de ponent del pont de la riera de Ribes, per tal de donar continuïtat i establir una bona conjunció urbanística del nou sector amb el poble de Ribes a través del passeig de Circumval·lació. També s'inclou la construcció d'un pont de vianants que connectarà amb el pas situat entre les pistes esportives municipals en la perllongació del carrer Josep Pere Jacas.</p> <p>En el desenvolupament del sector s'harmonitzarà el nou establiment amb la xarxa de marges i camins existents, procurant al màxim possible la seva protecció i conservació.</p> <p>El desenvolupament del sector haurà de preveure i anirà al seu càrrec, la perllongació de la Ronda urbana prevista en el sector veí SUPP17 fins la Rotonda de la carretera BV-2112 amb la corresponent ampliació. Així mateix es deixarà una franja lliure d'edificació de 10m al costat de la riera.</p> <p>Caldrà presentar un estudi de mercat que avaluï la demanda actual de les diferents tipologies dels usos socio-sanitaris (tutelats, residència, etc.) i la seva compatibilitat i integració amb la resta dels habitatges. Aquest estudi determinarà doncs la conveniència o no de la barreja d'usos.</p> <p>S'incorpora la condició del traçat d'un camí bici que connecti amb el passeig de Circumval·lació i segueixi la traça de la ronda pel seu costat septentrional.</p>
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Compensació Bàsica
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

 AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

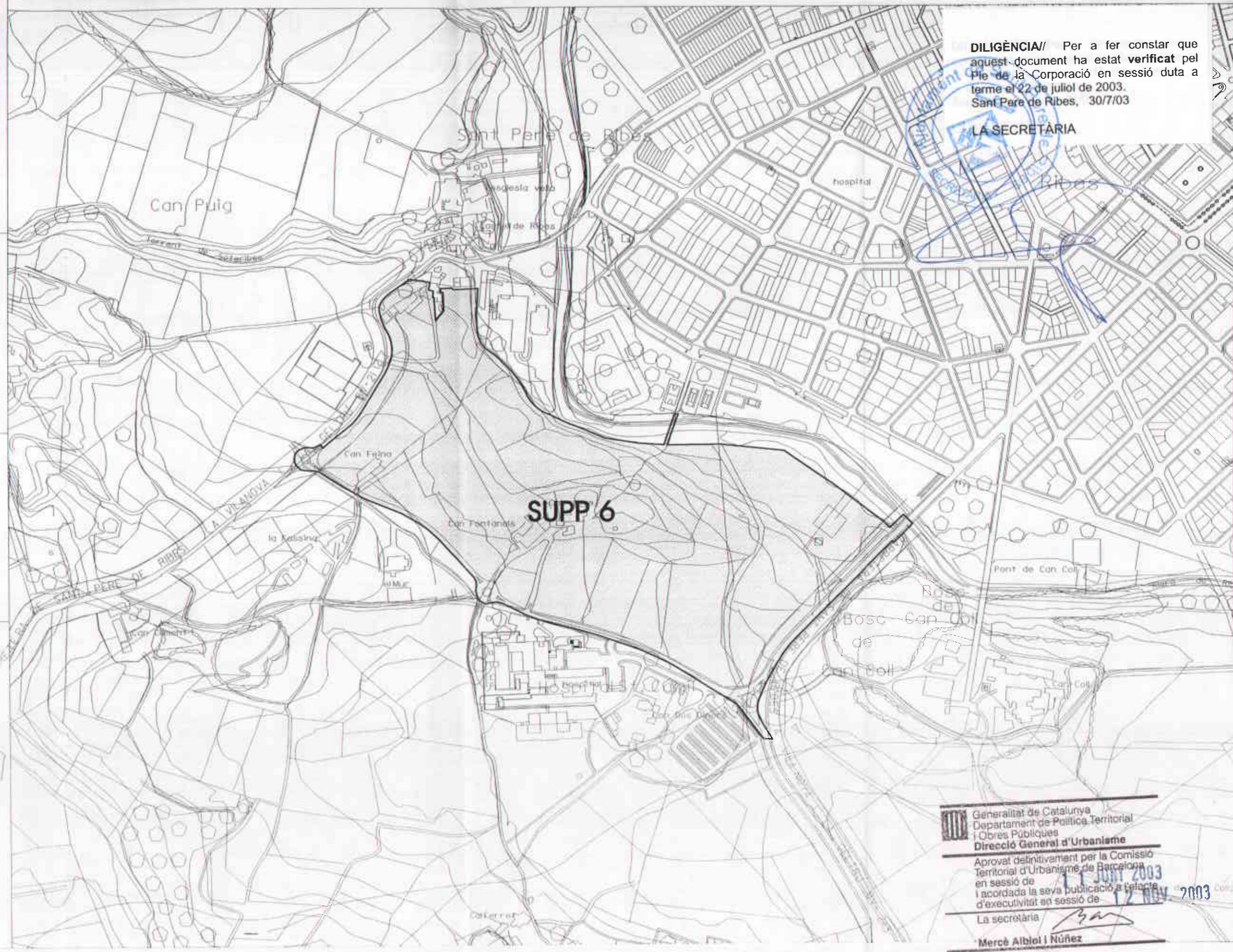
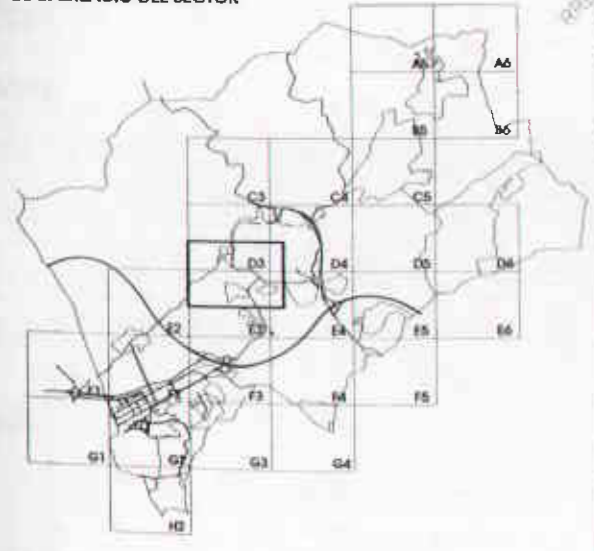
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 6

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

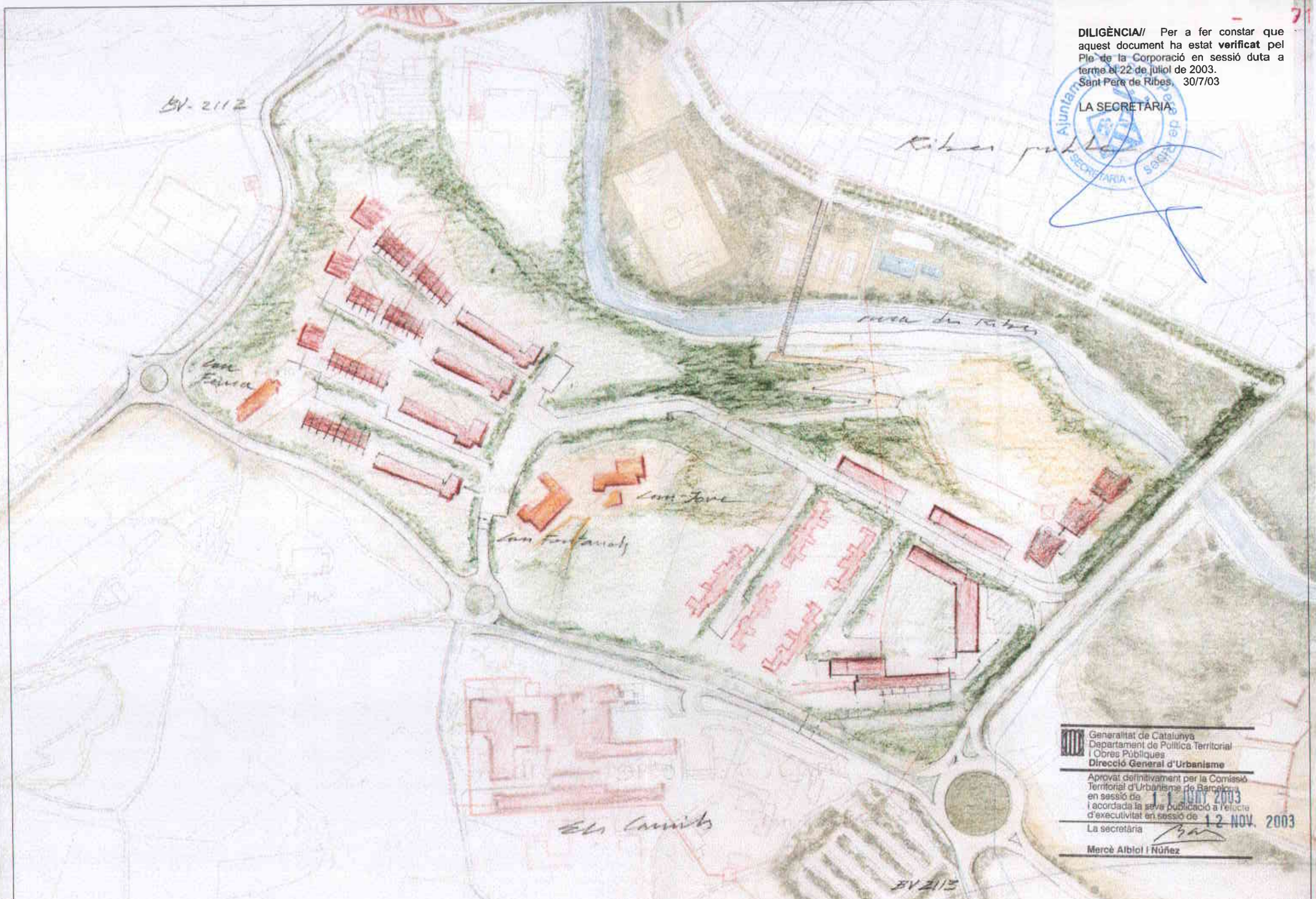
 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprobat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de **11 JUNY 2003** i acordada la seva publicació a l'efecte d'executivitat en sessió de **12 NOV 2003**

La secretària
Mercè Albiol i Núñez

DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETARIA
[Handwritten signature]

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprobat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'efecte d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Mercè Albiol i Núñez

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

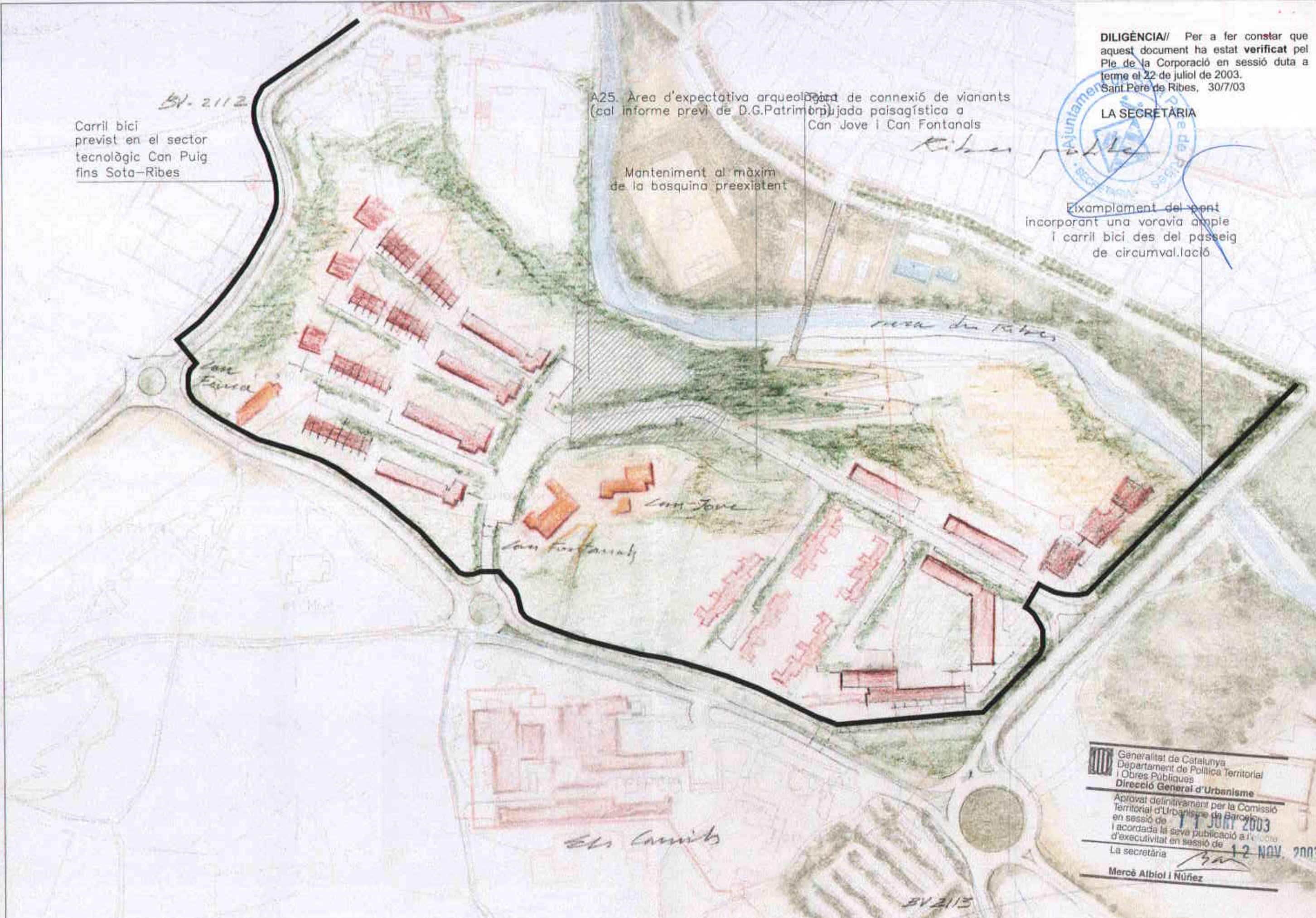
LA SECRETÀRIA

Exemplament del pont incorporant una voravia ampla i carril bici des del passeig de circumval·lació

BV-2112
Carril bici previst en el sector tecnològic Can Puig fins Sota-Ribes

A25. Àrea d'expectativa arqueològica de connexió de vianants (cal informe previ de D.G.Patrimoni) i pujada paisagística a Can Jove i Can Fontanals

Manteniment al màxim de la bosquina preexistent

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 17 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'Ordre d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Mercè Albiol i Núñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 8
DENOMINACIÓ: SECTOR TECNOLÒGIC DE CAN PUIG	
DELIMITACIÓ: Nucli de Sota - ribes, carretera BV- 2112, delimitació cadastral (sòl no urbanitzable). Incorpora l'àmbit de la soldonera	
RÈGIM DEL SÒL:	Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA:	PAUM
OBJECTIUS: Establir un àmbit de desenvolupament industrial a Ribes prioritzant la creació d'un parc tecnològic i altres petites indústries netes i integrables en el paisatge.	
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	298.054 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	119.222 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	178.832 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Industrial intensitat II - Parc Tecnològic	clau 18.2
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	0,25 m2 st / m2 sòl
- Sostre:	74.514 m2 sostre
- Ús general dominant:	Industrial
CONDICIONS GENERALS:	<p>En el sector de Can Puig s'estableix el desenvolupament per a la implantació d'un parc Tecnològic, atesa la idoneïtat de localització que té el municipi amb connexió directa amb la A-16 i en conseqüència a molts pocs minuts de l'aeroport i del port de Barcelona. S'ajusten els límits, incorporant l'àmbit de la soldonera que en qualsevol cas haurà de desaparèixer en el procés de transformació.</p> <p>Tanmateix i indicativament es fixa com a sistema de Vall de Riera (clau A3) l'àmbit del torrent de l'Espuga i com a sistema de parcs i jardins el bosc de la masieta i una zona que permeti separar la nova implantació del nucli de Sota-Ribes.</p> <p>Caldrà tenir molta cura en el planejament derivat d'establir criteris arquitectònics i d'impacte per tal d'assegurar un bon establiment integrable amb l'entorn altament compromès.</p> <p>Caldrà preveure un carril bici a ponent de la baixada del carro o BV-2112 des de la cruïlla de la ronda urbana fins Sota-ribes.</p> <p>Es deixarà una franja de 10 m. a banda i banda del torrent de Sota-ribes, lliure d'edificació</p>
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Cooperació
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

Generalitat de Catalunya
 Departament de Política Territorial
 i Obres Públiques
 Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
 Territorial d'Urbanisme de Barcelona
 en sessió de 11 JUNY 2003
 i acordada la seva publicació a l'
 d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

E= 1/5000

AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

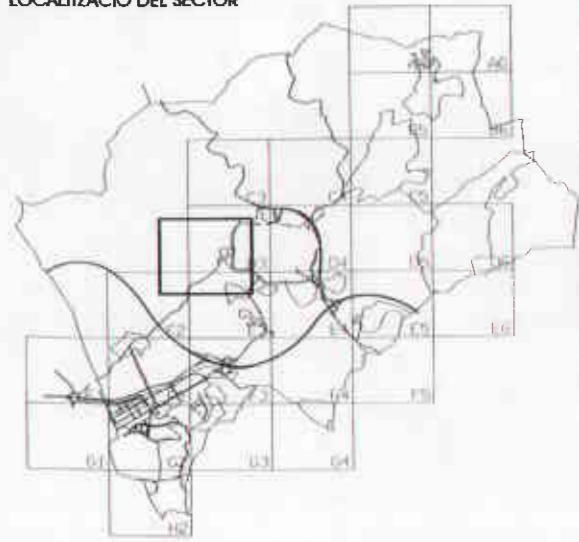
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 8

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

721
DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprobat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació a l'Oficina d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària
Mercè Albiol i Núñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 9
DENOMINACIÓ:	SECTOR MERCAT - PARC CENTRAL
DELIMITACIÓ:	Eixample de les Roquetes, riera nucli antic de Vilanoveta, Sector industrial de Vilanoveta i sector d'en Mas d'en Serra.
RÈGIM DEL SÒL:	Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA:	PAUM
OBJECTIUS:	El sector SUPP - 9 que ocupa la plana de Vilanoveta, on s'ha previst ubicar-hi un creixement qualitatiu de les Roquetes, s'executarà de forma progressiva, en períodes de dos anys, durant els vuit de vigència del PGO, per tal de respectar la capacitat d'augment de la població segons aquesta periodificació.
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	257.080,8 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	82.794,2 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	174.286,6 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Zona Residencial intensitat I	Direcció General d'Urbanisme Generalitat de Catalunya Departament de Política Territorial i Obres Públiques clau 16.1
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	32,21 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	0,525 m2 st / m2 sòl
- Sostre total:	131.617 m2 sostre
- Sostre mínim comercial:	5.875 m2 sostre
- Reserva del 20% del sostre residencial per HPP:	25.148 m2 sostre
- Nombre màxim d'habitatges:	1.264 u.
- Nombre mínim d'habitatges de protecció pública:	261 u.
- Ús general dominant:	residencial
CONDICIONS GENERALS:	El planejament que desenvolupi aquest sector haurà de programar l'execució de la urbanització en no menys del sexenni 2003-2008. A més d'aquesta periodificació, la urbanització es desenvoluparà gradualment, amb la comprovació, cada dos anys, del ritme d'execució i amb una previsió inicial del 50% de la construcció de les edificacions dins el sexenni. Es consideren directius d'obligat compliment pel planejament executiu, el traçat viari bàsic dibuixat en els plànols d'ordenació, podent ajustar-se puntualment. Es fixa tanmateix una dotació destinada al mercat municipal de Les Roquetes. Les alternatives que s'hi presentin hauran de justificar: la ubicació de la zona escolar i els sistemes d'espais lliures. Envoltant el nucli de Vilanoveta precisament, es procurarà disposar-hi de sistemes de parcs i jardins i dotacions. L'altura màxima de l'edificació no podrà superar la planta baixa i tres plantes pis, permetent-se planta baixa i quatre plantes pis davant el Saló central perpendicular al c/Roger de Flor. La mateixa altura de PB+4 es proposa per a les illes situades a la banda nord del c/Roger de Flor, així com pels edificis situats enfront de la ronda de forma serpentejant que connecta amb Mas d'en Serra i també davant la perllongació del c/Almogàvers. Es podrà també arribar a PB+5 en les torres confrontants al Saló central. Per la resta d'edificis situats dins les illes on s'emplacen les torres de planta quadrada també es permet una altura màxima de PB+4. Els baixos dels edificis amb façana al Saló central i al c/Roger de Flor (costat nord) seran comercials sense superar la superfície màxima unitària fixada per la llei. El tractament singular de les vores del nucli antic de Vilanoveta, la connectivitat amb la Rambla de Garraf a través de l'actual polígon industrial així com l'execució del tram de ronda urbana en forma de serp que connecta el c/ Roger de Flor amb l'avinguda Montseny (de Mas d'en Serra) seran els principals objectius funcionals que haurà de garantir el Pla Parcial urbanístic així com la creació d'un parc central en la posició indicada en el plànol d'ordenació orientativa. Aniran a càrrec del sector dos ponts viaris per salvar el torrent de Vilanoveta; el condicionament dels marges del torrent i el condicionament de tot l'ample del c/Roger de Flor fins a les edificacions existents. En el plànol d'ordenació orientativa amb aspectes vinculats s'assenyala la posició d'un mercat i una biblioteca. Aquesta última en els baixos d'una illa destinada a habitatge protegit en les plantes superiors.
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Compensació Bàsica
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

DETERMINACIÓ GRÀFICA

 AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

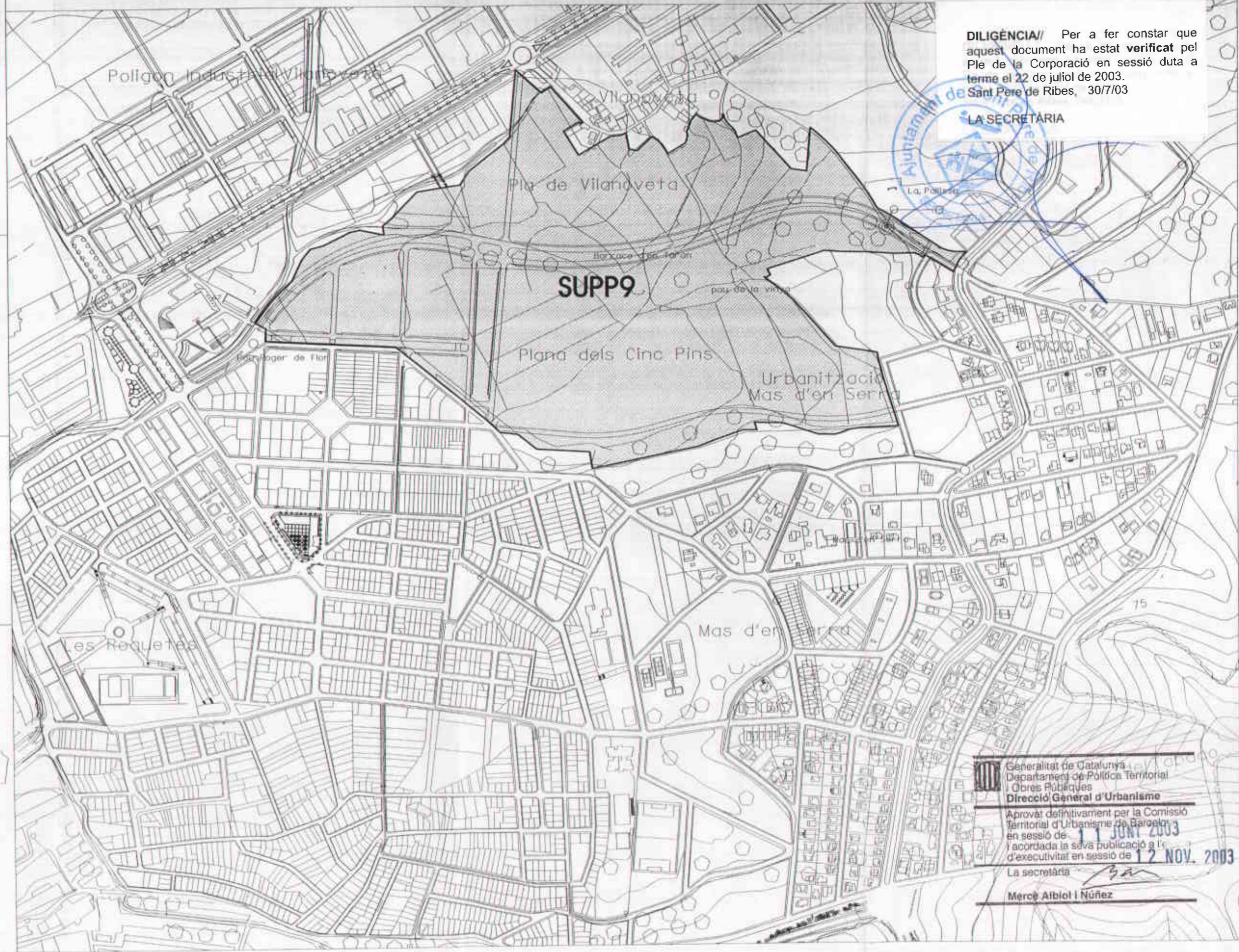
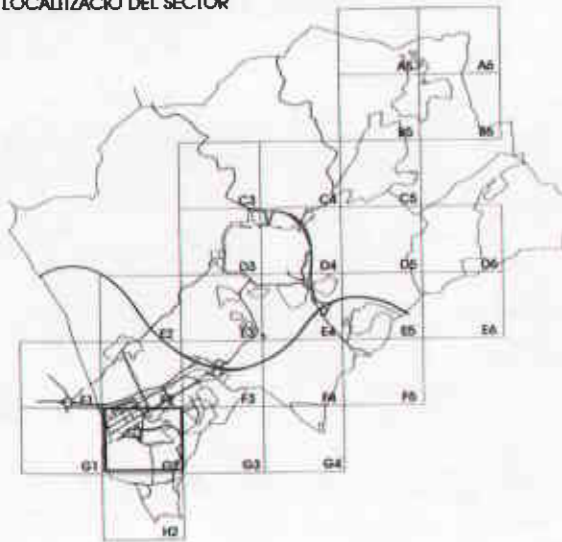
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 9

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

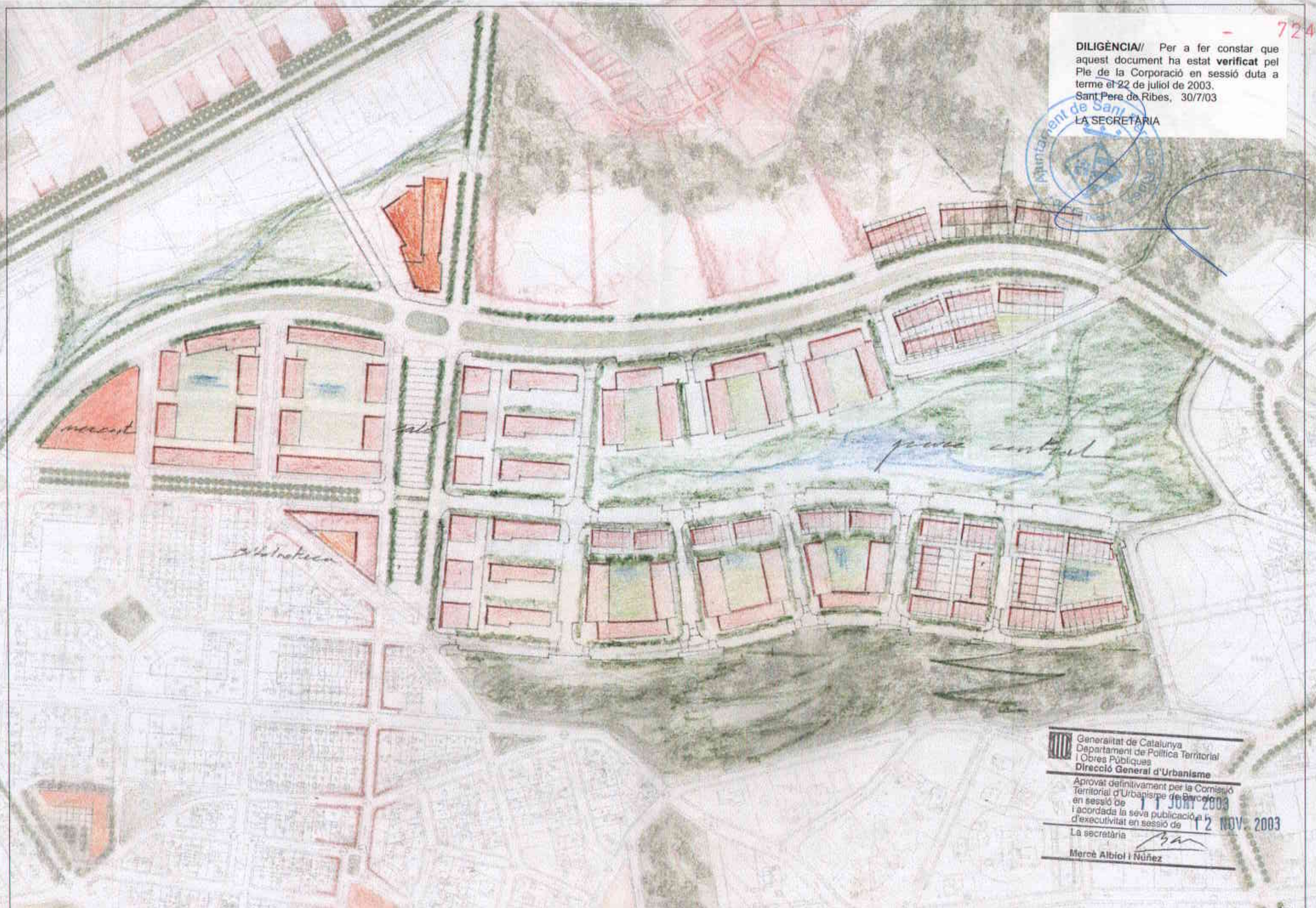

DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de **11 JUNY 2003**
i acordada la seva publicació a l'
d'executivitat en sessió de **12 NOV. 2003**
La secretària
Mercè Aibiol i Núñez

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03
LA SECRETÀRIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a 12 NOV. 2003
La secretària *[Signature]*
Marcè Albiol i Nuñez

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003. Sant Pere de Ribes, 30/7/03

Rambia de Garraf

VILANOVETA

Condicionament del torrent de Vilanoveta

Localització de sistema d'espais lliures

EQUIPAMENTS O ESPAIS LLIURES

Vialitat orientativa

Carril bici orientatiu

Localització orientativa del sistema d'espais lliures

parc central

Nou Mercat

la biblioteca

LES ROQUETES

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de **11 JUNY 2003** i acordada la seva publicació a l'efecte d'executivitat en sessió de **12 NOV. 2003**

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

Reurbanització del sistema d'espais lliures existents i de nova creació salvant acuradament el desnivell

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	SUPP - 12
DENOMINACIÓ: CENTRE DE DINAMITZACIÓ ECONÒMICA PARC D'OCI	
DELIMITACIÓ: Variant C-246, sòl no urbanitzable, Sector dels Cards, Rambla del Garraf (antiga C-246)	
RÈGIM DEL SÒL:	Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE LA DELIMITA:	PAUM
OBJECTIUS:	L'objectiu principal d'aquest sector de planejament és el de disposar d'uns sòls que permetin l'establiment d'un parc d'oci, un hotel i centre de convencions i altres dotacions comercials, esportives i/o universitàries aprofitant la situació estratègica del sector, al peu de la A-16.
CARACTERÍSTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	313.425,10 m ² (301.804,58 m ² bruts de zona terciària intensitat I i 11.620,52 m ² de zona industrial intensitat I)
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	125.370,04 m ²
- Superfície mínima d'ús i domini públic:	188.055,06 m ²
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Zona terciària intensitat I	clau 17.1
- Zona industrial intensitat I	clau 18.1
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):	(zona clau 17.1) 0,50 m ² st / m ² sòl (zona clau 18.1) 0,40 m ² st / m ² sòl
- Sostre:	155.550,50 m ² sostre
- Ús general dominant	Terciari. Comercial (en unitats de superfície que no superin les fixades pel municipi en la legislació vigent en cada moment) , turístic, hotelier, centre de convencions, multicines, booling, discoteques, restaurants especialitats, oficina, esportiu i de lleure, universitari i educatiu i industrial de 1 ^a i 2 ^a categoria. Es permet tanmateix l'establiment d'una estació de servei.
CONDICIONS GENERALS:	<p>El planejament que s'encarregui de desenvolupar aquest sector haurà de tenir cura de mantenir lliures d'edificació aquelles parts del territori cobertes de bosc. Haurà de preveure una proposta d'ordenació que permeti substituir l'actual central formigonera situada junt al nus d'accés a l'autopista.</p> <p>La construcció d'un hotel i d'un centre de convencions en l'extrem nord-levant, al costat de la rotonda de sortida de l'autopista, i enfront de la Rambla del Garraf, podria significar una fita simbòlica pel nou establiment qualitatiu que es pretén en aquest sector. El Pla Parcial determinarà la disposició de les zones d'aparcament així com la seva proporció.</p> <p>Atès que en el moment de redactar aquest PAUM l'Ajuntament ha començat les obres de condicionament de la C-246 que afecten aquest sector, la cessió avançada del sòl ocupat per la rotonda que enllaça amb l'entrada a Mas d'en Serra computarà a efectes de càrregues segons els conveni establert entre l'Ajuntament i el propietari del sòl. A més a més, si es creu convenient d'executar, abans del desenvolupament d'aquest sector, la part d'ampliació viària de la C-246 o Rambla del Garraf. L'Ajuntament podrà obtenir els sòls per cessió avançada mitjançant conveni urbanístic i es mantindran els drets i deures urbanístics dels propietaris afectats. Si no prosperés la cessió avançada, l'Ajuntament podrà obtenir els sòls per expropiació, repercutint els costos d'adquisició i d'execució de la infraestructura al desenvolupament del sector.</p> <p>A més a més, anirà a càrrec del sector la urbanització de la vorera septentrional de la Rambla del Garraf en la part confrontant a l'accés al camí de Solers.</p>
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Compensació Bàsica
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a l'efecte
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

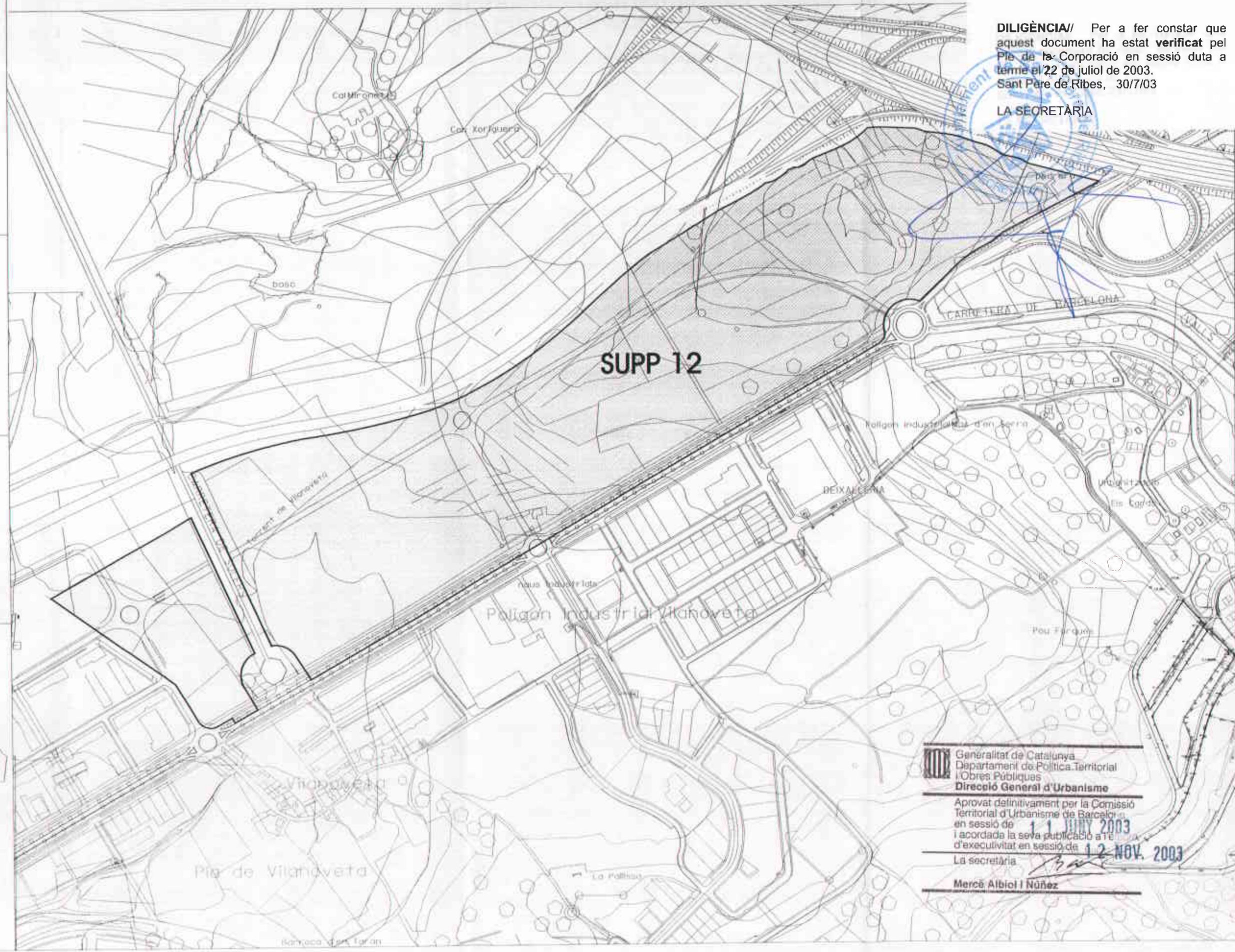
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 12

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JULY 2003 i acordada la seva publicació a l' d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària
Mercè Albiol i Nuñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL		SUPP - 17
DENOMINACIÓ: SECTOR CAN COLL		
DELIMITACIÓ: Límit meridional futura ronda urbana de Ribes, BV2113, riera de Ribes, sector Can Macià, rotonda sortida A-16		
RÈGIM DEL SÒL:		Sòl urbanitzable
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA:		PAUM
OBJECTIUS: Obtenció avançada mitjançant conveni dels sòls destinats a equipament escolar. Construcció de la Ronda urbana connectant la BV 2113 amb la rotonda de sortida de la A-16 i d'un pont perllongació de l'Avinguda Onze de setembre. Adscripció al sistema d'equipaments públics de les construccions de Can Coll.		
CARACTERÍSTIQUES:		
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:		255.823 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:		
- Superfície neta aprofitable:		102.329 m2
- Superfície d'ús i domini públic:		153.494 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:		
- Zona Residencial intensitat III		clau 16.3
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:		
- Relació privat / total:		40 %
- Índex edificabilitat sector (bruta):		0,241 m2 st / m2 sòl
- Sostre:	53.723 m2	sostre residencial amb un màxim de 2.400 m2 comercial dins dels 53.723 m2 i amb un complement de 8.000 m2 de sostre hotelier i serveis complementaris
- Reserva del 20% del sostre residencial per HPP:		10.265 m2 sostre
- Nombre màxim d'habitatges:		322 u.
- Nombre mínim d'habitatges de protecció pública:		108 u.
- Ús general dominant:		Residencial
CONDICIONS GENERALS:	<p>Es preveu que es pugui establir un complex hotelier en la part sud de l'ordenació, al final de la perllongació de l'eix de l'avinguda Onze de Setembre.</p> <p>El desenvolupament del sector porta implícita la cessió de la zona escolar grafiada en els plànols 1/2.000 d'ordenació, així com la construcció i el bosc i les edificacions de Can Coll que es qualificaran de Sistema d'equipament públic i Sistema d'espais lliures, la construcció, a càrrec del sector, d'un pont perllongació de l'avinguda Onze de Setembre i la construcció de dues rotondes, una amb la intersecció d'aquesta avinguda amb el passeig de Circumval.lació i l'altra amb la Ronda.</p> <p>També anirà a càrrec del sector d'execució del tram de Ronda Urbana entre la BV-2113 i la rotonda nord de la sortida de l'autopista A-16. La rotonda BV-2113 també s'inclourà en les despeses del sector. Pel que fa a la zona escolar s'ha obtingut per cessió avançada en conveni urbanístic signat el dia 18 de juliol de 2000. Pel que fa al pont continuació de l'avinguda Onze de Setembre i a les infraestructures de l'escola, l'Ajuntament sempre tindrà la potestat d'obtenir-los per expropiació, repercutint els costos d'adquisició i d'infraestructura al desenvolupament del Sector.</p> <p>Es deixarà una franja lliure d'edificació de 10 m. al costat de la riera.</p> <p>S'executarà un carril bici des del passeig de Circumval.lació seguint la perllongació de l'avinguda Onze de Setembre fins la Ronda Urbana i passarà pel costat septentrional de la mateixa fins l'eix d'accés a Can Coll que permetrà connectar-lo amb el passeig de Circumval.lació.</p>	
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel.lació de Compensació Bàsica	
PLA D'ETAPES:	Sexenni 2003-2008	

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprobat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a l'
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

 AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

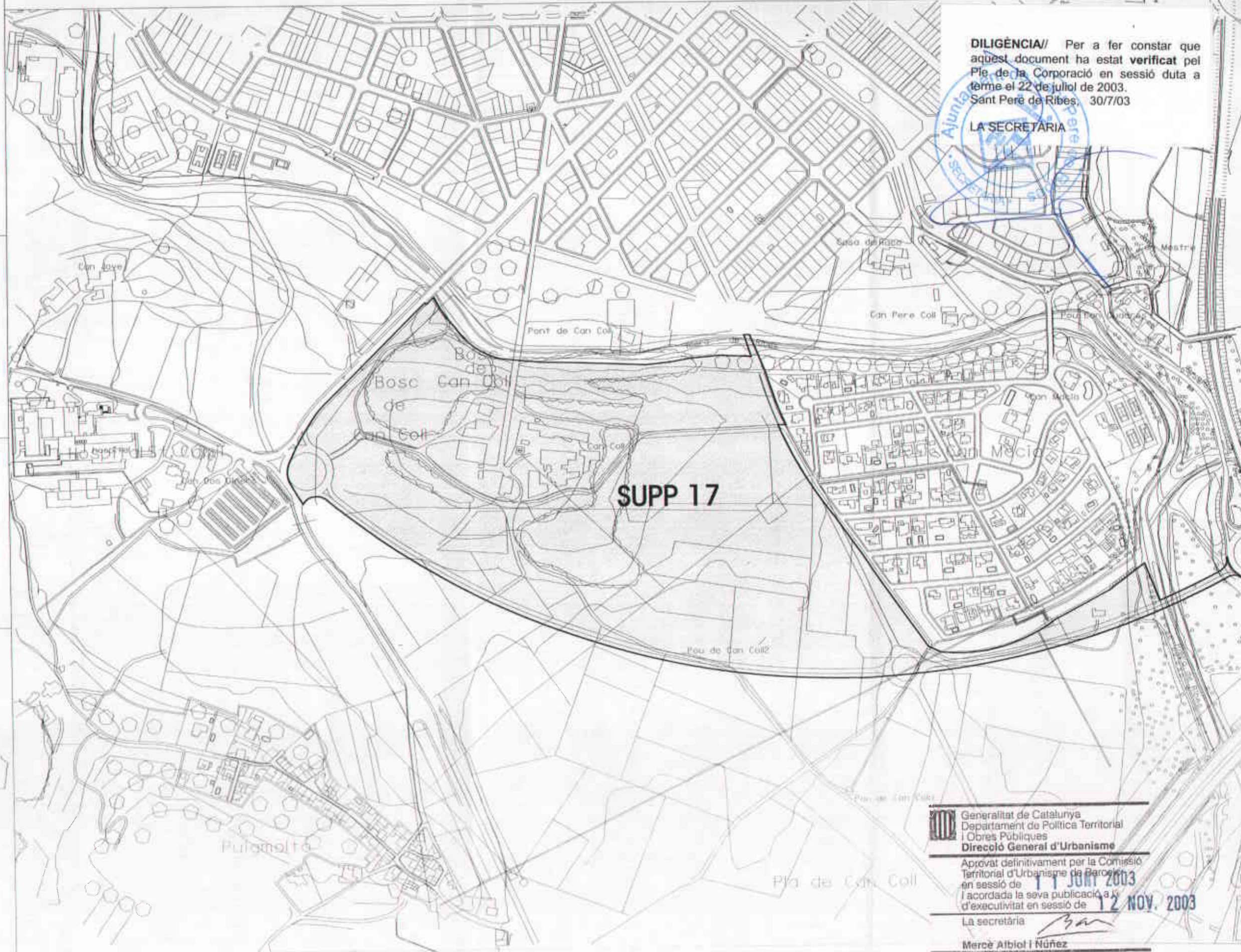
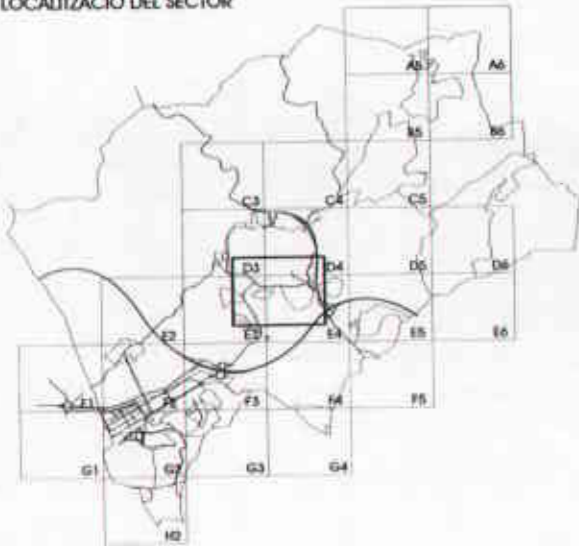
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

SUPP 17

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

 Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNI 2003 i acordada la seva publicació a l'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003
La secretària
Mercè Albiol i Núñez

DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Pl. de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

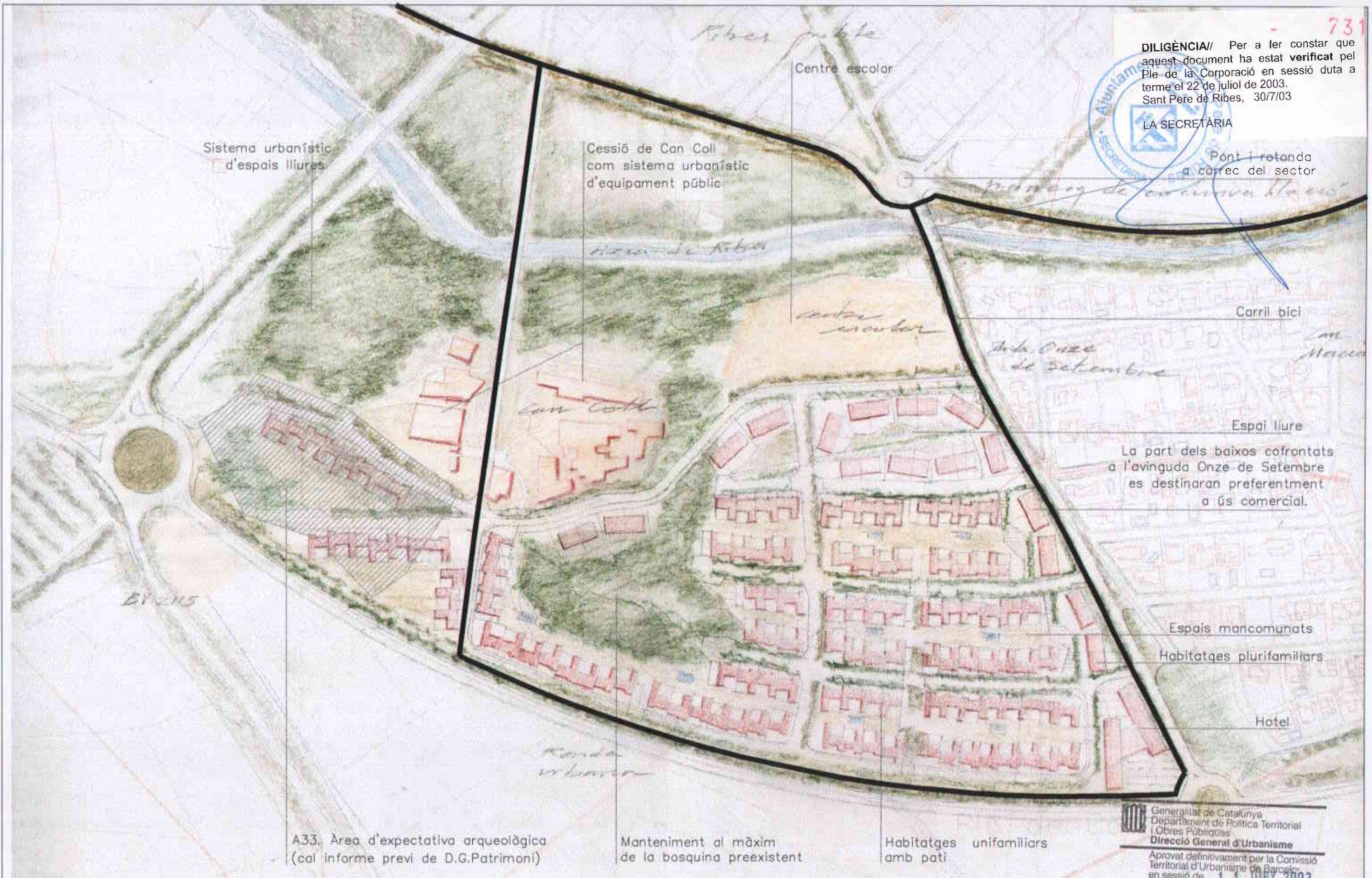
Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de **11 JUNY 2003**
i acordada la seva publicació a l'
d'executivitat en sessió de **12 NOV. 2003**
La secretària *[Signature]*

DILIGÈNCIA/ Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

LA SECRETÀRIA

Pont i rotonda a càrrec del sector

Sistema urbanístic d'espais lliures

Cessió de Can Coll com sistema urbanístic d'equipament públic

Carril bici

Espai lliure

La part dels baixos confrontats a l'avinguda Onze de Setembre es destinaran preferentment a ús comercial.

Espais mancomunats
Habitatges plurifamiliars

Hotel

A33. Àrea d'expectativa arqueològica (cal informe previ de D.G.Patrimoni)

Manteniment al màxim de la bosquina preexistent

Habitatges unifamiliars amb pati

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Barcelona en sessió de 11 JUNY 2003 i acordada la seva publicació i d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària
Mercè Albiol i Núñez

SECTOR DE PLANEJAMENT PARCIAL	PMU-6
DENOMINACIÓ: SECTOR DE RECONVERSIÓ D'ÚS VILANOVETA	
DELIMITACIÓ: Rambla de Garraf, terme municipal de Vilanova i la Geltrú, i amb els sectors SUPP11 i SUPP12	
RÈGIM DEL SÒL: Sòl urbà	
PLANEJAMENT QUE EL DELIMITA: PAUM	
OBJECTIUS: L'objectiu d'aquest Pla especial, és donar compliment a les determinacions del Pla general d'ordenació vigent pel sector en sòl urbà anomenat Polígon industrial Vilanoveta, situat a l'entorn de la Rambla del Garraf, que fixa l'obligatorietat de realitzar un Pla especial que garanteixi una ordenació unitària en cas que es realitzi la transformació prevista d'ús industrial a residencial, terciari o comercial, fixi els espais corresponents a les cessions del sòl públic i defineixi els usos de l'ordenació.	
CARACTERISTIQUES:	
1.- SUPERFÍCIE TOTAL:	165.531,65 m2
2.- DISTRIBUCIÓ DEL SÒL:	
- Superfície neta aprofitable:	99.875,59 m2
- Superfície d'ús i domini públic:	65.656,06 m2
3.- QUALIFICACIÓ URBANÍSTICA DEL SÒL PRIVAT:	
- Zona industrial intensitat I	clau 13.1
- Zona industrial intensitat II	clau 13.2
4.- ALTRES PARÀMETRES O CONDICIONS:	
- Relació privat / total:	61,22 %
- Índex edificabilitat sector (neta):	(Zona industrial) 1,1 m2 st / m2 sòl (Zona de reconversió) 1,5 m2 st / m2 sòl
- Sostre:	Zona industrial (1ª i 2ª categoria)= 19.296,99 m2 sostre Zona de reconversió (índex net 1,5 m2 st/m2 s): Resta (terciari, comercial i indústria 1ª i 2ª categoria)= 123.499,31 m2 sostre Total sostre = 142.796,3 m2 sostre
- Ús general dominant:	Habitatge, terciari, industrial de 1ª i 2ª categoria i altres complementaris a definir el Pla de millora urbana
CONDICIONS GENERALS:	La zona de reconversió d'ús a residencial, terciari i/o comercial es limita a la part situada entre la perllongació de la Rambla Ibèrica i la Rambla de Garraf. En aquesta zona i seguint les determinacions del Pla General es podrà augmentar el seu índex d'edificabilitat neta fins a 1,5 m2 st/m2 s. Com a conseqüència de les plusvàlues generades, en el cas de la transformació d'ús, es cediran com a mínim 35 m2 de zona verda per cada nou habitatge i un 10% de l'aprofitament urbanístic de l'increment de 0,4 m2 st/m2 s. L'ús de les plantes baixes, en cas de transformació, es reservarà a comercial o industrial de 1ª i 2ª categoria, és a dir compatible amb l'habitatge. Cal precisar que els propietaris de l'illa afectada per la perllongació de la Rambla d'Entrada, mantindran, dins la nova parcel·la neta, la totalitat de l'edificabilitat assignada en la reparcel·lació o la nova, de 1,5 m2 st/ m2 s. aplicat a la parcel·la actual, en el cas de transformació d'ús. En la zona de reconversió d'ús es farà una reserva del 20% del sostre residencial per a habitatge de protecció pública
SISTEMA D'ACTUACIÓ:	Reparcel·lació per Cooperació
PLA D'ETAPES	Sexenni 2003-2008

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNY 2003
i acordada la seva publicació a l'
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

DETERMINACIÓ GRÀFICA

AJUNTAMENT DE SANT PERE DE RIBES
PROGRAMA D'ACTUACIÓ URBANÍSTICA MUNICIPAL

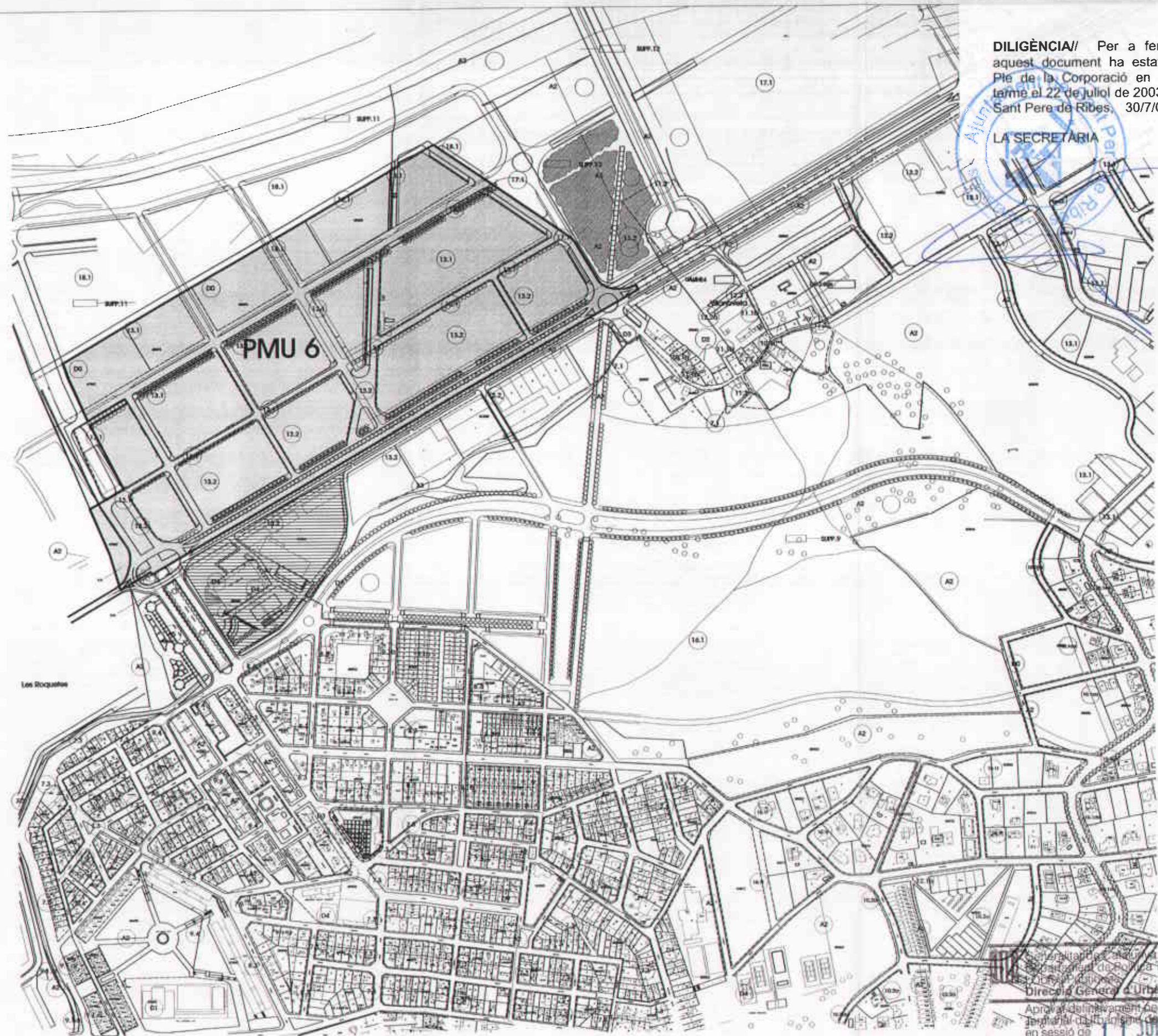
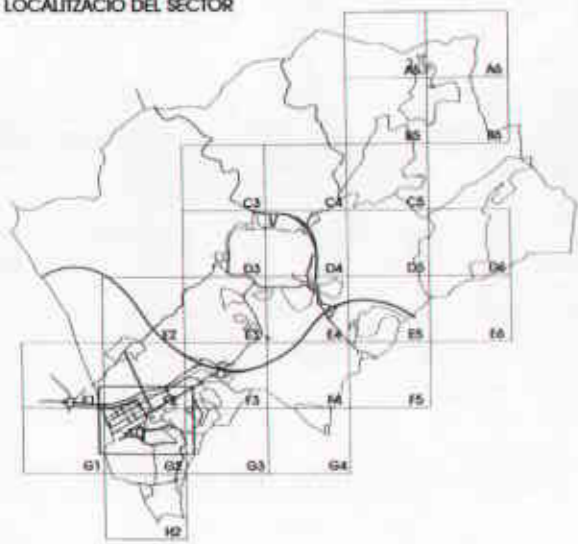
Estanislao Roca; Arquitecte&Associats

INSTRUMENTS DE PLANEJAMENT

CLAU DEL SECTOR

PMU 6

LOCALITZACIÓ DEL SECTOR

DILIGÈNCIA// Per a fer constar que aquest document ha estat verificat pel Ple de la Corporació en sessió duta a terme el 22 de juliol de 2003.
Sant Pere de Ribes, 30/7/03

Direcció General d'Urbanisme

11 JUNY 2003

12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez

10. EPÍLEG

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme
Comissió Territorial d'Urbanisme
de Barcelona

Amb l'aprovació definitiva del present PAUM, l'Ajuntament aconseguirà un avenç social molt important ja que fixa la reserva del 20% del sostre residencial de nova implantació per a habitatge de protecció pública i tindrà la responsabilitat directa en l'aprovació definitiva del seu planejament derivat durant la vigència en el proper sexenni.

Per bé que el mateix PAUM estableix un complement normatiu de qualitat pel desenvolupament dels sectors, l'equip redactor del document recomana a l'Ajuntament de Sant Pere de Ribes que crei una Comissió de Qualitat assessora de l'Àrea de Serveis Territorials per vetllar per la bona resolució de les propostes urbanístiques i arquitectòniques que es presentin.

Sant Pere de Ribes, 10 de Febrer de 2003

Signat: Estanislau Roca, Doctor Arquitecte

Generalitat de Catalunya
Departament de Política Territorial
i Obres Públiques
Direcció General d'Urbanisme

Aprovat definitivament per la Comissió
Territorial d'Urbanisme de Barcelona
en sessió de 11 JUNI 2003
i acordada la seva publicació a l'
d'executivitat en sessió de 12 NOV. 2003

La secretària

Mercè Albiol i Núñez